

Nieuw gebied ontdekken

Nieuw gebied ontdekken

Wilma Oosterhuis

Schrijver en coverontwerp: Wilma Oosterhuis

ISBN: 9789403701639

© 2023 Wilma Oosterhuis

Uitgegeven via Mijnbestseller.nl

Luister, hemel, want ik ga spreken.
Aarde, luister naar wat ik zeggen ga.
Drink wat ik jullie leer op, zoals het gras de regen opdrinkt.
Laat mijn woorden voor jullie zijn als dauw op het gras,
als zachte regen voor de planten.
Want ik zal jullie vertellen wie de Heer is.
Ik zal onze God prijzen.
Hij is de Rots waarop wij stevig staan.
Alles wat Hij doet is volmaakt.
Alles wat Hij doet is rechtvaardig.
Hij is trouw en nooit onrechtvaardig.
Hij doet altijd wat Hij heeft beloofd.

Uit het Lied van Mozes, Deuteronomium 32:1-4 (BasisBijbel)

Inhoudsopgave

Inleiding	1
Reizen	3
Terschelling	5
Ghana	13
Madeira	57
Breda	65
Ouddorp & Heukelum	79
Portugal	87
Ouddorp	99
Eifel	105
Cyprus	119
Vlagentwedde	127
Tolplas	139
Arosa	153
Nieuw gebied ontdekken	171
Info organisaties	175
Boekenlijst	178

Inleiding

Wat verrassend verloopt deze dag. Een doordeweekse dag met druilerig weer, die helemaal aansluit bij mijn stemming. Ik heb geen plannen voor vandaag en ga rustig van start. Het waait en regent en het is echt weer om thuis te blijven en te genieten van mijn warme huis.

Met mijn ontbijt op een dienblad vertrek ik naar mijn zolderkamer, een heerlijke plek om de dag met God te beginnen. Hier laat ik me niet afleiden door andere dingen, maar open ik me voor Gods aanwezigheid. Het is een plek om stil te zijn en te luisteren naar Gods stem. Om bij Hem te schuilen en te lezen in Zijn Woord.

Na een schrijfstilte ben ik weer begonnen met schrijven. Eigenlijk zat ik te wachten op een reactie van de uitgever op een boekvoorstel en was tijdelijk gestopt met schrijven. Maar God maakt me duidelijk dat ik niet op een antwoord hoeft te wachten voor ik verder ga met schrijven. God roept mij om te schrijven en Hij zal mij leiden. God raakt me met Zijn woorden:

'Ik trek je in Mijn armen en geef je veiligheid en geborgenheid. Met Mij mag je gaan en met Mij mag je leven. Ik wil je verdieping geven in je geloof, zodat je dieper wortelt in Mij. Daar vind je houvast en sterkte. Drink in wat Ik je wil geven. Ga en groei in wat Ik voor je heb. Ga aan het schrijven met je volgende boek. Verdiep je in elk onderwerp en groei erin. Ik werk het verder voor je uit. Ga aan de gang, ook al weet jij niet wat het vervolg is. Je bent niet afhankelijk van anderen, maar van Mij. Vertrouw en zie uit naar wat er gaat gebeuren.'

Met deze woorden in mijn hoofd ga ik aan de slag. Ik begin met het lezen van de dagboeken die ik de avond ervoor heb

opgezocht. Terwijl ik de dagboeken doorblader en stukken lees, raakt het me zo hoe God mij geleid heeft. Hoe Hij mensen en avonturen in mijn leven heeft gebracht en me door hoogte- en dieptepunten heeft geleid. Hoe ongelooflijk trouw is God. Geen moment heeft Hij me alleen gelaten, Hij is in alles met mij meegetrokken.

In de tijd die ik lezend doorbreng, ontstaat een plan voor een nieuw boek. Ik ga schrijven over avonturen die ik heb beleefd terwijl ik op vakantie ben. Ook deel ik woorden die God onderweg tot mij gesproken heeft. Wat verrassend dat op deze druilerige dag iets nieuws ontstaat in mijn hart, wat ik ga uitwerken in dit boek.

In mijn boek 'Mijn reis begon met één stap' vertel ik het verhaal van mijn leven. Het gaat over de belangrijkste stap die ik heb gedaan: mijn leven aan God geven. Deze stap heeft mijn leven totaal veranderd en geweldige avonturen gebracht. Het heeft mijn leven zin en inhoud gegeven en de leegte gevuld, die ik diep van binnen altijd ervoer.

Mijn reis is doorgegaan en in dit boek neem ik je mee op vakantie-reizen en de lessen die ik daarin heb geleerd. Juist als ik weg ben uit mijn vertrouwde omgeving, doet God bijzondere dingen en geeft Hij nieuwe ideeën. Een verhaal wat eruit springt is de reis naar Ghana, waar ik een fantastische tijd heb. Een reis die ik maak samen met mensen uit mijn kerk en die georganiseerd is door Samenwerkvakanties¹. Het verrassende is dat ik dit boek schrijf vanuit mijn zolderkamer en er niet op uittrek om te schrijven zoals ik eerder heb gedaan. Nu vertel ik de vakantie verhalen vanuit mijn huis en kun jij met mij meereizen vanuit je eigen luie stoel.

Wilma Oosterhuis

Reizen

Voor je mijn reisverhalen leest, wil ik iets vertellen over reizen. Wat maakt dat het zo leuk is om op pad te gaan? Het aantrekkelijke van reizen is dat dingen anders zijn dan je thuis gewend bent. Het haalt je uit je vertrouwde wereldje en doorbreekt de dagelijkse patronen. Dit heeft een positief effect op je hersenen, ze worden geprikkeld en geactiveerd door het nieuwe en onbekende. Je hersenen krijgen als het ware een reset.

Zelf moet ik denken aan een vakantie in Portugal. We zijn net aangekomen met het vliegtuig en gaan verder met een auto. Mijn vriendin zit achter het stuur en ik moet de route aangeven. Maar het lukt me in eerste instantie niet om goede aanwijzingen te geven. Ik zie zoveel borden met plaatsnamen en de vermelding is zo anders dan ik gewend ben. Ook staan de borden niet op de gebruikelijke plekken aan de kant van de weg. Alles komt bij mij binnen en hieruit kan ik niet de juiste informatie filteren. We toeren even rond, totdat ik en mijn hersenen met de borden kunnen omgaan en ik de juiste weg kan wijzen.

Reizen heeft ook iets avontuurlijks in zich. Zeker als je naar onbekende gebieden of culturen gaat. Je wilt ontdekken wat nieuw en anders is. Daarom is het zo leuk om de omgeving te verkennen als je op een nieuwe vakantieplek bent. Het avontuur brengt je terug bij het kind zijn, terug bij spelen en ontdekken. Vakantie is een tijd waarin je geen prestaties hoeft te leveren. Dat maakt vakantievierden zo waardevol.

Terschelling

wind, zee
ontmoeting
hartverwarmend
vrijheid

Onvergetelijke wandeltocht

Mijn verhaal begint op Terschelling, een eiland met een prachtige natuur. Hier hebben we in een koude wintermaand een hartverwarmende tijd in hotel de Walvisvaarder. Een plek om met de voeten omhoog bij de haard te zitten, te genieten van gezelligheid en lekker eten. Aglow² heeft op deze plek een 'Weekend Special' georganiseerd. Dagen met een boeiend programma en diepgaande gesprekken. Voor mij springt een wandeltocht eruit. Ik neem je mee op deze wandeling en vertel wat het in mijn leven heeft gedaan.

Het is een tocht die ik niet snel vergeet en die als thema heeft 'het innemen van nieuw gebied'. Heel bijzonder om naar buiten te gaan en te genieten van de natuur op Terschelling. Om de invloed van het weer te ondergaan. De waterdruppels op je wangen, de harde wind op het strand, maar ook de zon die doorbreekt. Al wandelend beleven we het verhaal van het volk Israël, de uittocht uit Egypte en de inname van het beloofde land. We staan stil bij hun belevenissen, voeren opdrachten uit en delen wat dit met ons doet.

Het volk trekt weg uit Egypte om op weg te gaan. Ze gaan samen met God en zetten stappen op weg naar onbekend gebied. Het is soms eng om een stap te doen en weg te trekken uit je eigen veilige plekje. Dat je weet dat je moet gaan, maar het eigenlijk niet durft. We delen in een groepje wat ons tegenhoudt en wat helpt om die stap toch te zetten. Het is bijzonder om zo in de buitenlucht te delen met onbekende vrouwen. Er ontstaat een band als je elkaars verhalen hoort en herkent in je eigen leven.

Het volk is nog maar net op weg en ziet meteen een grote blokkade voor zich: de Rode Zee. Dreigend achter zich horen ze het leger van Egypte. Wat een angst roept dit bij hen op en

de vraag: waar is God nu? Waar kunnen ze naar toe en waar is veiligheid te vinden? Dan beleven ze een geweldig wonder: God opent de weg voor hen dwars door de zee en vernietigt het leger wat hen achtervolgt. Na de diepe angst, komt er grote verwondering over God die met hen meetrekt. Tijdens de wandeling staan we stil bij dit verhaal en vertellen elkaar waar wij een knipoog van God nodig hebben.

Wij steken een sloot over om nieuw land binnen te gaan. Daar aangekomen ontvangen we een steen. Het volk moet een gedenksteen neerleggen om de doortocht door de Rode Zee niet te vergeten. Wij vragen God een woord om op de steen te schrijven, om te gedenken.

De tocht gaat verder door het bos en aan de rand van het duin zien we iemand lopen. Dit stelt een verspieder voor die Jericho verkent. We voegen ons bij hem om de stad in te nemen. Jericho is de stad die een probleem symboliseert waar je zelf niet de baas over bent. We mogen er in stilte om heen lopen, ernaar kijken maar er niet over spreken. Het kan groot of klein zijn, oud of nieuw, we lopen er om heen en ons geloof mag groeien om dit probleem aan te pakken. Na zeven dagen van stilte maakt het volk zich klaar om de stad in te nemen, een dag van geluid waarin God de overwinning geeft. Wij volgen hen na en schreeuwen de overwinning uit over onze problemen, de misthoorn klinkt en we proclameren Gods grootheid. Al het oude gaat verdwijnen, God maakt een nieuw begin. We halen diep adem en laten onze longen vollopen met het nieuwe begin en leggen de rest in Gods handen. Hij is in deze stap en gaat het afmaken.

We trekken verder op weg, we geven ruimte aan de dromen die God ons geeft. Twee aan twee lopen we over het schelpenpad en delen ondertussen onze gekste dromen.

Aan het eind zien we een pad wat naar boven loopt het duin op. We zien voetstappen in het zand, het symboliseert dat Jezus voor ons is uitgegaan. Wij klimmen naar de top, naar de plek van vrede waar Jezus is. Naar een uitzicht, een vergezicht, een visioen met melk en honing. We mogen lekker gaan zitten, krijgen een warme deken om ons heen en drinken van melk met honing. Genieten van de bescherming en het vooruitkijken naar de toekomst.

Dan is de tijd van vrede voorbij, we trekken van de berg af de woestijn in. Als we mooie dingen met God hebben meegemaakt, ligt de vijand op de loer om het mooie van ons af te nemen. Het is een tijd om waakzaam te zijn. We lopen alleen en in stilte verder om wat God heeft gegeven, diep binnen te laten komen. Wat wij van Hem hebben ontvangen, laten we ons niet ontroven door leugens die op ons afkomen. Het is een tijd om te spreken met de Heer en te vertellen wat ons bezighoudt.

In die stilte klinkt opeens een geluid. Als we goed luisteren, horen we een fluit hemelse muziek spelen. Lieder om God te aanbidden en Hem te danken voor wie Hij is. Het geluid wordt krachtiger als we dichterbij komen en de fluitist ontmoeten. Heerlijk om een tijd te luisteren naar de muziek die als een reukwerk opstijgt naar Gods troon.

Na dit heerlijke ogenblik, komen we bij het eindpunt van onze wandeling. Een moment om de tocht samen af te sluiten en voor elkaar te bidden. Wij mogen doorgaan op onze levensreis om het gebied in te nemen wat God voor ons heeft.

Vrij om mezelf te zijn

Deze wandeling raakt me en brengt dingen naar boven die in mijn leven spelen. God laat me al een tijd zien, dat ik mezelf wil bewijzen. Diep in mij zit een verlangen om indruk te maken. Perfectionisme en prestatiedrang hebben een plek in mij en bepalen mijn gedrag. Het is confronterend om dit onder ogen te zien. God laat me zien hoe ik hier in mij dagelijks leven mee bezig ben.

Zo ga ik soms in op een vraag om iets te doen, omdat ik me gestreeld voel dat ik gevraagd word. Ook heb ik de neiging mijn keuzes te verklaren, zodat anderen mij begrijpen. Hierbij denk ik te weten wat mensen over mij denken en vul dat zelf in. Als ik met de auto ga en niet met de fiets, wil ik uitleggen waarom ik dat doe. En het meest stomme is dat ik wil dat anderen het opmerken als ik iets goeds doe. Zie mij eens, denk ik dan. Wat triest dat ik de bevestiging van anderen nodig heb in mijn leven.

Dit doet me denken aan een moment in mijn leven waarin God me laat zien dat ik mijn waarde haal uit de dingen die ik doe. Mijn leven zie ik als een film voor me en ik ontdek dat ik keuzes maak om succes te behalen. Dingen die tot een mislukking kunnen leiden, sluit ik bij voorbaat uit. God heeft me hiervan vrijgemaakt en me laten zien dat mijn waarde niet ligt in wat ik doe. Hij heeft dit op een bijzondere manier gedaan. Ik woon in deze periode in België, een land waar weinig mensen God echt kennen. God spreekt dan tot mij: 'Al zou je heel België voor mij bereiken, dan ga Ik niet meer van je houden dan Ik nu al doe.' Dat kan ik bijna niet geloven en het raakt me nog steeds als ik over deze woorden nadenk. Het zit zo in mij, dat liefde groter wordt als ik iets doe voor de ander. Maar zo is God niet, Hij denkt zo anders. Gods liefde is onvoorwaardelijk en niet afhankelijk van de dingen die ik

doe. Hij houdt van mij en niets wat ik doe of niet doe, kan daar iets aan veranderen. God is liefde, dat is Zijn natuur. De liefde komt uit Hem voort en ik hoef niets te doen om die liefde op te wekken.

Maar ik zie nu dat God me dieper wil aanraken en grotere vrijheid wil geven. Vrij in wie ik ben en wat ik denk. Me durven geven zonder me af te vragen wat een ander van me denkt of in de gaten te houden of een ander mij ziet. God wil me vrijheid geven en ruimte in mijzelf. Vrij om op te vallen op de juiste momenten. Te weten dat ik geen indruk hoef te maken door dingen die ik goed kan of door hoe ik eruit zie. Ik mag vrij zijn en leven en bloeien voor God. Ik ben met Hem op weg en mag onderweg leren.

Tijdens de wandeling leg ik een steen neer op de plek waar we nieuw land binnengaan. Op de steen schrijf ik de woorden: 'Vrij om mezelf te zijn'. Ik maak er een foto van om het vast te leggen en niet te vergeten. Het is een mijlpaal en ik weet dat God hiermee doorgaat in mijn leven.

Een ander speciaal moment is, als we een hoge duin opklimmen en iemand ons ontvangt met een dikke knuffel en uitspreekt dat God trots op ons is. We hebben het zicht op de zee en ik doen mijn ogen dicht. De stilte samen met God en het geluid van de golven op de achtergrond. God geeft mij hoop en overwinning. Ik mag het mooie ontdekken wat in mij is. Het herinnert mij aan de volheid die God Zijn volk belooft in Kanaän. Ik ga de komende tijd lezen over het volk dat uit Egypte trekt, door de Rode Zee en de woestijn gaat, om Jericho heen loopt en het land inneemt. Een land overvloeiend van melk en honing.

God bepaalt mij erbij dat ik land mag innemen in mijn leven. Nieuwe gebieden ontdekken en volheid ontvangen. De laatste

tijd ga ik door wisselende periodes: geweldige tijden van actie en overwinning, maar ook pittige tijden als ik niet lekker in mijn vel zit. Dan is het zwaar, ben ik moe en heb weinig energie om iets te doen. Dan vind ik het wel prima waar ik ben en verlang ik er niet naar om te veranderen. Gelukkig blijf ik niet op die plek, ik trek me op aan Gods kracht en kan eruit breken. Maar ik wil deze periodes liever niet meer meemaken. Ik wil van dag tot dag leven in de kracht die God geeft en Zijn waarheid ontvangen. Ik verlang ernaar om dieper te groeien in de intimiteit met God. Met Hem kan ik het leven aan.

Mooi is de muziek waar we naartoe lopen na de stilte: de aanbidding op de fluit. God wil door mij Zijn adem blazen, zodat ik Zijn geluid voortbreng. Daar wil ik me voor openstellen.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt

'Mijn dochter, Ik ben blij dat je bij Mij komt. Ik ken de periode waar je in zit en waarin alles zwaar lijkt. Ik ben dichtbij je of je het nu merkt of niet. Ik draag alles samen met jou. Ik zal je helpen om de overwinning en kracht te pakken. Zie niet op jezelf en op je gevoelens, maar zie naar Mij. Hier doorheen mag je ontdekken dat het soms zwaar is om te pakken wat Ik je wil geven, om waarheid en vreugde te ervaren. Geef de vijand geen ruimte, geef zorgen en druk geen ruimte, maar vertrouw op Mij. Ik leid je hier doorheen, Ik ben bij je en

Ik begrijp je. In welke stemming je ook bent, Ik ben onveranderlijk en op Mij mag je bouwen. Zie wie Ik ben en wat Ik doe. Het licht breekt door, de wolken

*verdwijnen en Mijn hoop en heerlijkheid zal je deel zijn.
Zing en aanbid Mij en ontvang.'*

Het wandelen alleen was heerlijk. Luisteren naar God en spreken met Hem. Het brengt een verlangen in mij om dat vaker te doen.

In mijn leven is al veel veranderd en weet ik dat het niet om mijn prestaties gaat. Toch zit in mij het verlangen naar succes en bevestiging van anderen. Hiermee wil God volledig afrekenen. Ik mag leren dat falen bij het menszijn hoort. En dat je na falen, mag opstaan en verder trekken.

Dit betekent ook dat ik doorga met spreken op plekken die God voor mij heeft. Ik mag alles geven wat ik heb en onderweg leren zodat het spreken steeds krachtiger wordt.

Ghana

parel in Afrika
zonnig en kleurrijk
vriendelijke mensen
tijd voor ontmoeten

Nieuwe avonturen

De volgende reis brengt mij ver buiten de grenzen van Nederland. Met een groep van 24 personen van onze kerk, de Evangelische Open Thuis Gemeente in Drachten, gaan we op reis. Het einddoel ligt in Afrika en wel in Ghana. Voor mij is Afrika niet onbekend, ik ben eerder een aantal maanden in Kenia geweest. Maar voor de meesten van onze groep is dit een nieuw gebied. We gaan niet zomaar op vakantie, ons doel is uit te reiken naar de mensen in Ghana. Met de organisatie Samenwerkvakanties gaan we deze reis maken.

Samenwerkvakanties organiseert vakanties in het buitenland waarbij je meer van de wereld ziet en tegelijkertijd de kans krijgt om uit te reiken naar de medemens. Ze doen dit door een mix van vrijwilligerswerk en toeristische uitstapjes te organiseren, waarbij de lokale bevolking hulp krijgt in uiteenlopende projecten.

Voor mij is deze reis extra bijzonder want de leiding van Samenwerkvakanties is in handen van Reüel en Nanda van der Steege. Reüel is een neef van mij en ik zie ernaar uit om met hen op te trekken in Ghana, het land waar ze op het moment van de reis ook wonen.

De voorbereiding van de reis begint al vroeg, want er komt veel bij kijken als je met een team naar een land met een andere cultuur gaat. Ook moeten we de projecten voorbereiden die we in Ghana gaan doen. We hebben sprankelende bijeenkomsten om elkaar en het land te leren kennen. Het is leuk om als team op te trekken en opdrachten uit te voeren. Zo moeten we van spaghetti een toren bouwen. Al snel ontstaat een competitie wie de hoogste toren heeft. Maar het blijkt niet om de hoogte van de toren te gaan maar om de manier van samenwerken. We hebben nog wel wat te

leren. Dat blijkt ook als we de opdracht krijgen om een boodschap te doen in een Ghanees winkeltje. Bij het bezoek aan dit winkeltje, is de verkoopster aan het bellen en neemt daar alle tijd voor. En dat terwijl ik sta te wachten en beperkte tijd heb om mijn boodschappen te doen. Wat kom je jezelf dan tegen en dat geldt voor mij helemaal omdat ik sterk taakgericht ben. Wat hebben we als team plezier gehad in deze voorbereiding. We komen ook een hele dag bijeen om opdrachten uit te voeren en buiten op een vuurtje een Ghanese maaltijd te koken. Zo krijgen we steeds meer zin om op reis te gaan.

Om Ghana binnen te komen moet je wel een visum hebben. Deze krijg je niet zomaar, je moet hiervoor persoonlijk naar Den Haag om je aanvraag in te dienen. Je kunt het beste een afspraak plannen op een vroeg tijdstip, zodat je niet het risico loopt dat de afspraak niet doorgaat. Wij gaan er met een groepje heen en maken er een leuk uitstapje van. Bij de ambassade verloopt alles goed. Het is bijzonder om hier al iets van de Ghanese mentaliteit te proeven in het afhandelen van de formaliteiten. Als dit bezoek achter de rug is, gaan we naar het strand van Scheveningen. Er is net een zandstorm geweest en de terrasstoelen en tafels liggen bedolven onder het zand. Bijzonder om te zien. We vervolgen onze tocht per auto en maken een mooie route langs de kust.

Behalve het ophalen van een visum, zijn er ook medische voorbereidingen. Je hebt een aantal injecties nodig om beschermd te zijn tegen de ziekten die in Ghana voorkomen en waar wij geen weerstand tegen hebben. Hiervoor kan ik bij mijn eigen huisarts terecht en krijg ook malariapillen mee.

Zo komt de tijd dichterbij dat we naar Ghana vertrekken. We worden als team uitgezegend in de kerkdienst. Aan het eind van de week zullen we op reis gaan.

Maar dan word ik ziek en krijg keelontsteking. Ik heb het flink te pakken en op een gegeven moment denk ik zelfs dat ik niet mee kan. Maar ik herken ook de aanval van de vijand, die mij wil tegenhouden om naar Ghana te gaan. Ik roep het uit naar God en stel mijn vertrouwen op Hem. Ik mag Gods kracht en genezing ontvangen. De tekst uit Psalm 121:8 raakt mij: 'De Heer zal je beschermen waar je ook bent, waar je ook gaat, nu en voor altijd.' Wat een bemoediging, hier houd ik me aan vast. God spreekt dat Hij bij mij is en me in alle voorbereidingen zal helpen. In de dagen voor vertrek knap ik op en maak me klaar om op reis te gaan.

De koffer wordt ingepakt met eigen spullen en materialen voor de bouw en het kinderwerk. We verdelen dit over de teamleden, zodat het lukt alles mee te nemen. En niet te vergeten: ieder neemt ook broodbeleg mee.

Als alles ingepakt is en ik afscheid heb genomen van mijn familie, ben ik klaar om op reis te gaan. Ik heb er echt zin in.

Vertrek

Vandaag is het zover, we vertrekken naar Ghana. De dag begint vroeg en samen met mijn vriendin word ik naar het station in Heerenveen gebracht. Daar ontmoeten we de anderen. Het is zo leuk om iedereen met grote koffers binnen te zien druppelen op het station. Uitgezwaard door familie en vrienden verlaten we het Friese land. We hebben de coupé voor onszelf en wisselen geregeld van plaats om met een ander groepslid in gesprek te gaan. De sfeer zit er meteen goed in en de treinrit verloopt snel.

Voor mij is het een leuk moment om het cadeautje uit te pakken wat ik heb gekregen. Zo mooi om te zien dat mensen met me meeleven en in gedachten meereizen. Dagelijks komt een reisverslag op de website van Samenwerkvakanties, zodat de achterblijvers de belevenissen kunnen volgen en hierop kunnen reageren.

Aan het eind van de ochtend komen we op Schiphol aan en ontmoeten de rest van de groep. Het is even spannend of iedereen op tijd zal zijn, want één groepslid ontbreekt nog. Maar alles komt goed als de laatste deelnemer net op tijd arriveert. Dan is het tijd om in te checken en de bagage af te geven. Helaas loopt dit bij mij niet zo soepel, mijn koffer is te zwaar en ik moet extra betalen om hem zo mee te nemen. Gelukkig hebben anderen nog ruimte in de koffer en kan ik aan hen wat artikelen kwijt. Nadat dit is geregeld, leveren we de koffers in, lopen langs de douane en ondergaan de controles. We hebben nog tijd voor een drankje, voor we ons bij de gate melden en het vliegtuig ingaan. De vlucht verloopt prettig. Ik geniet altijd weer van een vliegreis en de dingen die daarbij horen. Het is leuk om als groep bij elkaar te zitten en afwisselend met een ander te kunnen praten. Ook

genieten we van het heerlijke eten en de scherpjes waarop we films kunnen bekijken en spelletjes doen.

Sneller dan gedacht komen we aan het begin van de avond in Ghana aan. De deur van het vliegtuig gaat open en met een trap gaan we naar buiten en zetten onze eerste stappen op Ghanese grond. Een bus brengt ons vervolgens naar de aankomsthal. Daar worden alle formaliteiten afgehandeld en kunnen we de koffers in ontvangst nemen. Dan naar buiten en daar staan Reüel en Nanda al op ons te wachten. Wat is het ontzettend leuk om hen weer te ontmoeten. Ze nemen ons mee naar de bus, die we deze vakantie tot onze beschikking hebben. Een Ghanese bus en die ziet er anders uit dan we gewend zijn. Het is tijd om onze Nederlandse bril af te zetten en met een open blik naar het leven in Ghana kijken.

Met de bus rijden we dwars door de stad naar ons verblijf in Accra. We kijken onze ogen uit: de natuur, gebouwen en vooral de drukte en veelkleurigheid. Overal zie je mensen langs de straten lopen, ook 's avonds gaat het leven buiten volop door.

Na deze eerste kennismaking met Ghana komen we aan op onze accommodatie. Prachtige huisjes op een mooie plek dichtbij de oceaan. We hebben een korte bijeenkomst waarin Nanda het programma met ons doorneemt en de leefregels vertelt die gelden. Hygiëne maatregelen zijn erg belangrijk omdat wij geen weerstand hebben tegen ziektes die hier voorkomen. Ook moeten we voldoende water drinken, maar wel uit drinkflessen en niet het water uit de kraan. Deze enerverende dag sluiten we af met een drankje op het terras, het is heerlijk weer om 's avonds laat nog buiten te zitten.

Dan zoeken we onze slaapplaats op. Samen met mijn vriendin slaap ik op de bovenverdieping van een huisje. Deze ruimte is eenvoudig en erg warm. Wel zijn er een douche en wc, maar de waterdruk is zo slecht dat er bijna geen water is. We hebben elk een eigen bed en daar zijn we dankbaar voor. We bidden samen en leggen deze tijd in Gods handen.

Kennismaking Accra en project

Verfrist en uitgerust stap ik deze dag in. We ontbijten onder een afdak met uitzicht op zee. Met het meegenomen beleg heeft het ontbijt zelfs een Hollands tintje.

Dan is het tijd om ons te verdiepen in het land waar we zijn. Met de bus vertrekken we naar het Compassion³ project in Accra. Dit is gesitueerd in een groot gebouw met veel lokalen. Hier gaan we de tweede week helpen en nu alvast kennismaken. Jackson heeft de leiding en heet ons hartelijk welkom. Vandaag zijn de kinderen aanwezig en kunnen we hen ontmoeten. We gaan bij vier groepen langs om iets van het programma te zien en kennis te maken. Wat bijzonder om de kinderen te zien en de power die ze hebben. Het raakt mij dat deze kinderen de kans hebben om de potentie die in hen is te ontwikkelen. Zij krijgen een schoolopleiding en begeleiding en hebben mogelijkheden om iets met hun leven te doen. En ze komen wekelijks op een plek, waar ze horen over Gods liefde en geloofsprincipes leren. Geweldig om de toewijding en de visie te zien van de lokale medewerkers. Hoe zij vol passie zijn om uit te reiken naar gezinnen die het moeilijk hebben. Daar kan ik van leren! Het daagt me uit om te zien wat ik hiermee kan doen in mijn eigen land. Het is een bijzondere ochtend en ik ben dankbaar voor alles wat ik hoor en meemaak op het project. Het verandert iets in mij en maakt dat ik anders instap in het project de week erop.

We stappen weer in de bus en vertrekken naar het centrum van Accra. Daar gaan we naar een heus fastfood restaurant en genieten van frietjes en kip. Dan is het tijd voor een bustour door Accra. Wat is er veel te zien, ik weet niet waar ik het eerst en laatst moet kijken. Vooral de markt is vol levendigheid. Wat veel mensen en wat een spullen zijn er te koop. Fantastisch is het om te zien hoe de spullen

meegenomen worden: op het hoofd, op de rug, maar ook op volgeladen scooters en voertuigen. Nooit geweten dat je met een heel gezin op één scooter past, maar het kan!

Om een indruk te krijgen van het leven in Accra, rijden we door een rijke en een arme wijk. Wat een contrast zie je dan. Prachtige huizen met muren erom heen als bescherming en bouwvallige huisjes in rommelige straten. Ook nemen we een kijkje in het huis van Reüel en Nanda. Mooi om te zien hoe zij wonen en een eigen plek hebben in Ghana van waaruit ze hun werk doen.

Terug op onze verblijfplaats evalueren we de dag. Tijd om samen bij God te zijn, te delen en voor elkaar te bidden. Daarna genieten we van het samenzijn en bereiden ons voor op het kinderwerk wat we gaan doen.

Relaxte dag

Een ontspannen dag vandaag. 's Ochtends gaan we naar de kerk, een mooie ervaring. We vallen als groep op tussen de gekleurde mensen. Het thema van de preek is: 'Wees tevreden met wat je hebt en kijk wat eeuwigheidswaarde heeft'. Bijzonder om deze preek in dit land te horen. Ongeacht je levenssituatie mag je een hartsgesteldheid hebben van dankbaarheid voor wat je hebt. Als groep zingen we een lied. Daarna zingen de kerkgangers een lied en doen een Ghanese dans voor ons, echt schitterend. Tijdens de dienst krijg ik een Ghanese peuter op schoot. Een prachtig kindje met een mooi wit jurkje, dat zich vol vertrouwen op mijn schoot nestelt. Na de dienst krijgen we frisdrank en spreken we met de mensen.

's Middags hebben we tijd om rond te lopen in de buurt en gaan we met een groepje naar het strand. Dan is het tijd om te vertrekken voor de djembé les. Een stel Ghanese mannen leert ons met enthousiasme om te trommelen en het Afrikaanse ritme te pakken te krijgen. We zitten in een kring in een mooie tuin bij een guesthouse en gaan helemaal op in het trommelen. We leren drie ritmes, zingen erbij en aan het eind gaan ook de voeten van de vloer. De teamspirit zit er goed in en we leren elkaar zo van een andere kant kennen.

Reis naar Awutu Bawjiase

Vroeg op vandaag, want we vertrekken naar Awutu Bawjiase waar we deze week bij een Compassion project gaan helpen. Een deel van de groep gaat hier aan het bouwen en de rest gaat activiteiten met de kinderen doen. We laten de stad achter ons en maken een mooie bustocht door de omgeving.

Halverwege stapt de groep uit die het kinderwerk gaat doen, daar hoor ik ook bij. Wij gaan eerst nog een dag aan het strand doorbrengen. De bouwers rijden verder om meteen met de bouw aan de slag te gaan.

Met een bootje gaan we naar het strand. Een prachtige plek waar we een superleuke dag hebben. Op het strand zijn mannen en vrouwen bezig om een net met vissen binnen te halen. Dit net is eerder met een bootje in de zee gegoooid. Nu wordt het net met lange touwen op het strand getrokken. Een aantal mannen staat diep in zee om de touwen strak te houden. Het is zwaar werk en kost wel drie uur tijd. Zo leuk, wij mogen meehelpen en voegen ons in de rij die aan de touwen trekt. Dan is het zover ... een net vol vissen ligt op het strand, wat een vangst! De vrouwen hebben schalen bij zich en krijgen wat visjes als beloning. Het grootste deel van de vissen gaat in een bootje en is voor de verkoop.

Na dit visavontuur zwemmen we in zee, heerlijk om in de golven te spartelen. We eten nog een patatje op het strand. En dan is de bus er en brengt ons naar Awutu Bawjiase.

Aan het eind van de middag komen we aan in een eenvoudige guesthouse. Het valt mij niet tegen. Samen met mijn vriendin heb ik een kamer en we hebben deze keer maar één bed. Een prima plek om te verblijven, al gaan we eerst even aan het poetsen. We eten een lekkere maaltijd met noedels, gekookt

door Nanda. Dat is wel een prestatie, want ze heeft dit eten gekookt in een primitieve keuken zonder stromend water. Dat is trouwens even een schok, dat er geen water uit de kraan komt. Wel staan buiten grote tonnen met water waar we water uit kunnen halen. Gelukkig is vlakbij een winkeltje waar we alle emmers kopen die er zijn. Zo komen wij deze week wel door.

Frederique, de leider van het Compassion project in Awutu Bawjiase, komt 's avonds op bezoek om over het werk van Compassion te vertellen. Het is zo bijzonder om te horen met hoeveel liefde en zorg hij spreekt over de kinderen en hoe hij ze allemaal kent. Compassion heeft een eigen terrein gekregen, maar geen geld om er iets op te bouwen. Ze zijn gaan bidden en hebben God gevraagd om te voorzien in wat ze nodig hebben. Voor hen is het een gebedsverhoring dat wij als groep uit Nederland komen om een school te bouwen en dat we geld meenemen voor de materialen. Wat geweldig om te horen en te merken dat wij onderdeel zijn van Gods plan voor dit project. Ik zie uit naar deze week. We zingen samen en bidden voor Frederique en het werk van Compassion.

Op weg terug naar mijn kamer maak ik een flinke smak op het steenachtige terrein. Ik loop wat beschadigingen op aan mijn voeten. Gelukkig hebben we een EHBO-er bij ons, die alle wonden behandelt. Voldaan duiken mijn vriendin en ik in ons gezamenlijke bed, dit gaat prima lukken.

Aankomst project

Nu gaat het echt beginnen. Vroeg op, om zeven uur ontbijten en meteen daarna met de bus naar het Compassion project. We vallen op en mensen zwaaien onderweg naar ons. Bij het project aangekomen, staan de kinderen al te wachten en ontvangen ons met een big smile. Ze hebben een schooluniform aan met felgekleurde groene blouses. We splitsen ons als groep en gaan als bouwteam en kinderwerkers aan de slag.

We starten met alle kinderen in één lokaal om kennis te maken en de groepen in te delen. Een deel van de tijd gaan de kinderen workshops volgen, zoals knutselen, sporten, breien en haken. Ik ben met een groepje betrokken bij het haken. We gaan naar het lokaal en stellen ons voor aan de kinderen. Onze activiteit is stroken knippen van plastic tassen en hiermee een tasje haken. Plastic is volop in Ghana aanwezig en de kinderen kunnen hier na ons vertrek mee doorgaan. De kinderen zijn muisstil bij de uitleg en volgen het vol interesse. Het knippen van de stroken gaat goed, maar daarna wordt het moeilijk voor de jongens. We passen de activiteit voor hen aan en zij gaan vlechten. De meisjes hebben al vaker gehaakt en gaan snel van start, hen leer ik nieuwe steken.

Daarna komen we met alle kinderen bijeen in één lokaal voor het volgende programma onderdeel. We beginnen met zingen en wat is dat bijzonder om mee te maken. Super hoe deze kinderen zingen, klappen en dansen en in polonaise door het lokaal gaan. Ik heb even meegedaan, maar wat een energie hebben de kinderen, daar kan ik niet aan tippen. Na dit uitgelaten begin luisteren ze naar een Bijbelverhaal en kijken poppenkast. Als vervolg op het verhaal krijgen de kinderen een kleurplaat. Ook dit is bijzonder om te zien. De

kinderen zijn zo blij met een kleurplaat en een paar kleurtjes en gaan enthousiast aan het kleuren, terwijl ze ineengeklemd in een bankje zitten. Wat een verschil met de kinderen in Nederland die zoveel hebben en het zo gewoon vinden.

Ondertussen hebben we honger gekregen en gaan eten. Dat is ook een belevenis. Met 60 kinderen in één lokaal, heel gedisciplineerd wachten op je beurt. In de rij moeten ze eerst hun handen wassen voor ze een bord in ontvangst kunnen nemen. De kinderen krijgen hun bord vol geschept en eten alles tot de laatste kruimel op. Wij eten mee en genieten van de warme maaltijd en verse ananas.

Na het eten gaan de kinderen verder met de workshops en vermaken zich best. We zijn al wat gewend aan elkaar en aan de activiteit.

Aan het eind van de middag gaan we bij de bouwers kijken. Ze hebben al flink wat gedaan. Maar het valt voor hen niet mee om samen te werken met de lokale mensen en op een Ghanese manier te werken. Gelukkig hebben we vooraf training gehad en geoefend om hier mee om te gaan. Heel mooi om dit terrein te zien en de mogelijkheden die het biedt. Compassion wil ook een keuken bouwen en misschien een viskwekerij om inkomsten te genereren. Geweldig om hierbij betrokken te zijn.

Rond zes uur zijn we terug bij ons guesthouse. Na het eten van een broodje evalueren we de dag in groepjes en bidden voor elkaar. Ook hebben we een supertijd van worship met begeleiding van gitaar en djembés.

Bezoek sponsorkind

Vandaag is de dag aangebroken dat we twee sponsorkinderen van Compassion gaan bezoeken en een kijkje krijgen in hun leven. Sinds enige tijd sponsor ik een meisje in Ghana. Deze reis geeft mij de kans om haar te ontmoeten.

's Morgens ontmoet ik mijn sponsorkind Hanna al bij het project. Ze is eerst verlegen. Maar als ik haar de foto laat zien die ik van haar heb gekregen, begint ze te lachen. Ze heeft zich mooi gemaakt en heeft vlechtjes met kraaltjes in het haar. Ze zit bij mij in de groep en doet mee met het programma van zingen, Bijbelverhaal en knutselen. Door de dag heen wordt ze steeds vrijer en als we 's middags op pad gaan om haar familie te bezoeken, houdt ze me stevig bij de hand.

Langs kleine paadjes, over planken en boomstammen, vinden we onze weg door het dorpje heen. Overal zien we huisjes met mensen ervoor, iedereen leeft buiten en mensen zitten gezellig bij elkaar. De kinderen springen enthousiast rond en zijn benieuwd wat wij er doen. Het raakt me om te zien hoe primitief het leven er is.

Na twintig minuten wandelen komen we bij de familie van het eerste sponsorkindje. De ontmoeting is bijzonder, de jonge ouders laten merken wat dit bezoek met hen doet. Alles speelt zich buiten af op een binnenplaats. We kijken even binnen in hun kleine huisje, maar hier is geen ruimte om te zitten. Iedereen op de binnenplaats, van jong tot oud, leeft mee met het bezoek, de kinderen staan er met hun neus bovenop. Cadeautjes worden uitgewisseld en we bidden voor de familie. Ook nemen we een kijkje bij de smederij waar de vader werkt.

De tocht gaat verder over kronkelende paadjes om huisjes heen, het is mij een raadsel hoe ieder hier de weg weet te vinden. Na tien minuten komen we aan bij de familie van Hanna. Hier zit een grote familie buiten met veel kinderen. Ik ontmoet de moeder die hoogzwanger is van haar vijfde kindje. We delen wat met elkaar met behulp van een vertaler en wisselen cadeautjes uit. Ik heb een pop met kleertjes meegenomen en het is zo leuk om te zien hoe blij Hanna is met deze pop. Ik krijg een paar speciale slippers, die me goed passen en volgens hen voor een 'queen mother' bestemd zijn. Ook hier bidden we voor elkaar. Wat uniek dat je in het buitenland mensen ontmoet die heel anders leven, maar dat je samen van dezelfde God houdt en merkt dat je bij elkaar hoort.

Dan is het tijd voor een hartelijk afscheid. We wandelen weer terug langs huisjes en winkeltjes en krijgen een idee van het leven in Ghana.

Bij het kantoor van Compassion bekijken we de dossiers van de kinderen. We zijn onder de indruk van de grote zorg die er is voor de kinderen en hoe dit is vastgelegd. Alle brieven worden bewaard, rapporten van de school, verslagen van huisbezoeken en adviezen aan de ouders. De kinderen krijgen een medisch onderzoek en kunnen bij Compassion terecht als ze ziek zijn. Wat geweldig om te zien hoe het sponsorgeld besteed wordt. Door deze zorg krijgen kinderen de kans om zich in hun leven te ontwikkelen. Dit alles met mijn eigen ogen te zien en de kinderen te bezoeken heeft een onuitwisbare indruk op mij gemaakt.

Hanna doet de volgende dag ook mee aan het kinderprogramma bij het Compassion project. Het is bijzonder om haar nog een dag mee te maken en beter te

leren kennen. Er is een band gegroeid en in de toekomst zal het contact met Hanna anders zijn omdat ik haar levenssituatie ken.

Laatste dag op project

We zijn inmiddels gewend aan het ritme van vroeg opstaan en met elkaar op pad gaan met de bus. Dit is de laatste dag op het project in Awutu Bawjiase. De kinderen staan al op ons te wachten. Ze rennen op ons af, want ze willen heel graag onze tassen dragen. Wie het lukt een tas te bemachtigen, loopt er vol trots mee rond. We beginnen met kringspelletjes buiten en doen ook het spelletje zakdoekje leggen, eerst in het Nederlands en dan in het Ghanees. Wat kunnen deze kinderen rennen, ze vliegen erover, ongekend. Voor mij een pittig begin van de dag.

Als de kinderen ontbijten, zetten wij de boel klaar voor de workshops. Waren de kinderen de eerste ochtend timide, ze zijn inmiddels goed losgekomen en reuze enthousiast. In de gezamenlijke tijd beginnen we met poppenkast waarin hond Doggy dagelijks verschijnt. Daarna vertel ik met flanelplaten het verhaal van de bekering van Saulus. Ik vind het bijzonder om de kinderen te vertellen dat Jezus hun beste vriend is en altijd bij hen is. Op mijn vraag wie een vriend van Jezus wil zijn, gaan bijna alle handen omhoog. Geweldig dat de kinderen ontdekken wie Jezus is en mogen groeien in de relatie met Hem.

De workshop verloopt 's middags heel chaotisch. De kinderen zijn door het dolle heen, vooral als ze zelf plastic zakken mogen pakken. Ze willen het tasje wat ze haken af hebben. Gelukkig lukt dat en vol trots laten ze het tasje zien wat ze gemaakt hebben. Bij de een is het wat groter dan bij de ander, net wat bij hen past.

Aan het eind van de middag komen we allemaal bij elkaar om het project af te ronden. We dragen het materiaal over aan de Compassion medewerkers, zij gaan door met het geleerde. Ze

bedanken ons en we krijgen een mooie ketting. Dan roepen wij de kinderen van onze groep, zij krijgen hun werk mee met een haaknaald en een leuke tas met presentjes. We maken foto's van onze groep en van iedereen. Dan is het tijd om afscheid te nemen, het is een speciaal moment. Ik neem van sommige kinderen persoonlijk afscheid en natuurlijk van Hanna. Ook maak ik een mooie foto van haar als ze met een plastic box op haar hoofd wegloopt.

Na dit afscheid gaan we als kinderwerkers bij de bouwers kijken, we zijn benieuwd hoever zij zijn gekomen. De bouwers hebben een zware werkdag gehad en in de brandende zon aluminium golfplaten als dak geplaatst. Wat geweldig om het resultaat te zien: waar maandag nog maar één lokaal was opgetrokken, staat nu een rij van zes lokalen. De Ghanezen gaan verder met de bouw en zullen de muren optrekken. De bouwers beleven een speciaal moment als ze de laatste golfplaat plaatsen en het gebouw aan God opdragen. Geweldig dat Gods Geest erop rust en er bijzondere dingen gaan gebeuren.

We lopen voor de laatste keer terug naar het gebouw van het kinderwerk. Hier genieten we van kokosnoten die zo van de palmbomen gekapt worden. Verser kun je het niet hebben, heerlijk fris is het kokossap en smaakvol het kokosvlees.

Wat een fantastische tijd hebben wij gehad met de kinderen en wat hebben de bouwers hard gewerkt om een school te bouwen. Een prachtig vooruitzicht dat Compassion straks een eigen gebouw heeft en het terrein in de toekomst kan gebruiken voor andere activiteiten.

Via Reüel en Nanda horen we maanden later hoe het verder is gegaan. De school is afgemaakt en in gebruik genomen. Als kerk in Nederland houden we nog een actie voor het

meubilair in de school. Van de opening van de school wordt een filmpje gemaakt, die naar ons opgestuurd wordt zodat we het mee kunnen beleven.

Weekend uitstapje

Vandaag is het tijd om verder te trekken. We laden alle bagage achter in de bus en vertrekken naar Cape Coast, wat aan de kust ligt. Het is een prachtige reis door mooie natuurgebieden met volop groen. Onderweg komen we langs dorpen en stadjes en genieten van de bedrijvigheid die we zien op de markten. Bij een stop bezoeken we een lokale markt, zo leuk om mee te maken. Het is een kans om lekkere inkopen te doen: gebakken banaan, pinda's, koekjes, drinken en sinaasappels. We nemen ook een kijkje bij een naaiatelier waar een groep meisjes in een open ruimte aan het naaien is.

We vervolgen onze reis en zijn om twee uur bij Hans Cottage Botel in Cape Coast. Nadat we alles hebben uitgeladen, checken we in en gaan naar onze kamer. We zijn verrukt over deze mooie plek. Met mijn vriendin maak ik een wandeling om de omgeving te verkennen. Wat een prachtige natuur met kleurrijke vogels en vlinders en met krokodillen in een waterrijk gebied. Dan hebben we genoeg gezien en doen onze zwemkleding aan om te gaan genieten van de rust en het verfrissende water.

Maar de middag krijgt een heel ander verloop. We horen dat Reüel en Nanda hun laptop en paspoorten missen. De tas waar deze in zaten, is spoorloos verdwenen. Niemand heeft een idee waar de tas is, ieder zoekt mee en bidt ervoor. De stemming slaat om, deze tas is essentieel voor Reüel en Nanda en het is een grote tegenslag dat deze weg is. Ik kan niet meer relaxen, het houdt me bezig en ik zoek en roep het uit naar God. Ik ben begaan met Reüel en Nanda en loop met hen mee. Dan ontdekken we dat ook het geld wat Reüel die ochtend van de bank heeft gehaald, in de tas zit en weg is. Tranen bij ons alle drie. Dan ga ik met hen bidden voor een

wonder van God. We zijn net begonnen met het gebed als anderen zich bij ons voegen.

En dan gebeurt er iets bijzonders ... een groepslid komt aanlopen met de laptoptas in zijn hand. We doen de tas open en wat een opluchting: alles zit erin! Dit groepslid heeft de bus nog eens goed doorzocht en zag een bagageruimte aan de zijkant van de bus. Wij hebben deze ruimte niet gebruikt, alle bagage lag achterin de bus. De chauffeur is de enig die deze ruimte kent en gebruikt kan hebben. Hij heeft alles achterin de bus uitgeladen en is als laatste door de bus gegaan om alles te checken. De laptoptas is hierbij niet uitgeladen en moet op een andere manier meegenomen zijn. Wat een opluchting dat de tas terecht is en wat een wonder dat deze bagageruimte ontdekt is. We zijn God zo dankbaar en spreken dit uit naar Hem.

We leven mee met Reüel en Nanda die al veel tegenslagen hebben gehad en staan om hen heen. Dan vertelt Nanda dat ze ziek is, de dag ervoor is vastgesteld dat ze malaria en buiktyfus heeft. Het is een wonder dat het nog zo goed met haar gaat en dat ze überhaupt op haar benen kan staan. We bidden voor haar om kracht en genezing.

Wat gaat deze dag anders dan verwacht. Maar het is goed om te merken dat God erbij is. Na de enerverende tijd is het heerlijk om nog even te zwemmen en te relaxen.

In een mooi restaurant genieten we van een heerlijke spaghettimaaltijd. Het is er drukker dan we gewend zijn omdat hier ook andere gasten zijn. Ik mis de intieme sfeer die we als groep hadden in onze vorige accommodaties.

's Avonds komen we als groep bijeen om samen te delen en te bidden. De belevenissen van de afgelopen week en deze dag

heeft ons dichter bij elkaar gebracht. Ter afsluiting zingen we nog een aantal liederen, het geluid klinkt over het terrein van het hotel. We weten dat God ons nabij is en dat we mogen uitzien naar wat voor ons ligt.

Dag in Cape Coast

De dag begint rustig. We genieten van het ontbijt op deze prachtige locatie met uitzicht op water, bomen en rondvliegende vogels. De ochtend hebben we vrij, want we krijgen een nieuwe chauffeur en moeten wachten tot deze er is. Gezien de ervaringen kunnen we niet verder reizen met de andere chauffeur, ook al blijft zijn rol onduidelijk. Als de nieuwe chauffeur er om twee uur nog niet is, besluiten we de hele dag bij het hotel te blijven en te genieten van een dagje rust. Ieder vermaakt zich prima. Het is heerlijk om tijd voor jezelf te hebben. Ik geniet van een koele kamer, doe een wasje en schrijf mijn belevenissen op. Dat helpt om alles te verwerken en een plek te geven.

's Middags gaan we samen bij de krokodillen kijken. De geplande voedertijd gaat niet door, de krokodillen zijn al verzadigd en loom. Dan maar foto's schieten van deze dieren. Het is spannend om zo dichtbij de krokodillen te komen, maar ieder wordt snel driester en er worden spetterende foto's gemaakt. Ik durf het zelfs aan om samen met mijn vriendin en een krokodil op de foto te gaan.

Het eind van de middag verloopt weer anders, omdat een groepslid ziek wordt en hoge koorts krijgt. Besloten wordt haar naar het ziekenhuis te brengen. Ze blijkt een darminfectie te hebben en moet in het ziekenhuis blijven. We zijn bezorgd over haar en over twee anderen die ziek zijn en bidden voor hen.

's Avonds hebben we een tijd van delen, zingen en bidden. Wat goed dat we samen optrekken en naast elkaar mogen staan. We gaan op tijd naar bed, want zondag wordt een drukke dag!

Enerverende dag

De dag begint al vroeg. Om half zeven zitten we al aan het ontbijt en om half acht vertrekken we naar de kerk. De dienst begint om acht uur en is al voorafgaan door een bijbelstudie. Het is een echte pinksterdienst. De voorganger van onze gemeente, die mee is op deze reis, zit pontificaal op het podium met een Ghanees shirt aan. We worden welkom geheten en zingen als groep twee liederen. In de dienst wordt enthousiast gezongen. De mannen en vrouwen zitten gescheiden. Na de dienst krijgen we nog iets te drinken. Ik krijg een malt biertje, dit vind ik wel grappig omdat christenen in Ghana geen alcohol drinken maar wel zo'n biertje serveren na een dienst.

Dan gaan we er snel vandoor om naar het Elmina Castle te gaan. Het kasteel ligt op een mooie plek, op een hoogte en aan zee. Er is uitzicht op het dorp en de woeste golven van de zee, prachtig om te zien en een schril contrast met wat zich hier heeft afgespeeld.

Een gids leidt ons rond en vertelt over de geschiedenis. De Portugezen zijn op deze plek begonnen met de slavenhandel en de Nederlanders hebben het overgenomen en zijn er een paar honderd jaar mee doorgedaan. De gids vertelt hoe de stammen in Ghana in strijd waren met elkaar, mensen buitmaakten en doorverkochten voor de slavenhandel.

In het Elmina Castle zaten mannen en vrouwen op elkaar gepakt in donkere kerkers. Vrouwen moesten op de binnenplaats rondlopen, zodat de gouverneur en andere officieren een vrouw konden kiezen om mee te slapen. Wilde een vrouw dit niet, dan moest ze urenlang vastgeketend aan een ijzeren bal in de brandende zon staan zodat ze toch toe zou geven. Via de weg van 'no return' werden de mannen en

vrouwen naar de schepen geleid. Door gebrek aan voeding en sanitair stierven velen en was de rest te zwak om weerstand te bieden. Zo vertrokken ze om als slaven verkocht te worden.

Intriest om dit deel van onze erfenis als Nederlanders te zien. Ook de schijnheiligheid die er heerste, want op het Elmina Castle was een kerk waar de militairen bijeenkwamen te midden van de verschrikkingen die ze aanrichtten. Wonder boven wonder hebben we als volk ook het evangelie naar Ghana gebracht en hebben mensen God leren kennen. Ghana is nu een christelijk land wat je overal om je heen ziet, ook in namen van winkels en gebouwen.

Na dit indrukwekkende bezoek gaat onze tocht verder naar Kakum National Park. Een gebied met bijzondere bomen, waar onze gids enthousiast over vertelt. Aangekomen in het park gaan we te voet verder. Het is een hele klim om op boomhoogte te komen en daar begint ons avontuur. Op een hoogte van 40 meter hangen zeven touwbruggen met een totale lengte van 350 meter. Wij maken een tocht over deze touwbruggen. De langste brug is 60 meter en de hoogste boom is 80 meter hoog. Het is een hele ervaring om op zo'n hoogte op een touwbrug tussen de bomen te lopen. Het wiebelt wel wat en soms ligt een plank wat scheef, maar het went snel en is erg leuk om te doen. De natuur om ons heen is prachtig, al gaat de meeste aandacht naar het lopen en kijken naar de anderen. Dit is echt uniek en wel wat anders dan een boom kronkelpad in Nederland. Terug op de grond genieten we van een drankje en kopen wat souvenirs.

Wat een enerverende dag hebben we gehad, met intense momenten die ik niet snel zal vergeten.

Weer op reis

Het weekend bij Cape Coast zit erop en we vertrekken weer naar Accra. Een route langs de kust van Ghana, met wat tussenstops bij tankstations. In Accra gaan we naar het Arts Centre. Een plek met veel kleine winkeltjes, waar prachtige lokale artikelen te koop zijn. Het is een belevenis om langs de winkeltjes te lopen en het enthousiasme van de verkopers te horen. Mooi om hier originele souvenirs aan te schaffen. Ik koop een prachtige pop, het is een Ghanese vrouw met een kindje op de rug en in haar armen. Dan is mijn geld helaas op en blijft het bij kijken.

Na een maaltijd in het centrum van Accra rijden we naar de accommodatie waar we eerder geweest zijn. Het is leuk om hier terug te komen. Samen met mijn vriendin heb ik nu een grote slaapkamer op de benedenverdieping, waar we blij mee zijn.

Nieuw project begint

Ons tweede project gaat van start. We zijn hier de eerste dag al geweest om kennis te maken en hebben al een idee van de plek. Deze school staat midden in een drukke woonwijk en is heel anders dan de school in Awutu Bawjiase waar we midden in de natuur zaten.

De bouwers gaan hier lokalen opknappen en meubelen repareren. Wij als kinderwerkers gaan hetzelfde programma doen als we eerder hebben gedaan. De groepen worden ingedeeld en wij gaan weer aan de slag met haken. We hebben inmiddels wat ervaring en pakken het gestructureerder aan. Het is een leuk gebeuren om de stroken plastic te zien veranderen in haakwerk. Halverwege de ochtend gaan we met alle kinderen in één lokaal voor een programma met zingen, kleuren, poppenkast en verhaal. De kinderen zijn zo geboeid en doen enthousiast mee.

Het eten is hier goed verzorgd. Eerst staat iedereen buiten in de rij om de handen te wassen. Dan langs de tafel met een wit kleed erop en diverse schalen met eten. Het smaakt echt heerlijk. Als dessert hebben we ananas. De maaltijd wordt door een aantal vrouwen gekookt op de locatie en is het leuk om te zien hoe zij dit met eenvoudige middelen doen.

's Middags hebben we weer workshops. Op dit project dragen de kinderen geen uniform, maar hebben hun eigen kleren aan. Dit maakt het voor ons gemakkelijker om de kinderen te herkennen en hun naam te onthouden.

Terug op onze accommodatie nemen we volop tijd om deze dag te evalueren en te delen wat het persoonlijk voor ons betekent. Het is mooi om als groep van verschillende mensen

samen te werken en van elkaar te leren. Bezig zijn met hetzelfde doel verbindt ons met elkaar.

Bezoek lokale markt

De tweede dag van het project zijn de kinderen al wat gewend. We gaan enthousiast van start door samen met een andere groep te zingen. Het is leuk om de kinderen wat te kennen en met hen samen te werken. De dag verloopt volgens het normale patroon. 's Middags gaan een paar groepsleden op bezoek bij een ander sponsorkindje dat wij als kerk sponsoren. Ze hebben een bijzondere tijd en zijn onder de indruk van het kleine woonverblijf waar moeder en dochter samen wonen.

Aan het eind van de middag kunnen belangstellenden mee naar een lokale markt. Ik ben erbij en kijk mijn ogen uit, wat een belevenis en wat is er veel te koop. Alles staat dicht op elkaar en er zijn nauwe steegjes tussen de kraampjes. We kijken bij een malerij en een slager, boeiend om hen aan het werk te zien. Ook kunnen we wat inkopen doen. Zo koop ik bij twee winkeltjes prachtige stoffen die ik voor het quilten ga gebruiken. Een teamlid deelt chips met een groepje kinderen, zo leuk om te zien hoe de kinderen om hem heen zitten. Je hebt zo gemakkelijk contact met de mensen. Dat merk ik ook bij de stoffenwinkel, de verkoopster vindt het prachtig dat ik stoffen bij haar koop en dat ik er in Nederland mee aan de gang ga. Mensen nemen alle tijd voor je en zijn vol interesse naar jouw verhaal. Ook al staat de winkel vol met mensen, jij krijgt alle aandacht als je aan de beurt bent. Dat vind ik mooi om mee te maken en ik wil zien wat ik ermee kan doen in mijn eigen leven.

Afscheid nemen

Dit is de laatste dag op het project en voor onze groep de laatste dag van de vakantie. Zelf blijf ik met mijn vriendin nog een week bij Reüel en Nanda om tijd met hen te hebben en meer van Ghana te zien.

We moeten vroeg op want om acht uur moeten alle koffers al in de bus zitten. Als deze klus geklaard is, gaan we op weg. Onderweg zetten we de bouwers af. Hun werk is klaar en zij hebben nog een welverdiende stranddag te goed.

Wij rijden door en arriveren bij het project. De kinderen zitten nog aan het ontbijt. Als de kinderen naar het project komen, krijgen ze daar ook te eten zodat ze goede voeding krijgen. Niet iedereen heeft thuis voldoende te eten. Ze beginnen 's ochtends met het ontbijt en krijgen tussen de middag een warme maaltijd.

Langzaam aan druppelen de kinderen ons lokaal in om met hun activiteit aan de slag te gaan. Er wordt hard gewerkt, want ze hebben nog maar één dag om hun werk klaar te maken. In het gezamenlijke deel vertel ik weer het Bijbelverhaal over de bekering van Saulus. Wat is het mooi om deze kinderen iets te vertellen. Ze zijn zo open en drinken de woorden in die wij vertellen. Geweldig dat wij hen iets goeds kunnen geven. Het samen optrekken met blanke buitenlandse mensen maakt veel indruk op deze kinderen, net zoals zij een impact hebben op onze levens.

Aan het eind van de middag komen we allemaal bij elkaar om afscheid te nemen. Een enthousiaste tijd met zingen en dansen. We bekijken het moois wat de kinderen hebben gemaakt en dragen alle materialen over. De pastor van de kerk bedankt ons en dit raakt me. Wat bijzonder dat wij zo

iets voor hen kunnen betekenen. Dan geknuffel, wat laatste foto's en dan vertrekt de bus uitgezwaaid door alle kinderen.

Ter afsluiting hebben we met onze groep een etentje in het restaurantje aan het strand. Prachtig om de woeste golven van de zee te zien en hiervan te genieten. We zitten op een bovenverdieping van het restaurantje en passen hier net op met zijn allen. We hebben een heerlijke maaltijd met kip en rijst.

Dan is het tijd voor de groep om zich wat te verfrissen en de reiskleding aan te doen. Om zes uur vertrekken we naar het vliegveld. De groep checkt in en levert de bagage in en we lopen richting de douane. Daar nemen wij afscheid van de groep en worden Reüel en Nanda bedankt voor hun inzet. We zwaaien de reizigers uit en blijven met ons vieren over. Lekker rustig. Al moet ik zeggen dat het optrekken met de groep me goed bevallen is. Mooi om dat te constateren, want het is wel iets anders om 24 uur per dag samen te zijn als je gewend bent om in je eentje te leven en je eigen keuzes te maken.

We strijken samen neer op een terrasje en brengen een toast uit op de geslaagde groepsreis. We eten er nog wat kebab bij en wisselen ervaringen uit.

Dan is het tijd om naar het huis van Reüel en Nanda te vertrekken. Reüel rijdt op scooter Scooby en wij nemen een taxi. Dit laatste is een nieuw avontuur en gaan we deze week vaker doen.

We hebben nog even een klusje te doen, voor we kunnen slapen. Reüel heeft vandaag twee bedden opgehaald, maar die moeten nog wel in elkaar gezet worden. We slepen alles naar boven en zetten de bedden in elkaar. Als dat klaar is,

duiken we meteen in bed en vallen snel in slaap. Heerlijk zo'n nachtje waarvoor we alle tijd hebben en lekker kunnen uitslapen. En daarna genieten van een vakantie-week.

Te gast bij Reüel en Nanda

De volgende dagen hebben een ander ritme en kunnen we rustig aan doen. Eerst alle spullen wat opruimen en een wasje doen. Ook leren we Accra van een andere kant kennen. Zo gaan we erop uit met een troto, een klein busje en het vervoersmiddel om snel ergens te komen. Het busje wordt volgeladen en onderweg probeert de 'bijrijder' met handgebaren nog meer passagiers te werven. Het is goedkoop vervoer, je betaalt € 0,25 per rit.

Ook bezoeken we een modern winkelcentrum met leuke winkeltjes, een warenhuis en grote supermarkten. Het is net alsof we thuis zijn en ik vind het niet zo passen bij de Ghanese cultuur. We eten in een Thais restaurant, dat reuze chique is vergeleken met de andere restaurantjes waar we geweest zijn. Het is heerlijk om ons te laten verwennen met een lekkere maaltijd in een mooie omgeving.

Thuisgekomen, maken we kennis met de nieuwe bewaker die 's nachts op het huis gaat passen. Ook al staat er een muur rondom het huis en is het hek op slot, bewaking is nodig om de spullen te beschermen. Ik vind het zelf wat ongemakkelijk dat deze jongen buiten op een matrasje slaapt en voor zichzelf moet zorgen. Maar in Ghana is dit heel gewoon en is de jongen blij dat hij inkomsten heeft.

Samen op reis

Zondags zijn we vroeg uit de veren, want de kerkdienst begint om half negen. Vooraf moeten we nog spullen inpakken, want we gaan een weekend op stap. Dan op zoek naar een taxi, zodat we op tijd in de kerk zijn. Het is een internationale evangelische kerk waar Reüel en Nanda aan verbonden zijn. We worden hartelijk welkom geheten door de Nederlandse vrouw van het voorgangersechtpaar en maken kennis met enkele andere bezoekers. Het is altijd bijzonder om de eenheid te ervaren met christenen in een ander land. Het is een mooie dienst met een fijne tijd van aanbidding en een preek over discipelschap gegeven door een zwarte broeder, wat opvalt in een kerk met vooral blanken.

Na de dienst vervolgen we onze reis, want het doel is om naar Beyin te reizen, dit ligt aan de kust ruim 300 km ten noordwesten van Accra. Op de weg naast de kerk onderhandelen Reüel en Nanda met diverse taxichauffeurs over een ritprijs richting Beyin. Maar ze worden het niet eens omdat de prijs hoog blijft. We besluiten om een nieuw avontuur aan te gaan en de reis met openbaar vervoer te maken. Dit is voor Reüel en Nanda de gebruikelijke manier om te reizen in Ghana en nu kunnen wij dit ook meemaken.

Per taxi vertrekken we naar het busstation. Daar is het een drukte van jewelste, overal mensen die alle kanten oplopen waardoor moeilijk te zien is waar de bussen staan. Verkopers beladen met goederen laveren overal tussendoor en doen goede zaken om de buspassagiers te voorzien van eten en drinken. Nanda spoort de bus naar Takoradi op, onze eerste bestemming. Passagiers stappen al in de bus, dus het lijkt alsof de bus gaat vertrekken. We kopen buskaartjes, wat een koopje: we betalen € 3,- per persoon voor een rit van 4,5 uur.

De meeste stoelen zijn al gereserveerd en beladen met spullen, terwijl de passagiers nog buiten zijn om van alles te regelen. Wij vinden een zitplaats aan het eind van de bus. Ook doen we inkopen in en vanuit de bus: water, bananen, koekjes en knabbels. Reüel en Nanda gaan nog even naar de bank zodat we contant geld hebben. Na een uurtje wachten vertrekt de bus echt. Alle stoelen zijn nu bezet. Naast mijn vriendin en mij is een dikke mama gaan zitten met een klein kereltje, we zitten goed klem. Behalve passagiers is ook een koelkast ingeladen, vlak naast ons.

We hebben geluk dat het zondag is, zodat het minder druk is op de weg. In vlot tempo rijden we naar Cape Coast. Onderweg hebben we een plaspauze waarbij de mannen op een rij langs de kant van de weg staan en de vrouwen iets verder wegduiken. Ik zie het niet zitten om me uit de bus te wurmen en als trekpleister het gras in te duiken. Maar niet teveel drinken en zien hoe ik het kan volhouden.

De tocht gaat verder naar Takoradi, we rijden langs de kust en hebben geregeld zicht op de zee. Het weer wordt minder en het regent nogal. In de bus vind ik het zelfs frisjes, ook omdat mijn raam niet goed sluit.

In Takoradi is het busstation een grote modderpoel. We stappen uit en gaan op zoek naar een toilet. We vinden warempel een betaald toilet. Het vrouwentoilet is dicht, maar we kunnen wel terecht op dat van de mannen. Mijn vriendin gaat eerst, maar vindt het niets. Dan probeer ik het, mijn nood is groot dus het is snel goed genoeg. Er is een goot, die door de regen schoongespoeld wordt. Wat een opluchting om daar wat overtollig vocht kwijt te raken. De geur die er hangt, neem ik voor lief.

Reüel en Nanda gaan op zoek naar een troto voor het vervolg van de reis. Omdat het zondag is, gaat er geen troto naar Beyin, maar kunnen we mee met eentje die in de goede richting gaat. We stappen in de gammele troto en nemen achterin plaats. Om ons heen wordt veel bagage gestapeld en op het dak wordt een matras gebonden. Als alles ingeladen is, gaan we er vandoor. We zitten met het hoofd bijna tot het plafond en de chauffeur racet er lustig op los door kuilen en over hobbels. Het busje schudt en schokt en een paar keer knal ik hard met mijn hoofd tegen het plafond. Na het advies om voorover te gaan zitten met mijn hoofd op mijn rugtas, is dit probleem opgelost. De raampjes zitten laag en we kunnen niet veel zien. De rit duurt twee uur en op een gegeven moment wordt het donker en spannend om te rijden.

Maar het wordt nog spannender als we op een kruispunt afgezet worden waar weinig leven is. Waar zijn we terechtgekomen en hoe zal het verder gaan. We zijn nog een uur verwijderd van onze bestemming. Er staat één auto, dit blijkt een taxi te zijn en ik ben al blij. Maar Nanda kan het niet eens worden over de prijs, dus we stappen niet in. Daar staan we in 'the middle of nowhere' en in het pikkedonker. Na een tijdje komt er nog een taxi, maar ook hier geen overeenkomst over de prijs. Voor mij is het niet te begrijpen, ik vind elke prijs acceptabel als we daar maar wegkomen. Maar ik houd me stil en laat alles over mij heenkomen.

Als de eerste taxi wil vertrekken, komt Nanda toch in actie en besluit dat we mee kunnen gaan. We stappen in en de chauffeur rijdt voorzichtig over wegen die steeds slechter worden. We rijden vooral door de natuur en zien hier een daar een dorpje. De chauffeur klaagt steen en been over de slechte weg en ik ben bang dat hij ons zo aan de kant van de weg zal zetten. Maar dat valt mee en na een uur bereiken we Beyin en stappen uit. We hebben het gered en zijn op de

plaats van bestemming gearriveerd. Dat valt me alleszins mee.

Nu op zoek naar het Beyin Beach Resort. Na wat vragen, komen we hier terecht. Het laatste stuk gaat via een smal paadje met weinig licht en het is even zoeken voor we iemand vinden. Een Amerikaanse gast helpt ons verder en brengt ons bij de host. Zo komen we bij ons huisje, een vierpersoons hut. De vier bedden zijn goed te zien en vullen het hele huisje. De bedden hebben een houten frame met een groen muskietennet erover. We ploffen neer en kijken rond – we moeten wel even wennen, alles is nogal vochtig en de ruimte staat erg vol. We zetten onze bagage neer en gaan weer naar buiten. De bomen en struiken zijn nat van de regen, ook de paden van planken en vlonders met een afdakje erboven. Het is ondertussen acht uur en we hopen nog iets te kunnen eten. Nanda heeft dit verzoek telefonisch doorgegeven. Maar helaas de keuken is al dicht en meer dan een drankje kunnen we niet krijgen. Dit drinken we in een restaurantje, wat een overkapping heeft maar verder open is. Lang blijven we niet zitten, want we worden opgevreten door de muggen. We lopen terug naar ons huisje en horen de zee bulderen, die moet dus vlakbij zijn. Ik ben benieuwd hoe het er bij daglicht uitziet.

Terug in het huisje schuiven we de bedden tegen elkaar en komen de spelletjes tevoorschijn. We hebben veel pret met Rummikub en Ligaretto op het bed. Gelukkig hebben we nog iets te knabbelen om onze lege maag te vullen. Daarna maken we ons gereed voor de nacht. Na deze enerverende dag lokt het – vochtige – bed wel. Ik kruip het bed in en ben meteen vertrokken. Ik slaap heerlijk in onze knusse hut en mijn wiebelige bed.

Bezoek aan Nzulezo

Na de verkwikkende nachtrust ben ik klaar voor nieuwe avonturen. Ik ben als eerste op en geniet van de prachtige natuur met wuivende palmbomen en kleurrijke bloemen en het zicht op zee. Wat een schitterende plek om te zijn. Het volgende genietmoment is de douche met heerlijk warm water, wie had dat verwacht op deze plek. Ook het ontbijt is een verrassing: toast met roerei en spek, vruchtensap en koffie. Wat een goed begin van de dag.

Dan lopen we naar het bezoekerscentrum in Beyin om een tocht naar Nzulezo te bespreken. Met gids Pan lopen we naar de steiger waar een kano ligt. Ik moet als eerste instappen en voorin gaan zitten. Het bootje wiebelt nogal en ik vind het spannend. Wat volgt, is een prachtige tocht over smalle en brede waterstromen midden door het jungle gebied. Pan vertelt volop over de omgeving en stelt ook allerlei vragen aan ons. Ook zingt hij er lustig op los en doen wij mee.

Na een uur varen komen we bij Nzulezo aan. Dit is een dorpje op palen midden in een meer. De Mali's hebben dit zo'n 500 jaar geleden gesticht, toen ze op de vlucht waren voor de Ghanezen. Een tijdlang vertrokken de mensen daarna uit dit dorp. Maar toen ziekte ontstond, geloofden de mensen dat de geesten niet wilden dat mensen wegtrokken, dus bleven ze in Nzulezo wonen.

Het bezoek aan dit dorp is een hele belevenis. We drinken eerst iets in een cafeetje en wandelen door het dorp. Bijzonder op een pad te lopen op palen, met aan beide zijden huisjes. Overal tussendoor zie je het water en het is oppassen geblazen. We bezoeken de hoofdman van het dorp, die ons vertelt over het ontstaan en het leven op deze plek. In het dorp wonen 500 mensen, waarvan 130 kinderen. Tussen de

huisjes zie je de kinderen spelen, die enthousiast op ons reageren. Al hebben de kinderen niet veel ruimte, ze maken volop plezier en springen zo in het water om hen heen. Het leven in Nzulezo is primitief, er is geen elektriciteit en het water halen ze uit het meer. Er zijn winkeltjes, schooltjes en een aantal kerkjes. Na de boeiende wandeling, gesprekjes en wat inkopen stappen we in de kano voor de terugtocht.

Terug in Beyin bekijken we dit plaatsje en bezoeken het fort. Ook bezoeken we het museum wat een indruk geeft van het Ghanese leven in dit gebied. Langs de zee lopen we terug naar ons huisje en drinken buiten een kop koffie op de stoeltjes die er staan. 's Avonds genieten we van een lekkere maaltijd. Hier ontmoeten we een Engels gezin en wisselen ervaringen uit. Nanda vertelt over Samenwerkvakanties en is op haar best als ze deelt over haar visie. Leuk om dit mee te maken.

Op het terrein hebben we nog een ruimte ontdekt met dichte wanden en hier doen we 's avonds wat spelletjes Carcassonne. Zo komt een eind aan deze prachtige dag. Leuk om dit met ons vieren te beleven en te genieten van de activiteiten, de prachtige natuur en de mooie zandstranden. Het is de reis alleszins waard.

Nieuwe reiservaringen

Vandaag is de terugreis naar Accra. We staan vroeg op, genieten weer van het ontbijt en vertrekken om half negen naar Beyin. Daar wachten we tot de troto komt en vermaken ons ondertussen door met kinderen te zingen en te klappen. Als de troto eraan komt, is het een run om een plekje te veroveren. Er rijden niet veel en je moet erbij zijn. Gelukkig is Nanda er als de kippen bij. We worden met ons viertjes achterin gestouwd. Het is een kleine troto voor twaalf personen, waar we met zijn achttien in zitten. Al hotsend vertrekken we over de hobbelige weg, waar we de lol wel van inzien. Op een gegeven moment geeft de troto het op en 'in the middle of nowhere' stoppen we voor een reparatie. Iedereen eruit en de chauffeur plat onder de troto. Het lukt hem om het euvel snel te verhelpen en we vervolgen onze tocht. Voorbijgangers groeten vaak enthousiast als de troto voorbij rijdt.

Na een tocht van twee uur stappen we over in een luxere troto. Daar zitten we heerlijk en genieten van de volgende twee uur. Na deze ritten komen we in Takoradi waar we op zoek gaan naar de bus. Onderweg eten we fried rice in een Chinees restaurant, wat wel in de smaak valt. Lopend vervolgen we onze weg naar de bus, het regent inmiddels flink. We passen nog net in de bus en na korte tijd vertrekken we. Nu is het druk op de weg en het is uiteindelijk zeven uur als we in Accra aankomen. Bij het busstation is het een drukte van belang, wat een mensen. Via een loopbrug steken we de weg over op zoek naar een troto. Die vinden we, maar wel met een lange rij wachtenden. Gelukkig sluiten we ons niet aan, maar nemen een taxi. Na een rit van een uur, zijn we weer thuis.

Laatste dagen in Accra

De dagen erop leven we als toerist in Accra en ga ik er samen met mijn vriendin op uit. De eerste keer is even het wennen om een taxi aan te houden en te onderhandelen over de prijs. Maar dat leert al snel en we maken heel wat ritjes.

Zo brengen we een bezoek aan een zwembad bij een mooi hotel. Hier worden we heerlijk verwend. Een 'boy' assisteert ons met een ligstoel en haalt een matrasje en handdoek voor ons op. Het zwembad ligt in een prachtige tuin en het is genieten om hier een dagje door te brengen met zwemmen en luieren. Vanaf onze stoel kunnen we zelfs bestellingen doen en krijgen een lekkere warme maaltijd voorgeschoteld. Bij het hotel is een souvenirwinkeltje waar we leuke inkopen doen.

We leren ook een ander gebied van Accra kennen. We wandelen in de omgeving van het huis waar we zijn, nemen een kijkje in lokale winkeltjes en gaan uit eten in een restaurantje. Leuk om zo wat rond te lopen en te proeven van het dagelijkse leven.

Ondertussen maken Reüel en Nanda zich klaar om naar Nederland te vertrekken. We helpen hen om alles in huis schoon te maken en de meubelen in te smeren met een insectenwereld middel. Alles wordt goed ingepakt, het lijkt wel een verhuizing. Maar dat is wel nodig in de tropen, anders zijn veel dingen vergaan als je terugkomt.

Als we Reüel en Nanda hebben uitgezwaaid, zorgen we de laatste dagen voor onszelf. Dat gaat ook prima, we zijn inmiddels gewend aan het leven in Ghana. Zo kunnen we een taxi regelen, goed omgaan met het lokale geld en weten waar we inkopen kunnen doen.

Aan het eind van de week vertrekken wij ook naar Nederland. Het is een uitdaging om op de juiste tijd een taxi bij ons huis te krijgen, want we kunnen moeilijk met een koffer lopend op zoek gaan naar een taxi. Met hulp van de bewaker lukt het een taxi te bemachtigen. We nemen een voor ons onbekende route naar het vliegveld en vragen ons af of het wel goed komt. Maar het gaat helemaal prima. Achteraf horen we dat de chauffeur een omweg neemt om de files te vermijden. Ruim op tijd zijn we bij het vliegveld en begint de vlucht naar Amsterdam.

Aangekomen op Schiphol wacht ons een grote verrassing: mijn zus en zwager staan ons op te wachten in de vertrekhal. Het is zo leuk om hen weer te zien en er wordt heel wat af geknuffeld. We drinken samen een bakje koffie en wisselen verhalen uit. Dan wordt de bagage in de auto geladen, onze blik is wel veranderd door onze reis en we vinden dit nu een hele luxe auto. We genieten van het samenzijn en het delen van belevenissen. De tijd vliegt voorbij en voor ik het weet, word ik thuis afgeleverd. Zo komt een einde aan deze bijzondere vakantie.

Terugblik reis

Voor mij is de tijd in Ghana onvergetelijk en een goede ervaring. Ik voelde me thuis in het land en kijk met een andere blik naar het leven en de luxe in Nederland. Het maakt me dankbaar voor wat ik heb in mijn leven, maar ik zie ook de schatten die de mensen in Ghana hebben. De mensen daar zijn vriendelijk en hebben tijd voor elkaar. Ze zijn vol interesse voor de mensen waarmee ze in contact komen en benieuwd naar hun verhaal. Ze nemen het leven zoals het is en genieten daarvan. Ze laten zich niet leiden door de tijd, maar hebben alle tijd. Er is minder gejaagdheid en meer rust. Deze innerlijke rijkdom zijn wij hier wat kwijt en wil ik zelf meer ontdekken.

Natuurlijk zijn er ook aspecten in Ghana die om verbetering vragen. Het verschil tussen arm en rijk is groot en mensen hebben niet allemaal de kans om zich te ontwikkelen. Toch blijft het voor mij een vraag wie meer geluk vindt in het leven. Is dat de Ghanees met minder middelen of de Nederlander die alles heeft?

Het was geweldig om op reis te gaan met Samenwerk-vakanties en zo iets van Ghana te zien en wat voor de medemens te betekenen. Ook was het bijzonder om kennis te maken met het werk van Compassion. De medewerkers van Compassion zijn zo bewogen met de kinderen die aan hen zijn toevertrouwd en laten hen Gods liefde zien en geven hen de kans zich te ontwikkelen.

Madeira

de drukte loslaten
er lekker op uit
de lucht in
naar een nieuwe bestemming

Op reis

Een heerlijk vooruitzicht, met mijn vriendin ga ik er tien dagen op uit naar Madeira. We hebben een mooie plek uitgekozen, midden in de natuur en hoog in de bergen. De reispapieren zijn binnen, de koffers gepakt en online al ingecheckt voor de vliegreis. Dat wordt genieten.

Op de ochtend van vertrek, bemoedigt God mij met de woorden die Hij spreekt.

'Ik zet deze tijd alles even stil en geef je deze tijd van vakantie en ontspanning. Net als in Psalm 23 mag je maaltijd houden met Mij en verfrist en gevoed worden. Daarna mag je alle uitdagingen in je leven weer oppakken. Ontvang ten volle wat Ik voor je heb voor deze vakantie. Je bent in Mijn hand en Ik zal je leiden. Blijf in Mij.'

De reis begint goed. Familieleden brengen ons met de auto naar Heerenveen, daar stappen we in de trein naar Schiphol en gaan verder met het vliegtuig. Op Madeira ontvangen we de bagage snel, maar dan beginnen de uitdagingen. We hebben een auto gehuurd, maar moeten lang wachten voor we aan de beurt zijn en de papieren geregeld zijn. Daarna kunnen we de parkeerplaats niet vinden. We moeten met een lift omhoog, een brug over en weer met een lift naar beneden. Je moet het maar snappen. Als we de auto bereikt hebben, wil hij eerst niet starten. Vervolgens gaat de slagboom van het parkeerterrein niet open. Nadat alles gelukt is, kunnen we eindelijk op weg.

Het eerste stuk verloopt prima en we genieten van de prachtige rit. Maar als we dichterbij onze bestemming Arco da Calheta komen, wordt het pittig. De routebeschrijving klopt niet en het is zoeken hoe we moeten rijden. Het is inmiddels donker geworden en dat maakt het moeilijker. Het gaat herhaaldelijk mis en het lukt niet om de route te vinden. Mijn vriendin heeft genoeg van het zoeken en belt onze gastvrouw op en met haar aanwijzingen komen we een stuk verder. Toch blijft het zoeken, daarom ga ik naar een restaurant voor nieuwe tips. Vlakbij ons vakantieadres blijven we maar rondrijden. Mijn vriendin belt opnieuw met onze gastvrouw en zij rijdt naar een herkenbaar punt om ons op te wachten. Wat een verademing.

Wat voel je je verloren als je niet weet hoe je moet rijden en hulpmiddelen niet werken. Zo bevat de routebeschrijving fouten en werkt de navigatie niet goed. Ik vind het moeilijk om hier goed mee om te gaan, vooral omdat ik moe ben en kwetsbaar. Er komen bij mij herinneringen naar boven van een avontuur in Noorwegen, waar we compleet verdwaalden in een natuurgebied waar we aan het wandelen waren. Dat was echt spannend en achteraf ben ik zo dankbaar dat dit goed is afgelopen. In mijn hoofd speelt ook de vraag, wat doe je als je in je leven de route niet weet en geen idee hebt waar je heen moet. Tijdens de rit op Madeira ervaar ik Gods nabijheid en geef ik niet toe aan negativiteit. Ik merk dat God me aan het veranderen is en me helpt om goed te reageren.

Het is een mooi moment als we laat op de avond bij ons appartement arriveren. Een gezellig huisje om te verblijven. Hoe de omgeving eruit ziet, kunnen we in het donker niet ontdekken dat komt morgen wel. De gastvrouw zorgt goed voor ons en brengt ons iets te eten en te drinken. Als dit op is, duiken we in bed in en genieten van ons eerste nachtje.

Vieren

Heerlijk uitgerust staan we op, benieuwd waar we terecht zijn gekomen. Als we de gordijnen open doen worden we verrast: we hebben een magnifiek uitzicht over de bergen en de zee. Onze accommodatie bestaat uit een hoofdgebouw en meerdere huisjes. Wij zitten in een huisje dat wat hoger ligt en met trappen te bereiken is.

Wat een voorrecht om vrij te zijn en vakantie te vieren. Dat vieren staat bij mij voorop, het is het woord voor deze vakantie. Het vieren van vriendschap, vieren van de dag, vieren van bijzondere momenten. Als je op vakantie bent, is het gemakkelijk om het vieren een plek te geven. Maar de uitdaging is om het vieren van het leven een onderdeel van het leven van alledag te maken. Het leven vieren omdat ik God ken en met Hem door het leven ga. Omdat ik de dag in Zijn hand leg en verwacht dat Hij speciale dingen voor mij heeft. Ik leer om het leven te vieren. Om Gods vreugde te ontdekken en met een open hart ontvangen. De volheid die in God is binnen laten komen in mijn leven.

Deze vakantie hebben we het ontbijt erbij geboekt. We dalen van het huisje trappen af om naar het hoofdgebouw te gaan om te ontbijten. We worden ontvangen in een sfeervolle kamer met een prachtig gedekte tafel. Er is nog een echtpaar en met ons vieren genieten we van een maaltijd met verrassende hapjes. Heerlijk om ons te laten verwennen en zo de dag te beginnen.

Dan is het tijd om de omgeving te verkennen. We rijden onze berg af en rijden een mooie route naar de kust. Daar bezoeken we het dorp Jardim do Mar, een van de mooiste dorpjes van Madeira. We parkeren de auto en gaan te voet verder. De wirwar van kleine straatjes zorgt voor een

bijzonder effect. Overal zijn kleine paadjes die leiden naar smalle trappen of steegjes. We zien prachtige struiken en bloemen en hebben onderweg prachtige uitkijkjes op de zee. Tot besluit lunchen we in een leuk restaurant met een mooi uitzicht op de kust.

Vrijheid uitleven

De vakantie biedt de gelegenheid om meer tijd met God door te brengen. Tijdens deze vakantie lees ik het boek 'The nature of freedom' van Graham Cooke. Het gaat over het leven vanuit de identiteit die we in Christus ontvangen hebben. Het raakt me zo dat God mij heeft vrijgemaakt en dat ik als nieuwe mens mag leven. De zonde drukt niet meer op mij, maar ik mag leven vanuit vrijheid. Ik ben geaccepteerd door God en mag vol worden van Zijn heerlijkheid en leven vanuit de kracht van de Heilige Geest. Dit te weten heeft een grote verandering in mij gebracht.

Toch merk ik dat in mij nog veel gewoonten zijn die voortkomen uit mijn oude natuur. God wil me leren om daarin te veranderen en te leven vanuit de nieuwe mens. Dit begint met bewust worden hoe ik me gedraag.

Juist in de vakantie kom ik het reageren vanuit oude patronen tegen. In deze periode trek ik op met mijn vriendin, terwijl ik gewend ben alleen te leven. Samen op vakantie zijn is ontzettend leuk en volop genieten, maar er zijn momenten dat ik met mijzelf geconfronteerd wordt. Waarin ik vast wil houden aan mijn plannen en gedachten en geen ruimte aan de ander geef. Wat is het mooi om te ontdekken dat ik al aan het veranderen ben. Dat ik leer om niet meteen op iets te reageren maar eerst stil te worden en te bedenken hoe God wil dat ik reageer. Ik ben dankbaar dat ik met God op weg ben en van Hem leer.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'Open je hart voor Mijn volheid en liefde, ontvang ten diepste dat Ik je accepteer precies zoals je bent. Open je voor Mijn gedachten en woorden, ontvang ze en leef eruit. Wees stil en ontvang. Leef eruit en zie de volheid die Ik je geef.'

Deze dag wil Ik Mijn heerlijkheid aan je geven. Ik woon in jou en geef je Mijn waarheid en liefde. Open je en word vol van Mijn liefde en vrede. Het is in je en vult je, waar je ook bent en wat je ook doet. Laat Mij in je doorwerken.'

Madeira verkennen

In de week die volgt, gaan we er elke dag met de auto op uit om Madeira te verkennen. We zitten afgelegen en in de bergen en moeten een eindje rijden om in de bewoonde wereld te komen. Omdat we vrij hoog zitten is het er best koud, dat valt tegen. Buiten zitten is er niet bij. Ik koop zelfs een gebreide poncho om warm te blijven. Als we afdalen van de berg merken we dat de temperatuur hoger wordt en kunnen we zelfs genieten op een terrasje.

Madeira wordt wel het bloemeneiland genoemd. Dat is niet verwonderlijk, prachtig is de natuur met alle bloeiende bloemen die we zien. Aan de westkust zijn we onder de indruk van de kracht van de golven die tegen de rotsen aan slaan. Magnifiek om te zien en wat heeft God dit mooi gemaakt. Ook genieten we van leuke plaatsen, kleurrijke markten en gezellige restaurantjes op het eiland. Echt een mooie plek om vakantie te houden en het leven te ontdekken.

In het huisje neem ik tijd om bij God te zijn en van Hem te leren. Ik lees over de vrijheid die God wil geven. Weten dat Jezus de bron is van mijn bestaan en dat mijn identiteit in Hem ligt. De Heilige Geest, die in mij woont, moedigt me aan om in deze nieuwe identiteit te leven. De sleutel tot verandering in mijn leven, is mijn identiteit in Christus te kennen.

De tijd vliegt voorbij en voor ik het weet, breekt de laatste vakantiedag aan. Na een lekker ontbijt geniet ik nog even van het uitzicht op de zee vanuit ons huisje. Heerlijk om deze week Gods vrede en rust te ontvangen en opgebouwd te worden door Hem. Hij is mijn kracht en heil en ik vertrouw op Hem in alles wat voor me ligt.

Breda

tijd apart gezet
om dichtbij God te zijn
vrijheid ontdekken
nieuwe wegen gaan

Alleen op stap

Een nieuw avontuur ligt voor me: ik ben een paar dagen in mijn eentje op stap. Voor mij is dit nieuw, ik ben nog nooit eerder alleen weggeweest en ben benieuwd wat het gaat brengen. Mijn verlangen is om deze dagen heel bewust samen met God door te brengen. Voor dit uitstapje heb ik een huisje in Breda geboekt, omdat hier het Aglow Festival is waar ik heenga.

De reis naar Breda is al bijzonder. Ik ervaar vanaf het begin dat ik samen met God op stap ben. Deze ervaring had ik jaren terug ook toen ik mijn eerste lange autorit maakte naar Leiden en het heel spannend vond. God sprak toen tot mij: 'Je bent niet alleen, Ik ga met je mee.' Het was net alsof God naast mij zat en ik onderweg alles met Hem kon delen. Deze ervaring heb ik nu opnieuw en dit maakt dat de reis speciaal is en vlot verloopt. Onderweg pauzeer ik bij een meertje en eet hier mijn broodje op, een mooie plek om even te genieten.

In de auto luister ik naar onderwijs van Allison Bown over je identiteit in Christus. Ze spreekt over het belang om een identiteitsverklaring op te stellen, hiermee leg je vast wie je bent en waarvoor God je roept in je leven. Dit helpt om te bewegen in de dingen die God voor je heeft. Het raakt me om dit weer te horen. Ik ben hier al eerder mee bezig geweest en heb een identiteitsverklaring opgesteld. Het heeft mij geholpen om duidelijk te krijgen wie ik ben en wat God in mij heeft gelegd. Daarom deel ik mijn Identiteitsverklaring graag.

Mijn Identiteitsverklaring

Ik ben geroepen om leven te brengen en door te geven. Leven wat ik zelf ontvang van God en wat zich verdiept door mijn relatie met God. Gods Woord is mijn bron van Leven.

In het natuurlijke heb ik geen nageslacht, maar op geestelijk gebied zal mijn nageslacht groot zijn. Ik mag de plaats voor mijn tent vergroten en de tentpinnen wijd zetten. De Heer mijn maker neemt mij tot vrouw. (Jesaja 54:1-5)

God heeft mij gemaakt en me een nieuwe identiteit in Christus gegeven. Hij vormt mij om te worden wie ik ben in Hem. In mijn leven mag ik de dingen doen die God al in mij heeft gelegd en waarvoor Hij mij roept. God roept tot aanzijn wat Hij al voor mij voorbereid heeft. Ik mag de reis aangaan met God en innemen wat Hij voor mij heeft. (Efeze 2:10).

Ik ben een communicator en houd ervan met woorden een boodschap over te brengen zowel in spreken als in schrijven. Ik ken de scheppende kracht van woorden. Ik houd van de kracht van woorden in citaten en hoe ze versterkt worden door afbeeldingen. Ik geniet ervan de mogelijkheden van digitale communicatie te benutten. Het aanboren van digitale bronnen biedt mij ongekende mogelijkheden.

De kracht van Gods Woord werkt door mijn spreken heen en zal mensen tot aanzijn roepen en leven brengen. Mijn verlangen is christenen aan te moedigen om in te nemen wat God voor hen heeft en verder te trekken.

God heeft me geroepen om als christen midden in de maatschappij te staan en Zijn licht te verspreiden.

Ontdekken

Aangekomen in Breda ga ik op zoek naar mijn huisje. Ik bel aan bij een karakteristiek jaren vijftig woning en vraag me af waar mijn verblijf is. Nou dat is wel een verrassing, het huisje ligt helemaal achterin in een hele diepe tuin. Ik moet een lange steeg door en heb daar een eigen ingang. Bij het huisje is ook een tuintje en staat een fiets tot mijn beschikking. Binnen is het gezellig ingericht, er is zelfs een houtkachel en er liggen houtblokken klaar. Ik houd wel van een vuurtje stoken en ga er zeker gebruik van maken.

Op het terras geniet ik van een wijntje. Mijn eerste ingeving is om meteen contact op te nemen met mijn zus. Maar God laat me zien dat ik deze dagen apart heb gezet om tijd met Hem door te brengen en dat ik mijn belevenissen aan Hem kan vertellen. Dat doe ik en ervaar hoe goed het is om samen met God te zijn. Met Hem mag ik mooie dingen beleven.

De volgende ochtend ben ik al vroeg wakker en heb zin in de nieuwe dag. Ik beluister een studie over het stappen in je identiteit en je erfenis in bezit nemen. Wat een ontdekking is het om te zien dat God nu al een erfenis voor mij heeft, schatten die ik mag ontvangen, wegen die Hij heeft voorbereid, woorden uit de Bijbel die mijn hart raken. God heeft me uniek gemaakt en geeft mij volop mogelijkheden.

Dan op naar het volgende avontuur. Ik ga met de auto toeren in het Brabantse land en wil langs plekken rijden waar ik eerder geweest ben. Als ik op weg ben, geniet ik van de vrijheid om zomaar rond te rijden en te stoppen als ik er zin in heb. Mijn eerste pleisterplaats is de Rustende Jager, een mooie plek aan de bosrand met uitzicht over de weilanden. Heerlijk om even weg te dromen en terug te denken aan

leuke herinneringen op deze plek. De route gaat verder en in Oss neem ik tijd om te winkelen en leuke inkopen te doen.

's Avonds in het huisje geniet ik van de ontspannen tijd, heerlijk, ik hoef niets en heb volop tijd om te relaxen.

Nooit genoeg

Na een heerlijke nachtrust ligt weer een nieuwe dag voor me. Ik ben benieuwd wat die gaat brengen.

Zoals altijd begin ik met een lekker ontbijt en heb tijd met God. Daarin open ik het boek 'De kracht van kwetsbaarheid' van Brené Brown. Het thema 'Nooit genoeg' raakt me meteen. Het is zo herkenbaar wat ze hierover schrijft.

-
- Nooit tijd genoeg
  - Nooit mooi genoeg
  - Nooit goed genoeg
  - Nooit slank genoeg
  - Nooit sterk genoeg
  - Nooit zeker genoeg
  - Nooit succesvol genoeg
-

Het is een gevoel wat ik herken als een ondertoon in mijn leven. Het begint er al mee als ik opsta en denk aan wat er te doen is en de tijd die ik heb. Het lijkt niet genoeg. En dan komen de uitdagingen van de dag op me af en denk ik te moeten voldoen aan de eisen van anderen en vooral aan die van mezelf.

Bij het nadenken hierover komen ook andere momenten uit mijn leven naar boven. Als ik onderwijs heb gegeven en iemand vraagt hoe het was, dat heb ik moeite om te zeggen dat het goed was. Ik bedenk altijd dingen die nog beter kunnen en mis daardoor de volle zegen.

Wat is het mooi om te zien hoe God ermee om gaat. God maakt de schepping en aan het eind van elke dag ziet Hij er naar en benoemt dat het goed is. Ja, zelfs zeer goed. God is voldaan over zijn werk en dat uit Hij ook. En ik ben Zijn dochter en mag zo kijken naar de dingen die ik doe. Als ik mijzelf geef en alles wat in mij is, dan mag ik weten dat het goed is. Dan mag ik dankbaar zijn en hoef ik niet te streven naar meer en beter.

Want dat is iets wat in mij ligt. Een soort competitie, misschien niet direct zichtbaar maar wel geniepig aanwezig. Ik vergelijkbaar mezelf met de ander en van daaruit beoordeel ik wat ik doe en wie ik ben. O, wat een risico en een domme zet. Ik weet dat ik niet als de ander ben en dat dit de bedoeling ook niet is. Ik ben mijzelf en heb bijzondere dingen die bij mij passen.

Daarom is de term 'Nooit genoeg' voor mij een eyeopener. Zo wil ik niet leven en denken over mijzelf. Ik wil genieten van wie ik ben en wat God in mij gelegd heeft. Van hoe ik eruit zie, wat aan de mollige kant, maar oergezond en vol energie en passie. Niet slank en niet sterk, maar wel genoeg in wie ik ben. Mooi zoals God mij gemaakt heeft en met alles wat in mij is, ga ik het leven aan. Dankbaar voor wie ik ben en de mogelijkheden die God me geeft. Ik ga leven en genieten van de tijd die ik heb. Heeft God per slot niet alle tijd in Zijn hand, waarom zou ik me er dan zo druk om maken. Een groot avontuur ligt voor mij, dat ik met lef en verwachting binnen ga.

Fietsen

Het is lekker weer en het trekt om er met de fiets op uit te gaan. Ik ervaar dat ik gewoon op pad moet gaan zonder een route uit te zetten en dat ik wel ga zien wat dit brengt. Wat een vrijheid geeft dit en wat kom ik langs mooie plekken.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'Zo wil Ik je leiden op ongebaande wegen en met andere voertuigen. Ga en beweeg waar Ik je leid. Dat geeft je vrijheid. En als het nodig is, ontvang je heldere richtlijnen om verder te trekken. Vertrouw op Mij en laat je eigen controle los.'

Onderweg kom ik de straatnaam Piet Avontuurstraat tegen, wat een toepasselijke naam. Deze dagen en de fietstocht zijn een avontuur met mij. En ik besef, ik kan ervoor kiezen om in mijn leven langs uitgestippelde paden te gaan of me in het avontuur bewegen dat God voor me heeft en waarbij ik niet weet waar ik langs ga.

Op een gegeven moment heb ik geen idee waar ik ben en wil richting huis. Gelukkig heb ik navigatie op mijn telefoon en met wat hulp vind ik de route terug.

Natuurlijk moet ik het centrum van Breda ook verkennen. Een mooie stad met prachtige huizen, volop winkels en gezellige terrassen. Toch geniet ik meer van de rust op een Begijnenhof dan van de drukte in de stad. Wel een leuke

ontmoeting met iemand gehad. Het is bijzonder, als je alleen bent raak je sneller in gesprek met mensen die je tegenkomt.

Als het 's avonds donker is, steek ik de kachel aan en geniet van het vuur. Fascinerend om naar de vlammen te kijken, de knisperende geluiden te horen en de lekkere houtgeur te ruiken. Met een hapje en een drankje erbij, is het een stil genieten.

Luisteren naar God

Deze dagen is er volop tijd om met God te spreken en naar Hem te luisteren. Ik heb geen andere mensen om mij heen tot wie ik me kan richten. God is er wel en het is zo kostbaar om in Zijn aanwezigheid te zijn en naar Hem te luisteren.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'Mijn meisje, Ik vind het geweldig om deze tijd met jou door te brengen. Ik ben er altijd en wil je elk moment leiden, maar geniet ervan dat je je deze dagen openstelt voor Mij. Dat je je als eerste afhankelijk weet van Mij en in relatie met Mij wilt leren.

Door deze dagen raak Ik dingen aan in je leven, waar ik al mee bezig was. Je mag volkomen jezelf zijn, meer ontvangen dan je ooit beseft hebt, onbevangen en kwetsbaar in het leven staan, die woorden mogen dieper in je doorwerken. Een dieper besef van ZIJN en niet van DOEN. Doorgaan met de dingen die Ik in je leven heb gelegd en daar prioriteit aan geven: spreken en schrijven. Strek je ernaar uit om hierin te groeien, neem nieuwe stappen, leer hierin door in afhankelijkheid van Mij te leven. Ook nu heb je een paar dingen in je hoofd die je moet doen. Ontdek dat je zaken mag parkeren, zodat het geen invloed op het nu heeft. Dat geldt voor je persoonlijk maar ook in je relatie met andere mensen.

Herken de Godsmomenten en gebruik die ten volle. In je relatie met Mij is het belangrijk te luisteren naar Mij en

niet aan allerlei verplichtingen te voldoen. Gooi dat weg! Laat je er niet door afleiden. Weet dat het ZIJN in Mij belangrijk is en niet alles wat je hierin moet doen. Leer te luisteren en het echt te ontvangen. Dat het je raakt en diep in jezelf doorwerkt. Focus op de dingen die Ik belangrijk vind voor jou in deze tijd:

*Relatie met Mij – Rust
Spreken - Schrijven*

Laat je niet afleiden door alle andere zaken die wel goed zijn, maar niet het beste voor jou op dit moment. Een tijd geleden heb je zaken opgeruimd om je te richten op dingen die belangrijk zijn. Dit is goed gegaan, blijf het doen. Focus op Mij.

Weet dat er een uitdaging is om je avonden goed te besteden. Ontspan, maar doe het zo dat je er de juiste input en energie door krijgt. Neem eens een avond tijd om die samen met Mij door te brengen. Tijd met Mij zet je even stil om anders naar je leven te kijken. Ontdek wat Ik zeg en maak het tot een deel van je leven.

Ontvang Mijn geweldige liefde voor jou.'

Kwetsbaarheid

Dan breekt de laatste dag van mijn uitstapje aan. Vandaag is het Aglow Festival, maar de ochtend breng ik nog in het huisje door.

Dat geeft me de tijd om verder te gaan in het boek 'De kracht van kwetsbaarheid' van Brené Brown. Ik weet dat God mij wil leren om kwetsbaar te zijn. Dit jaar ontving ik een profetie dat God me mijn onbevangingheid wil teruggeven. Dat gaat me vrijheid en ruimte geven. Dit vraagt van mij om de controle los te laten en kwetsbaar te durven zijn.

Kwetsbaarheid is de moed om ervoor te gaan ondanks de risico's die eraan verbonden zijn. Als ik alleen de zaken doe die niet kunnen mislukken, loop ik geen risico maar mis wat God wil geven.

Kwetsbaar zijn is geen teken van zwakte. Het is mezelf zijn en dit aan anderen laten zien. Me niet laten tegenhouden door reacties van mensen aan de zijlijn. Mijn waarde ligt niet in wat zij over mij denken, mijn waarde ligt in wat God over mij zegt.

Kwetsbaarheid betekent hulp durven vragen. Het is niet krachtig als ik denk het alleen te redden. Sterker nog, het is een leugen. Ik heb andere mensen nodig om mij te steunen en te helpen. Toch vind ik het moeilijk dit toe te passen in mijn leven. Allereerst is een verandering van mijn denken nodig, zodat ik ga ontdekken hoe goed het is om hulp te vragen.

Wat zijn momenten waarop ik me kwetsbaar voel? Als ik mijzelf laat zien door mijn mening te geven of moeilijke zaken bespreekbaar maak. Maar ook letterlijk als ik een zwempak of leuke jurk aantrek. Omdat ik mollig ben, verschuil ik me het liefst in mijn kleren. Dit verstoppert me ik

ook op andere gebieden in mijn leven. Het is tijd om uit te breken en ervoor te gaan. God heeft me gemaakt zoals ik ben en ik mag openbloeien en echt zijn.

Kwetsbaarheid voelt spannend, maar geeft vrijheid om ruimte in te nemen en tot ongekende hoogte te stijgen. In het kwetsbaar zijn, voel ik me bloot en onbeschermd. Ik mag leren om te groeien in kwetsbaar zijn en stap voor stap nieuw gebied in te nemen.

's Middags vertrek ik naar Etten Leur om het Aglow Festival te vieren. Een bijeenkomst met een sprankelend en eigentijds programma, keuze uit boeiende workshops, tijd van ontmoeting, samen eten en celebration. Samen het leven vieren en meer ontdekken van Gods volheid.

Dankbaar en voldaan rijd ik 's avonds terug naar Drachten. Ik ben maar een paar dagen weggeweest, maar het lijkt een lange tijd omdat er zoveel gebeurd is in mijn leven. Heerlijk om er in mijn eentje op uit te trekken.

Ouddorp & Heukelum

vakantie in eigen land
ontdekken en genieten
erop uit trekken
in weer en wind

Vader God

Nederland biedt veel moois, dat ontdekken we tijdens een vakantie in eigen land. Eerst genieten mijn vriendin en ik van een week in Ouddorp, een plaats op de Zuid Hollandse eilanden. We hebben het hier zo getroffen en verblijven in een superleuk huisje middenin het dorp. Het huisje is van alle gemakken voorzien en is echt een thuis. 's Ochtends worden we verwend met een heerlijk ontbijt. De omgeving is mooi en gevarieerd en we maken prachtige fietstochten. Ook is het heerlijk wandelen op het strand en genieten van de zee. Ouddorp zelf is een gezellig plaatsje met leuke winkeltjes en terrasjes. Wat is er heerlijker dan van een drankje genieten en ondertussen kijken naar alle mensen die voorbij slenteren. Dat verveelt nooit.

Deze vakantie lees ik een boekje over het Onze Vader en verdiep me in wie Vader God is. Hij heeft me liefdevol aan Zijn hart getrokken. Hem mag ik kennen en heel dichtbij Hem zijn. Uit Zijn liefde ben ik ontstaan en gevormd. Hij was bij mij betrokken vanaf het allereerste moment van mijn bestaan. Vol liefde keek Hij naar mij toen ik opgerold in mijn moeders buik zat. Hij hield van mij vanaf dat prille begin. Hij strekte Zijn hand naar me uit en legde mooie dingen in mij. Hij sprak over mij: 'Het is goed, heel goed'. Wat een geweldig wonder dat de allerhoogste God zo bij mij betrokken was en is. Het brengt herinneringen bij mij naar boven hoe ik God steeds meer heb leren kennen en wie Hij als Vader voor mij is.

Zo herinner ik me momenten in mijn kindertijd dat de Vader zich bekend maakt: een evangelisatie campagne waar ik als kind heenga en een conferentie die we als gezin bijwonen. En dan het moment dat ik mijn leven aan God geef. Gewoon thuis neem ik die stap. Meerdere keren bid ik hiervoor, omdat ik

niet weet of ik het goed heb gedaan. Deze stap zet een verandering in mijn leven gang. De Heilige Geest komt in mij wonen en leidt mij op deze weg. Ik ontdek dat ik in tongen mag spreken en hoe krachtig dit is. Een volgende stap is dat ik me laat dopen en aan de mensen om me heen laat zien dat ik voor God kies.

Dan volgt een onvergetelijke trainingsweek bij Jeugd met een Opdracht in Brussel. In deze week leer ik God als mijn Vader kennen. In woorden weet ik wel dat God mijn Vader is, maar in mijn leven ken ik God niet als mijn Vader. Deze week raakt God mij zo met Zijn Vaderliefde, dat ik weet dat Hij onvoorwaardelijk van mij houdt en altijd bij me is. Die liefde is zo'n zekerheid in mijn leven geworden en is nooit meer weggegaan. Na deze week valt het anderen zelfs op dat er in mij iets veranderd is. Het kennen van Gods Vaderliefde heeft zich daarna verder verdiept. Ik weet dat ik geliefd en geaccepteerd ben door de Vader, niets en niemand kan dit van mij afnemen. Wat een zekerheid is het om zo te mogen leven.

De afgelopen jaren is mijn geloof geïntensiveerd doordat ik heb ontdekt dat ik het oude echt achter mij mag laten en als nieuwe mens mag leven. Leven in de identiteit die in Christus is en me uitstrekken naar hemelse schatten die God voor me heeft. Vol van de Heilige Geest en groeiend in de vrucht van de Geest. Leven op het niveau wat God voor me heeft en van Hem leren hoe ik mag zien, denken en spreken.

Vader is er, Hij leidt me en gaat voor me uit. Hij laat me zien wat Hij al gesproken heeft tot mij en waaraan ik gevolg moet geven. Het is tijd om hierin stappen te gaan zetten.

Schrijven

Deze vakantie word ik er sterk bij bepaald om iets te gaan doen met schrijven. Dit is een thema waar ik al lange tijd mee bezig ben, maar iets houdt me tegen om stappen te ondernemen. Zelf ben ik perfectionistisch en niet snel tevreden met wat ik schrijf. Het is net alsof God me dingen aanreikt over schrijven: een boekje met schrijfopdrachten, verhalen over beginnende schrijvers, een boekenlegger en een gesprek in een boekwinkel. Ook lees ik over een schrijfcursus om je schrijftalent te ontwikkelen.

Het schrijven laat me niet los. Dan lees ik in Jesaja 54: 'Jubel onvruchtbare vrouw, jij die nooit gebaard hebt ... De kinderen van jou zullen talrijker zijn ... Zet de pinnen van je tent wijd'. Deze tekst heb ik vaker ontvangen en raakt me opnieuw. Het is voor mij een bevestiging om iets te doen met mijn schrijftalent en me op te geven voor de schrijfcursus. Met schrijven kan ik meer mensen bereiken, dan ooit mogelijk is met spreken. God daagt me uit om mijn terrein te vergroten. Hij wil me inspireren om iets te doen met de schatten die ik van Hem heb gekregen. En om door te geven wat ik de afgelopen jaren geleerd heb in mijn leven.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'Mijn meisje, zoals jij geniet van deze tijd, zo geniet Ik van jou. Ik ben blij met wat je ontdekt en waarin je beweegt. Volheid heb Ik voor jou beschikbaar, je mag je hier naar uitstrekken en volop ontvangen. Leven in het nu en in de roeping die Ik op je gelegd heb.

Opnieuw wil Ik de woorden voor deze tijd bevestigen in jou: Rust, Relatie, Spreken en Schrijven. Focus je daar op.

Als je je richt op Mij en in afhankelijkheid van Mij leeft, zal Ik je voeden en inspireren. En de bron zal nooit leeg zijn, je mag nemen wat er is en Ik zal het in je vermenigvuldigen. Mijn hand is op jou en Mijn liefde vernieuwt en verwarmt je.'

Heukelum

Na de tijd in Ouddorp volgt een week in Heukelum. We zitten midden in de Betuwe in een huisje aan de dijk bij de rivier de Linge. Het is leuk om een nieuwe omgeving te verkennen en te ontdekken wat er allemaal is. Dat doen we meteen door er te voet op uit te gaan. We lopen langs de dijk en hebben een prachtig uitzicht op mooie huizen en tuinen. Dan laten we de bebouwing achter ons en gaan de natuur in.

Een verrassende tocht, die zelfs spannend wordt. Het natuurpad slingert zich langs bomen en dicht struikgewas, door hekjes en over planken waar de grond te nat is. Terwijl we lopen, zien we de zon achter de wolken verdwijnen en een dreigende lucht tevoorschijn komen. We hebben geen idee hoelang de tocht nog is en of we voor de bui thuis zijn. Op een gegeven moment zien we dat we bij de rivier de Linge uitkomen en vragen we ons af of we wel verder kunnen. We lopen toch maar door en bij het water aangekomen zien we dat er een trekpunt ligt. Gelukkig, we kunnen de rivier over en hoeven niet terug te lopen. Als we over het water zijn, komen we al snel op een gemakkelijk begaanbaar pad. We zetten de pas er in en zijn bijna thuis als de eerste druppels vallen. Als de bui flink losbarst, zitten wij weer hoog en droog in ons huisje. Leuk zo'n avontuur om deze week mee te beginnen.

In de rest van de week trekken we er veel met de fiets op uit en genieten van het waterrijke gebied en de schilderachtige dijken waarover we fietsen. We brengen ook een bezoek aan de Biesbosch, een gebied waar ik nog nooit geweest ben. Geweldig om te horen wat wij als Nederlanders hebben gedaan op het gebied van waterwinning.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

*'Dag aan dag draag Ik jou,
Dag aan dag vul Ik jou,
Dag aan dag leid Ik jou,
Dag aan dag bemoedig Ik jou.
Met Mij mag je gaan,
lopen, huppelen, stilstaan,
dicht bij Mij zijn en luisteren,
jezelf zijn in Mijn aanwezigheid.
Strek je uit en ontvang volop,
ontdek en verwonder je,
neem van de heerlijkheid,
die Ik je geef,
Kom en drink, neem en ontvang,
Mijn volheid is beschikbaar voor jou.'*

Portugal

via een kronkelige weg
naar boven klimmen
daar genieten
van een magnifieke plek

Plek innemen

Dit verhaal komt uit Noord Portugal waar we de vakantie doorbrengen. Na een vlotte reis komen we aan bij Casas das Olas in het Portugese Ermelo en worden hartelijk ontvangen door onze gastvrouw Maria. Het huisje heeft een magnifiek uitzicht over de bergen en een rivier. Binnen is het gezellig en proeven we de zorg en liefde waarmee alles is ingericht. Zo staat de koelkast vol met eten en drinken en lekkere hapjes. We hebben wel zin in iets en genieten op het terras van een heerlijke lunch.

Dan is het tijd om de omgeving te verkennen. We hebben een auto tot onze beschikking en maken een mooie rit door het nationale park Peneda-Gere waar we vlakbij zitten. In een dorpje trekken we er te voet op uit en bekijken historische opslaghuisjes die voor de oogst gebruikt werden. In een winkeltje doen we boodschappen en bij een cafeetje drinken we iets.

Vakantie is ook een tijd om samen te delen met mijn vriendin. Het brengt ons dichterbij elkaar als we vertellen wat in ons leven speelt. Wat ben ik dankbaar voor onze vriendschap en wat is het mooi om zo samen op te trekken. Ik zie uit naar onze belevenissen in deze vakantie.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'Mijn dochter, Ik geniet mee van wat je deelt en je belevenissen. Ik heb mooie dingen die je mag innemen. Heb een open en ontvankelijk hart en laat Mij je raken.

Door wat je ziet, door wie je ontmoet en wat je samen beleeft.

Ik wil je ogen ook openen voor nieuwe dingen omdat je meer tijd hebt nu en weg bent uit je vertrouwde leven. Zijn in Mij is proeven wie Ik ben, wat Ik denk en hoe Ik kijk. Je mag je openen voor hemelse principes en steeds meer ontdekken van Mij in je leven. Ogen open, frisse en open blik, je oren open en een ontvankelijk hart. Dat geeft Mij ruimte om je te vullen en te leiden. Ik verlang zo naar die tijd met jou. Ik ben er en leid je.'

Wie denk jij dat je bent

Deze vakantie lees ik het boek 'The Image' van Allison Bown. Dit boek gaat over het beeld wat God van jou heeft en hoe je kunt leren om naar jezelf te kijken vanuit Zijn perspectief. Vandaag staat de vraag centraal 'Wie denk jij dat je bent'. In de Bijbel zie je keer op keer dat de mensen die God roept om een taak te doen, zichzelf niet geschikt achten. Denk aan Mozes die krachtig ingaat tegen God bij de brandende braamstruik. Of aan Gideon die zich verstoopt in de wijnpers en te horen krijgt dat hij een dappere held is. Ook andere mensen spreken deze woorden uit over de persoon. De broers van David bespotten hem als hij de strijd met Goliath wil aangaan. En de vijanden van Nehemia maken hem belachelijk als hij een muur om Jeruzalem wil bouwen, er hoeft maar een vos op de muur te springen en hij valt al om. Toch zie je dat God door deze mannen geweldige dingen doet als zij gehoorzamen en met Hem op weg gaan.

Als God je roept om iets te gaan doen, kun je op een kruispunt staan. Ga je in op Gods uitnodiging of blijf je waar je bent. Van alles komt bij je boven om niet te bewegen in dat waar God je voor roept. Het is te moeilijk, te onbekend, te onzeker. Ik herken het zo in mijn eigen leven. Toen ik voor het eerst zou spreken in een kerkdienst, wilde ik me terugtrekken omdat ik niet zo goed kan spreken als de voorganger. Nog sterker kwam het naar voren bij het schrijven van mijn eerste boek. Zo sterk was de gedachte: 'Wie ben jij om dit te doen'. Toen het boek bijna klaar was, vroeg ik me af of het goed genoeg was. Bijna was ik ermee gestopt en was het boek niet uitgekomen. Maar ik heb me niet laten tegenhouden omdat Gods roep sterker was dan de twijfel in mijn eigen hart.

God wil je in je potentie roepen en daagt je uit om te bewegen. Laat je niet tegenhouden door angst om te moeten voldoen aan de eisen van jezelf of een ander. God richt zich niet op je gedrag en op wat nog onvolmaakt is. God ziet al wie je bent en welke mogelijkheden jij hebt en daagt je uit om daarmee aan de gang te gaan. Dan krijg je een hele andere positie en durf je op weg te gaan. Je mag wandelen met God en onderweg van Hem leren.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'Ik wil jou uitdagen om te bewegen in wat Ik voor je heb. Hoe minder je je druk maakt of je iets wel of niet kunt, des te meer kun je gaan in wat Ik voor je heb. Dan ga je gewoon, ontvang je van Mij, train je je mogelijkheden en vaardigheden en leer je onderweg. Zo kom je op nieuwe plekken en ga je onbekende gebieden innemen. Zie uit, neem stappen, hoor en luister, gehoorzaam wat Ik tot je spreek. Groei in het zijn bij Mij en daarin te bewegen. Hoe meer jij dat doet, des te grotere dingen kan Ik in jou doen. Mijn mogelijkheden zijn onbeperkt, dus die van jou ook. Ga ervoor.'

Verfrissing

Zittend op het terras geniet ik van de zon en van het prachtige uitzicht over de bergen. Het is fris en waait flink, maar goed ingepakt en met de zon op mijn gezicht is het heerlijk.

Op deze plek word ik zo geraakt door het Licht van God. Ik mag me richten op dat licht en de kracht en de warmte die daar in is en die me verwarmt. Dat is sterker dan al het andere om me heen. Het is een intense warmte waarvan ik mag genieten.

De wind waait en laat alles wegwaaien wat ik niet mee hoeft te torsen. Ik mag het laten gaan. Geen last op mijn schouders om ergens aan te moeten voldoen. Ik ben vrij, volkomen vrij. De frisheid is prettig en prikkelend, ik voel me nieuw en herboren. Het doet me denken aan de frisheid van een douche, lekker het water over je heen. Heerlijk om zo met mijn zintuigen te genieten van deze plek en geraakt te worden door wat God wil geven. God is zo krachtig en sterk en wil me van binnenuit verfrissing geven. Een aanraking van Liefde en Waarheid. Daar laat ik me mee vullen en word vol en verzadigd van die liefde.

Hier zo te zijn zet me vrij van alle drukte en werkzaamheden, daar mag ik me op een ander moment weer op richten. Ik mag me focussen op het nu, op dit moment, op deze vakantie. De wind in mijn haren en op mijn gezicht en de zon die me verwarmt.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'Ik geniet met je mee. In het zoeken naar een vakantieplek heb Ik de weg voorbereid om in te nemen. Mijn gunst is op je. Niet alleen in geestelijke dingen, maar in alles in je leven. Je mag ontvangen wat Ik voor je heb. Hoe meer je daarnaar zoekt en je op Mij richt, des te meer zul je het zien en erin wandelen. Groot is Mijn trouw en Mijn liefde. Hoe meer je je vervulling in Mij vindt, des te krachtiger zul je worden in je leven. In je daden, maar ook in je spreken en schrijven. Dat wat jij ontvangt en ultiest, kun je weer doorgeven aan anderen. Dat is allereerst in de ontmoeting met Mij en wat Ik je doorgeef, maar ook in de woorden van de Bijbel die tot leven komen. Ik wil meer en meer aan je geven.'

Ontdekken

Het gebied waar we zitten, biedt volop mogelijkheden om te ontdekken. We maken tripjes met de auto om dorpjes en bezienswaardigheden te bekijken en gaan er ook te voet op uit.

Zo maken we een mooie wandeling in het nationaal park Peneda-Gere. We rijden eerst naar een dorpje en gaan vandaar lopend een route volgen. Als we net op pad zijn, hebben we de eerste verrassing: er lopen zomaar paarden door het dorpje heen. Dit zijn wilde paarden die in dit natuurgebied leven. Het is ook verrassend door kleine straatjes te dwalen, we waren hier nooit langs gegaan zonder de route. Zo ontdek je de mooiste plekjes. Al snel verlaten we het dorp en wandelen we in de natuur. Geleidelijk klimmen we wat hoger en hebben een wisselend vergezicht. Van het lopen krijgen we honger en is het tijd voor de meegenomen lunch. Bij een beekje ligt een hoop afval, iets wat helemaal niet past bij deze plek. Maar er ligt ook een houten bankje. Dit nemen we mee en zetten we voor de beek, zo hebben wij een leuke plek om te lunchen. Je moet er iets van maken en als je dat doet, krijg je iets moois terug. Voldaan en uitgerust vervolgen we onze tocht door het glooiende gebied. Helaas kunnen we niet een rondwandeling maken, daarom besluiten we op een gegeven moment om de terugtocht in te zetten. Alles ziet er toch weer anders uit, omdat je het van de andere kant bekijkt.

Thuisgekomen lees ik verder in het boek 'The Image'. Een uitspraak in het boek raakt me.

'Stralend zijn in Christus gaat er niet om dat wij onszelf groot maken, maar gaat erom dat we een majestueuze God verheerlijken en ons verwonderen over Zijn grootheid en die weerspiegelen in ons leven.'

We hebben allemaal een unieke bestemming in ons leven, die bij ons past en waarin we de identiteit in Christus in alle volheid mogen uitleven. Hoe meer wij de grootheid en majesteit van God zien, des te meer kunnen we deze weerspiegelen op aarde als Zijn vertegenwoordigers. God is niet op zoek naar buitengewone mensen, maar naar mensen die in hun leven de volheid van Zijn natuur laten zien. Hij wil goedheid in ons schrijven en onvoorwaardelijke liefde. Vriendelijkheid die niet afhankelijk is van de mensen om ons heen, maar uit Hem voortkomt. Hij wil vrede in ons leggen om uit te delen. In het zijn bij God gaan wij ontvangen en gaat de vrucht groeien in ons leven.

Tocht naar het westen

Deze dag maken we een lange rit naar het westen. Ons doel is Viana da Castella, wat aan de kust ligt. Dit is een mooie stad met historische panden. Jammer genoeg is er weinig leven in dit deel van de stad. Vlakbij de historische kern ligt een modern winkelcentrum en daar is het een drukte van belang.

Wij vervolgen onze wandeltocht langs de boulevard en zien hier een imposant kunstwerk. Het is een grote open poort waar bovenin een klein stukje van een ketting hangt en waarbij de rest van de ketting op de grond ligt. Het spreekt me aan, omdat je hierin ziet dat de ketenen verbroken zijn en dat er vrijheid is. Dit is wat Christus voor mij gedaan heeft, ik zit niet meer vast aan de ketting maar heb vrijheid in mijn leven. Mooi om hier al wandelend over na te denken en te beseffen wat deze vrijheid Christus heeft gekost en wat het voor mij betekent dat ik vrij ben.

Als we verder lopen langs de rivier komen we bij een groot schip terecht wat je kunt bekijken. Het blijkt een hospitaalschip te zijn wat als museum is ingericht. Dit schip voer over de wateren om zeelieden te behandelen of hen op te nemen als ze ziek waren. Boeiend om door het schip te dolen over allerlei trappen, de ruimten te bekijken en de verhalen te lezen. Vanaf de scheepsdekken hebben we prachtige vergezichten over het water en het schip. We schieten volop foto's om deze mooie plek vast te leggen.

Via een andere route rijden we terug naar ons huisje en komen daarbij langs spannende en kleine wegen. Gelukkig verloopt de reis goed en komen we weer bij ons huisje terecht. Daar doen we de houtkachel aan en genieten van de warmte en het vuur. Met Portugese port en de avonturen van Oliver Twist is het reuze gezellig.

Tocht naar het oosten

Vakantie vieren is zo heerlijk. Een tijd om me open te stellen voor nieuwe indrukken en genieten van al het moois wat God gemaakt heeft. Om innerlijk de rust te vinden die God wil geven. In het boek 'The Image' lees ik dat God niet de mensen kiest die het gemaakt hebben in het leven. Gods gedachten zijn zo anders dan ik vaak denk. Ik hoef geen indruk te maken om door Hem gezien te worden. Wat een vrijheid, ik mag in ontspanning leven. De vijand verliest zijn grip op mij als ik erken niet alles voor elkaar te hebben. Ik volg Jezus en leer onderweg van Hem. Niet gericht op perfectie, maar volop leven en risico's durven nemen. Daarbij maak ik fouten en mis soms mijn doel.

We maken vandaag een autotocht naar het oosten en rijden door de bergen naar Lindoso. Dit dorp ligt op een helling en wordt bekroond met een kasteel dat op de top ligt. Het ligt vlakbij de grens naar Spanje en het kasteel heeft door de eeuwen heen een grote rol gespeeld in de verdediging van Portugal. We bekijken de muren en de wachttorens die nog in tact zijn. Om het kasteel heen liggen weer de karakteristieke graanschuurtjes, waar vroeger het graan van de gemeenschap werd opgeslagen. Verder is dit gebied onherbergzaam en verlaten.

Na de rit en wandeling moet ik nodig naar het toilet. Gelukkig is er een klein dorpscafé waar we naartoe kunnen. Binnen is het gezellig, de houtkachel snort er lustig op los en er zitten vooral mannen die met elkaar in gesprek zijn. We drinken een kop thee en genieten ervan om hier te zitten.

Na dit intermezzo rijden we door en komen zo in Spanje terecht. Daar maken we even een wandeling op Spaans gebied en rijden terug naar Lindoso.

Van hieruit gaan we het noorden van het nationale park in. Daar hebben we een prachtige tocht met adembenemende vergezichten. Onderweg zien we geregeld paarden en runderen in het wild rondlopen. Midden in het berglandschap kom je kleine dorpjes tegen.

Op de laatste ochtend moeten we al vroeg op pad en hebben een spannende tocht de berg af. Het is donker en ook nog eens mistig. We zijn blij als we de kronkelende weg achter ons laten en genieten als even later ook het licht doorbreekt. Na een dag reizen komen we dankbaar en vol nieuwe indrukken in Drachten aan.

Ouddorp

alleen op stap
samen met God
open ogen
een ontvankelijk hart

Weekend op stap

Het is tijd om er weer een paar dagen alleen op uit te trekken. Ik ga naar de leuke B&B in Ouddorp waar we al eerder op vakantie zijn geweest. Het doel is om het Aglow Festival in Middelburg te bezoeken, maar ik maak er meteen een leuk uitje van. Ik zie uit naar wat God in en door mij gaat doen deze dagen.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'Ontdek volop. Heb je ogen en oren wijd open en een zacht hart om van Mij te ontvangen. Mijn liefde is in je. Mijn rust woont in jou. Ga in Mijn naam en in Mijn kracht. Ik inspireer en leid je.'

Onderweg kom ik in de mist terecht. Dat rijdt niet prettig, je hebt weinig zicht en moet goed opletten. Maar wat me vooral opvalt, is hoe grauw en grijs alles eruit ziet. Wat een verandering breekt aan als de zon door de mist heen komt. De wereld om je heen wordt zichtbaar en je kunt vrijuit in de verte kijken. Alles ziet er anders uit en ook de kleuren zijn weer terug. Wat een verandering, ik geniet extra van de zon en de kleurrijke natuur.

Het doet me eraan denken dat je het in je leven ook zo kan gaan. Dat je vastzit in je denken en alleen je eigen kleine wereld ziet. Het maakt je moedeloos en het leven is zwaar. Wat een verandering ontstaat als Gods licht en warmte doorbreekt in je leven. Het trekt je weg uit je eigen gedachten en laat je Gods perspectief zien. Het brengt kleur en leven,

geeft je vergezichten en vult je met vreugde en hoop. Je weet opnieuw, God is bij me en Hij geeft me meer dan ik voor ogen had. Hij is krachtig en in Hem kan ik het leven aan.

Het is een leuk weerzien in B&B Hartje Ouddorp waar de gastvrouw me hartelijk ontvangt. Ik ga er vervolgens op uit voor een wandeling in het dorp en om wat inkopen te doen. In een leuk restaurant geniet ik van de lunch. Het valt me opnieuw op dat je meer contact hebt met de mensen om je heen als je alleen op pad bent. Het is heerlijk om er zo in mijn eentje op uit te trekken en weg van thuis te zijn. Het is net of ik de dingen indringender beleef als ik alleen ben. Anders ben ik snel aan het praten met mijn maatje, nu ben ik op mezelf gericht en denk meer na over wat ik tegenkom.

Aglow Festival

Dit is echt een topdag! Het begint al met een prachtige rit langs het water en over de Zeelandbrug, met een helderblauwe lucht en stralende zonschijn.

Het Aglow Festival in Middelburg is geweldig. Het is een dag vol van Gods heerlijkheid en kracht. Wat mooi om nieuwe mensen te ontmoeten en verbondenheid met elkaar te ervaren. Deze dag geef ik een workshop over schrijven. Hierin gaan we al schrijvend schatten ontdekken in Gods Woord. Wat is het mooi om te zien wat God hierdoor in mensen doet en iets in hen opent. Na de workshops staat er een feestelijk buffet klaar, waar we heerlijk van eten. Het festival gaat verder met de Celebration, een tijd van vreugde met aanbidding en dans. Ook is er een overdenking, waarin ik spreek over 'Focus scherp stellen'. Je mag je blik op God richten en de vrijheid en het leven ontvangen die God wil geven. God raakt mensen aan en zet hen in de vrijheid. Dankbaar rijd ik aan het eind van de dag terug naar Ouddorp.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'Blijf in beweging, letterlijk maar ook geestelijk. Door te gaan en te bewegen kan Ik je leiden naar de plekken die Ik voor je heb. Als je blijft zitten, is het moeilijker om flexibel te zijn en je ruimte te vergroten. Je proeft Mijn kracht, vuur en leven en mag groeien in het ontvangen.. Ik zal je leiden en voor je uitgaan. Volg Mij, luister en gehoorzaam. Durf te bewegen en heb lef. Leef ten volle.'

Ontspannen

De dag erop geniet ik van een relaxed dagje. Grasduinen in de boeken die ik meegenomen heb, luisteren naar studies en wandelen langs het strand.

Ik lees een stukje over verzadiging. Het zet me aan het denken, waar voed ik me mee en wanneer ben ik verzadigd. Allereerst letterlijke voeding, wanneer heb je genoeg en stop je met eten? Meer is niet altijd beter, zeker niet voor mij omdat ik graag wil afvallen. De kunst is te genieten van het eten, van elke hap die ik neem en niet teveel nemen. Waar voed ik me verder mee in mijn leven en wat brengt verzadiging? In de B&B is geen tv en ik ontdek nu hoeveel ruimte het me geeft, als ik geen tv kijk. Het geeft me tijd om met andere dingen bezig te zijn.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'Jij mag Mijn licht laten schijnen. In wat je doet, spreekt en schrijft en in wie je bent. Weet dat alles wat je in je leven gehoord hebt, ligt opgeslagen in je hart. Ik breng het naar boven op de juiste momenten. Je mag het doorleven en dan mag het door jou naar buiten komen. Je zult het opnieuw horen of lezen of Ik zal het in je gedachten brengen. Ga niet hard je best doen om alles te onthouden. Op het juiste moment zul je het paraat hebben. Het is in je beschikbaar en Ik breng het naar boven. Ga met Mij.'

Dankbaar rijd ik de volgende dag terug naar Friesland. Wat is het mooi dat ik de mogelijkheid heb om erop uit te trekken. Onderweg geniet ik, rijden in mijn eentje geeft me een gevoel van vrijheid.

Eifel

vakantie
onverwachts cadeau
tijd om op adem te komen
dingen een plek te geven

Verrassend

Deze vakantie is op vele manieren een verrassing. We zitten in Kronenburg in de Eifel en hebben een huisje in een vakantiepark. Het huisje overtreft al onze verwachtingen. Het ligt op een hoek en we hebben een weids uitzicht over de glooiende omgeving van de Eifel, echt magnifiek. Daar te zitten en naar buiten te kijken, doet me goed. Dan het huisje zelf, dit is opgepimpt en ziet er veel gezelliger uit dan we hadden verwacht.

Dat we op vakantie zijn, is deze keer echt bijzonder. De gezondheid van mijn moeder ging de afgelopen weken sterk achteruit en haar ziekte vroeg al mijn tijd en aandacht. Aan een vakantie dacht ik helemaal niet meer. Sneller dan verwacht is mijn moeder overleden. Zij heeft een hoge leeftijd bereikt en zag ernaar uit om naar de Heer te gaan. Dat te weten geeft zo'n rust en troost in het verwerken van haar overlijden. Om nu op vakantie te gaan is goed. Het geeft mij de mogelijkheid het verlies een plek te geven en een nieuwe fase in te gaan nu mijn beide ouders niet meer leven.

We zijn al eerder in de Eifel geweest omdat we dit zo'n mooi gebied vinden. Afwisselende natuur, prachtig om te wandelen en leuke plaatsen om te bekijken. We willen de plaatsen bezoeken waar we eerder geweest zijn en mooie herinneringen aan hebben.

Het weer werkt volop mee om er een goede tijd van te maken. De eerste dag maken we een wandeling om het stuwmeer, wat beneden ons park ligt. De wandelschoenen aan en omlaag om het meer te bereiken. Eenmaal beneden is een mooi en makkelijk begaanbaar pad door de natuur met uitzicht op het water. Het is wel een hele klim om het huisje

weer te bereiken, maar het lukt. Dit was de eerste keer, het zal wel wennen als we vaker omhoog lopen.

Gods liefde

Deze dag begint met een hele bijzondere tijd met God, waarin ik zo Gods liefde voor mij proef. Liefde die bij God begint en die Hij onvoorwaardelijk geeft. Daar wil ik mijn hart voor openen en volop van ontvangen. Stil worden en luisteren naar Zijn woorden. Lezen wat hierover in de Bijbel staat.

'Je mag elke zegen ontvangen die de Vader voor jou bedacht heeft en bedoeld heeft voor je leven.'

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'De woorden die je net gelezen hebt, mag je indrinken. Alles begint bij Mij, Ik neem het initiatief. Liefde en vreugde ontspringt in Mij en geef Ik aan jou. Jij mag het uitleven en doorgeven aan anderen. Je hoeft het niet vanuit jezelf te hebben, maar mag het van Mij ontvangen en deel van jezelf laten zijn. Het is de cirkel van het leven. Jij ontvangt liefde, deelt het uit en geeft Mij liefde. Geen woord dat uit Mij komt, zal leeg terugkeren. Het zal vrucht dragen. Zo is het ook met wat jij doorgeeft vanuit Mijn liefde. Je mag leren hoe je iets kunt delen, maar je bent niet verantwoordelijk wat de mensen ermee doen en hoe zij erop reageren. Dat is aan hen en het is Mijn verantwoordelijkheid wat Ik wil doen in hun leven. Jij mag blijven doen wat Ik je geef en je mag Mij gehoorzamen. Laat je hierin niet ontmoedigen, maar blijf geven en geef veel.'

Deze vakantie lees ik het boekje 'The language of promise' van Graham Cooke en het raakt me wat ik daarin lees. Er springt iets in mij op om te schrijven over wat ik lees. Fijn dat dit in mij weer geraakt wordt. De laatste tijd had ik geen inspiratie om te schrijven door de ziekte en het overlijden van mijn moeder. Mooi om te merken dat er weer ruimte komt in mij en dat het begint te borrelen om iets te doen met wat God me geeft.

Nieuw

Deze vakantie springt het woord Nieuw er voor mij uit. Het oude achter mij laten en mij openstellen voor het nieuwe wat voor mij ligt.

Stil zijn en luisteren naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'Mijn hand is op je leven en Mijn goedheid is op je. Ik ga voor je uit en leid je, vandaag, morgen en elke dag die komen gaat. Ontvang Mijn liefde en de verfrissing die Ik voor je heb. Nieuwe gedachten, nieuwe ideeën en nieuwe inspiratie. Je hoeft niet te teren op wat er was en wat je had, je mag nieuwe input en nieuwe impulsen ontvangen.

NIEUW is het woord voor jou, voor vandaag, voor deze vakantie en voor de periode erna. NIEUW in denken, in verwachting, in hoop, in plannen, in bezigheden, in je schrijven.

NIEUW is het woord voor jou. Ontdek de nieuwe gedachten die Ik je ga geven.'

Nieuw

Nooit eerder geweest

Inspiratie

Eigenheid

Uit God

Woorden

Nieuw

is het woord

wat God

mij geeft

ik zie uit

Inspiratie

borrelt in mij

God spreekt

Hij is leven

ik ontvang

Speelsheid

bewegen en gaan

genietend en enthousiast

zien wat

komen gaat

Rust

Een dag om te ontspannen. In het boekje 'The language of promise' lees ik over het belang van rust. Hoe je rust kunt hebben te midden van de drukte van het leven. De laatste jaren heb ik geleerd om in rust te leven.

In de tijd dat mijn leven nog heel hectisch en druk was, was ik steeds op zoek naar rust in mijn leven. Alle activiteiten en verantwoordelijkheden drukten op mij en het gevolg was dat ik steeds harder ging werken. Ik zocht naar oplossingen buiten mij om, maar dat hielp niet. Tot ik ontdekte dat God mij van binnen rust wil geven. Hij wil mij leren om het juiste ritme te ontdekken, Zijn ritme in mijn leven. Om te zien welke dingen God voor mij heeft en daarin te wandelen. Om te focussen op wat belangrijk is en de andere dingen naast me neer te leggen. Om te vertrouwen dat God precies weet welke uitdagingen er voor me liggen en dat Hij voorziet in wat nodig is.

Wat een rust heeft dit mij gegeven. Ik hoef mezelf niet te bewijzen, geen indruk te maken, maar mag geven wat ik heb. Ik mag genieten van de voorzieningen die God al heeft voorbereid en daar gebruik van maken. Ik hoef me niet overal druk om te maken en niet te ploeteren om dingen voor elkaar te krijgen. Ontspannen leven en genieten van de dingen die ik doe. Elke dag opnieuw mag ik die zaken oppakken die God voor mij bedoeld heeft.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'In Mij is de plek van rust en vrede waarin je mag wonen. Daar zul je rust ontvangen die gevoed is door Mij en niet door de omstandigheden. Je mag erin leven en het inademen. Rust, rust en rust. Ontvang het.'

Vakantie is een tijd om volop te genieten van de rust. Dat doen we door de natuur in te trekken en een wandeling te maken in het heuvelgebied. Een tocht met mooie vergezichten, langs een kabbelende beek en door een archeologisch landschapspark. Genieten van cultuur en natuur en van een heerlijke lunch bij de bakker. Heerlijk om buiten te zijn, de frisse lucht in te ademen en lekker in de zon te zitten.

Oude plaatsen bezoeken

Tijdens deze vakantie bezoeken we plaatsen die we al kennen. Het is leuk om naar Gerolstein te gaan en het vakantiepark te bekijken waar we eerder geweest zijn. Maar op andere momenten valt het tegen om terug te gaan.

Tijdens een wandeling willen we halverwege iets drinken in een theehuis. Dat zag er zo leuk uit en we hebben er zin in. Wat een teleurstelling als we ontdekken dat dit theehuis er niet meer is. Een ander restaurantje is er ook niet, dus moeten we ons eigen flesje water opdrinken. Ook op een paar andere plekken zijn onze verwachtingen hoger dan de realiteit.

Hoe komt dat? Maak je het mooier in je herinnering of is de situatie veranderd? Ik kan er niet echt antwoord op geven, maar zie wel dat het beter is naar onbekende plaatsen te gaan en daar vrijuit te ontdekken wat er is. Ik hoef niet te teren op wat geweest is, maar mag nieuwe herinneringen maken. Dat is ook zo in het leven met God. Elke dag mag ik een nieuwe ontmoeting met God hebben en woorden ontvangen voor de dag.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'Ik wil heel dichtbij jou zijn en je heel dicht aan Mijn hart trekken. Liefde in je hart leggen en je ermee omringen. Je mag veilig en geborgen zijn bij Mij en ontdekken dat dit alles is wat je nodig hebt. Acceptatie door Mij en geborgenheid in Mij, dat is de plek waar je

mag zijn. Drink het in, word er vol van en ontdek dat de relatie met Mij het belangrijkste is op elk moment. Daar vind je je waarde, vind je kracht en hoop, maar ook troost. Omarm Mij en rust op deze veilige plek. Heel dichtbij Mij mag je zijn.'

Tropisch warm

Het weer is echt fantastisch. Elke dag opstaan met helderblauwe luchten en een stralende zon, en dat dag na dag. We kunnen de hele dag buiten zijn en hier volop van genieten. Dat begint al met het ontbijt en gaat door tot 's avonds laat, heerlijk om op een zwoele zomeravond met een wijntje op het terras te zitten. We zitten hoog op onze berg en hier waait een lekker windje. Overdag passen we onze activiteiten wat aan en zoeken waar mogelijk de koelte op.

Als de temperatuur nog meer stijgt, wordt het te warm om in actie te komen. De beste optie is het water op te zoeken. Dat kan gemakkelijk, want je kunt zwemmen in het stuwmeer dat onder ons vakantiepark ligt. Ook al trekt het water, het zwemuitje trekt me niet. Eigenlijk wil ik niet in een badpak rondlopen omdat ik dik ben en me schaam hoe ik eruit zie. Mijn vriendin wil wel gaan en dan heb ik twee keuzes: meegaan en me nergens iets van aantrekken of thuis blijven en in een slachtofferrol stappen. Ik kies ervoor om mee te gaan en daar heb ik geen spijt van. Wat is het heerlijk om in het water te springen. Vanuit het water heb je het zicht op de bergen, uniek om daar zo te zwemmen. En het rondlopen en zonnen is helemaal geen probleem, niemand let op mij en er zijn veel meer stevige mensen. Wat ben ik blij dat ik me niet heb laten tegenhouden en toch ben gegaan. Mezelf mogen zijn met kleren aan en in mijn badpak, wat een vrijheid.

Het zwemmen is zelfs zo goed bevallen dat we een paar dagen later nog eens gaan. Met dit warme weer brengt het water de nodige verkoeling en is het luieren heel aangenaam. Ook dit is vakantie vieren.

Naar huis

Wat heb ik genoten van deze vakantie. Het is een tijd geweest om tot rust te komen en de intense tijd rond de ziekte en het overlijden van mijn moeder te verwerken. Genoten van de prachtige plek en ons huisje, van het samenzijn met mijn vriendin, van wandelen, zwemmen, lezen, spelletjes doen, bezoeken van leuke plaatsen, van heerlijke maaltijden en lekkere taart. Ik ben verfrist en opgeladen voor de tijd die voor me ligt. Stappen nemen in nieuwe dingen, projecten aanpakken, verder gaan met schrijven en creativiteit ontwikkelen. Gezond leven en meer bewegen.

Plannen genoeg, maar ik ga vooral genieten van het leven. Elke dag mag ik ontvangen wat God voor me heeft en avonturen met Hem beleven. Ik zie ernaar uit en heb zin om weer naar huis te gaan.

Cyprus

mooi eiland
met een prachtige natuur
boeiende cultuur
gewikkeld in heftig conflict

Op reis

De koffer wordt weer ingepakt om op reis te gaan met als bestemming Cyprus. We gaan vroeg op pad en komen na een vlotte vliegreis aan in Cyprus. Als we de huurauto hebben opgehaald kan het Cypriotische avontuur beginnen. Het rijden is wel anders, want we moeten links rijden en het stuur zit aan de rechterkant van de auto. Daarom hebben we een automaat genomen. Het went snel en het rijden gaat prima.

Om vier uur komen we in Tochni aan, hier hebben we een appartement gehuurd. We melden ons bij een prachtige taverne en een medewerker brengt ons per auto naar een verder gelegen huisje. Hij vertelt dat de luxe appartementen aan de rand van Tochni liggen, we zijn benieuwd.

We moeten heel wat trappen op om het hooggelegen appartement te bereiken. Gelukkig draagt de medewerker onze koffers en bereiken we zo het appartement. Daar zet hij de koffers neer, opent de deur en vertrekt. Wij naar binnen ... nou dat is even schrikken. De luxe is ver te zoeken, het huisje is heel klein en eenvoudig. Je valt met de deur in de kamer, wat meer een hal lijkt met wat meubels erin. Gelukkig is er een balkon met bloeiende bougainville en een prachtig uitzicht op de bergen. Ook hebben we goede bedden en een prima douche.

We installeren ons en drinken wat op het balkon. Later op de avond genieten we in de taverne van een heerlijke Griekse maaltijd.

Ontmoetingen

Na een heerlijke nachtrust vertrekken we naar een havenplaatsje. In een taverne aan de zee lunchen we en maken een wandeling langs de haven en de zee. Echt een gezellige plaats, hier gaan we vaker heen.

Dan rijden we het binnenland in om naar Lefkara te gaan, een stadje vol cultuur. Het staat bekend om het hardanger borduurwerk en zilverwerk. Het is een ontzettend leuk stadje met oude panden en kleine straatjes. Omdat wij van handwerken houden, vinden we het prachtig om de handwerkartikelen te bekijken. Voor de huizen zitten vrouwen te borduren en vertellen ons wat ze maken.

We hebben leuke ontmoetingen op straat en in de winkels. Maar één ontmoeting springt eruit, dat is die met Aphrodite die een winkeltje met 'lace biscuit' runt. Ze maakt taarten en gebakjes met kantpatronen. Prachtig om te zien en heerlijk om te eten. Aphrodite verwent ons met allerlei gerechtes en cappuccino en vertelt ondertussen haar verhaal. Het was haar droom om een eigen winkeltje te hebben met speciale artikelen en op latere leeftijd is die droom in vervulling gegaan. Vol passie vertelt ze hoe dit winkeltje is ontstaan en wat het voor haar betekent. Het raakt me dat ze haar droom heeft vastgehouden en wegen heeft gezocht om er iets mee te doen. Dat zet me aan het denken over wat mijn droom is en hoe ik daar mee bezig ben. Mijn verlangen is om het leven wat God wil geven, door te geven aan anderen. Het schrijven van boeken is een manier om dit te doen. Het vuurt mij aan om hiermee door te gaan.

Door de bergen rijden we terug naar ons huisje. We zijn al gewend aan onze accommodatie en zijn blij met het heerlijke balkon, waar we de meeste tijd doorbrengen.

Verscheurd land

We hebben heerlijk weer, zelfs voor Cyprus is het bijzonder gezien de tijd van het jaar. Elke dag wakker worden met een stralende zon en de dag rustig beginnen op het balkon. Dat zijn mooie momenten, tijden om bij God te zijn, in Zijn Woord te lezen en naar Hem te luisteren. Paulus is ook op Cyprus geweest om het evangelie te brengen. Speciaal om dit nu te lezen en te beseffen dat het christendom hier al vroeg gevestigd is. Dit is te zien aan de vele kloosters en kerkjes in het land.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'Open je voor al het mooie hier, maar open ook je hart om in deze periode van Mij te ontvangen. Laat Mijn heerlijkheid je vullen en kijk met Mijn ogen, dan ga je nieuwe dingen zien en word je geraakt door Mij. Verwacht en je zult zien, open je en je zult ontvangen.'

Na dit begin trekken we er met de auto op uit om naar de hoofdstad Nicosia te gaan. Het is een mooie rit door gevarieerd berglandschap. Wandelend trekken we het centrum in. Gezellige winkelstraten met veel bomen die schaduw geven tegen de felle zon. We zien winkels en artikelen zoals we gewend zijn en passend bij het Griekse deel van Cyprus. Maar halverwege de winkelstraat bereiken we het Turkse gedeelte van het verscheurde Cyprus.

Best schokkend een paspoortcontrole midden in de straat, dan een stukje niemandsland en opnieuw controle. Zo lopen

we de Turkse wereld binnen met een totaal verschillende sfeer: kleine straatjes met binnenplaatsen en hele andere producten. Van het ene op het andere moment heb je het idee dat je in een nieuw land bent. Leuk om te bekijken, maar ook confronterend. Hier proef je iets van de strijd die in Cyprus heerst. De Republiek Cyprus bestaat alleen uit de zuidelijke helft van het eiland en hoort bij de Europese Unie. Het noorden is in handen van Turkije. Met de huurauto mogen we dit deel niet intrekken.

Om terug te keren moeten we opnieuw de strenge paspoortcontroles ondergaan en komen weer in het Griekse gedeelte terecht. Wat triest dat dit land zo verward is in een conflict en dat er geen zicht is op een hereniging.

Avonturen

Cyprus biedt volop mogelijkheden voor toeristen zoals wij. We toeren langs de kust en bezoeken leuke plaatsen. We wandelen langs boulevards, zwemmen in zee en genieten in gezellige tavernes van verrukkelijke Griekse maaltijden.

Ook rijden we naar het Troodos gebergte in het westen. We hebben een prachtige route en bereiken een hoogte van 1750m. Daar is het heel wat frisser met een temperatuur van 14° C, een verschil van 15 graden maar nog steeds aangenaam. We maken een wandeling en genieten van de natuur. Prachtig die bergen begroeid met loofbomen, getooid in herfstkleuren.

De laatste dag trekken we naar het noorden om een Grieks-orthodox klooster te bezoeken. We treffen het, dit is de naamdag van het klooster en dat wordt gevierd. Er is een kleurrijke markt die bezoekers trekt, waaronder veel monniken. In dit klooster wonen nonnen. Het is een prachtig oud klooster, gebouwd rondom een binnentuin. In de kerkzaal zingt een groep monniken en lopen mensen rond om de iconen te bekijken en te kussen. Voor ons is dit apart en zijn we niet gewend. Later lees ik er meer over en begrijp ik waarom ze dit doen. De orthodoxe kerk leert dat een gelovige door een icoon in verbinding treedt met God en de heiligen. Een gelovige bidt tot een heilige door het slaan van een kruis bij diens icoon, het maken van buigingen en door de icoon eventueel te kussen.

Na dit bezoek rijden we verder om het stadje Lefkara nogmaals te bezoeken. In het folkloremuseum ontdekken we meer over het ontstaan van de handenarbeid in deze plaats. Ook brengen we weer een bezoek aan Aphrodite, waar we

een bijzondere klik mee hebben. Ze verwelkomt ons hartelijk en we krijgen lekkere chocolade taart.

's Avonds wandelen we naar de taverne en genieten daar van een heerlijke soufflaki maaltijd.

Zo komt er een einde aan deze vakantie. Wat hebben we genoten van het mooie land, het prachtige weer en de vriendelijke mensen. We hebben zelfs genoten van ons eenvoudige appartement ... met balkon en prachtig uitzicht. Wie weet, komen we nog eens terug om de rest van het eiland te bekijken.

Vlagtwedde

verrassend
om te ontdekken
hoe mooi
het noorden is

Weer op vakantie

Heerlijk alle maatregelen van de corona pandemie zijn opgeheven en niets houdt ons tegen om van deze vakantie te genieten. Zeker de regen niet die met bakken uit de hemel valt, als wij op pad gaan. Onze bestemming ligt in het oosten van de provincie Groningen. Een gebied dichtbij mijn woonplaats en toch onbekend. Daar gaat verandering in komen.

Via een toeristische route rijden we naar Borger en maken daar een tussenstop. Buiten is het niet aangenaam met de regen en we duiken snel een restaurantje in. Wat een genietmoment: een lekkere kop koffie en tijd om te ontspannen en samen te delen.

Dan vervolgen we onze tocht naar het vakantiepark in Vlagtwedde. Aangekomen bij het vakantiehuisje, vragen we ons af of dit het juiste huisje is. Het lijkt zo klein en ziet er meer uit als een transformatiehuisje. Maar het nummer klopt en de sleutel past, dus we gaan naar binnen. Tot onze verrassing is het een ruim huis en van alle gemakken voorzien. Wat kun je van de buitenkant een verkeerde indruk van iets krijgen en al snel je oordeel klaar hebben. En dat geldt zeker niet alleen voor huizen.

Ons huisje ligt aan het water en we hebben een prachtig uitzicht. Fantastisch om hier te zijn en vakantie te vieren. We richten alles in en genieten van de eerste maaltijd. 's Avonds ontdekken we hoe bijzonder de tv is. Aan de zijkant zitten lampjes en deze wisselen van kleur passend bij het scherm. Zo is zelfs tv kijken een nieuwe belevenis.

Antenne op God richten

Deze vakantie lees ik het boek 'Richt je antenne omhoog' van Joke Tan. Het boek gaat over de vijf zintuigen en het onderscheiden van de Geest. Vandaag gaat het over 'voelen'. Dat vind ik zo bijzonder, dat je Gods aanwezigheid kunt voelen. Dat er momenten zijn dat God zo aanwezig is, dat het bijna tastbaar is. Het leven met God gaat niet alleen over kennis en geloof, maar ook om de openbaring van God. Merken dat Hij er is, Zijn nabijheid ervaren en vrede en vreugde van Hem ontvangen. Soms verandert mijn dag compleet door het zijn bij God en het luisteren naar Zijn stem. Dan kom ik tot rust en kijk met een nieuw perspectief naar mijn omstandigheden. Ik wil me uitstrekken naar meer van God.

Het boek begint met een landarbeider die alles verkoopt om een akker te kopen waar een schat in ligt. Hij heeft er alles voor over om die schat te ontdekken. Het raakt me dat deze man alles geeft om te vinden wat waardevol is, maar het zet me ook aan het denken. Wat is het mij waard en wat ben ik bereid op te geven om meer van Gods Koninkrijk te ontvangen?

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'In de stilte zul je Mij proeven en horen. Je zult smaken dat Ik goed ben. Jij mag komen op die plek van volkomen vrede en uitzinnige vreugde. Jij bent deel van Mij, Ik woon in je en deel goddelijke heerlijkheid met jou. Open je en laat Mijn heerlijkheid bij je naar binnen stromen. Ik ga je vullen met kracht en sterkte. Onoverwinnelijk ben je in de verbondenheid met Mij. Ontvang ten volle.'

Omgeving verkennen

Het leuke van een nieuwe plek is de omgeving te verkennen. Dat maakt een vakantie zo verrassend. We trekken er te voet op uit over bruggetjes, een eilandje en een stuk bos om de receptie te bereiken. Mooi om de natuur te zien, het is voorjaar en alles is aan het uitbotten. In bomen en struiken zie je al een groen waas van ontluikend groen.

Later stappen we op de fiets om te ontdekken wat er nog meer te beleven valt. Het is triest weer en in het begin hebben we een bui. Maar dat deert ons niet, we hebben een prachtige tocht. We fietsen over fraaie fietspaden door een natuurgebied. Het verrast ons dat we in zo'n mooi gebied zijn terechtgekomen.

Aangekomen in Onstwedde, gaan we op zoek naar een plek om iets te drinken. We volgen de borden aan de kant van de weg en komen in 'Slait'n Hoes' terecht. Dit is een oude boerderij en het bezoek eraan is een belevenis. Dat begint al met het vinden van de ingang. We moeten om de boerderij heen lopen en komen bij een gewone voordeur. We kloppen aan en gelukkig de deur gaat open. Een markante man heet ons welkom en laat ons binnen. We komen in een museum terecht, waar je ook iets kunt drinken. We zien onze ogen uit, de schuur hangt vol met gereedschappen, speelgoed, potten en pannen. Overal hangt of staat iets, geen plekje is onbenut. Onze gastheer voorziet ons van drinken en vertelt vol humor verhalen over de geschiedenis van dit gebied. Ook laat hij zien hoe je zandfiguren kunt strooien. Voor ons is het heerlijk om op temperatuur te komen en iets te drinken. Het is een onverwacht interessant bezoek tijdens onze fietstocht.

Gods hart veroverd

In mijn tijd met God lees ik verder uit het boek 'Richt je antenne omhoog'. Het hoofdstuk over ruiken begint met een tekst die tot me spreekt.

Je hebt mijn hart veroverd, beste vriend. Je keek me aan en ik werd verliefd. Eén blik in mijn richting en ik was hopeloos verliefd! Hoe mooi is je liefde, lieve vriend - veel aangener dan een fijne, zeldzame wijn, je geur exotischer dan geselecteerde kruiden. (Hooglied 4:9-10, vertaald uit The Message)

Wat bijzonder dat ik Gods hart veroverd heb. Dat ik een plek heb in het hart van Jezus. De blik van Jezus die op mij gericht is. Hij ziet mij en Zijn liefde stroomt naar buiten en raakt mij. Jezus veroverd mijn hart en brengt verandering in mijn leven. De eerste keer dat ik deze liefde persoonlijk ervaar, zet het mij meteen in vuur en vlam. God is niet ver weg, maar Hij is heel dichtbij. Hij houdt van me en wil een persoonlijke relatie. Een onlosmakelijke verbinding. God geniet van de liefde die ik in aanbidding naar Hem uit. Het is zo kostbaar en uniek voor Hem en gaat uit boven de meest exclusieve wijn en de heerlijkste geur. Dat is niet te bevatten voor mij. Te midden van alle mensen op aarde ziet God mij en geniet van wie ik ben. Dat komt binnen en brengt grote dankbaarheid bij me naar boven en een intense liefde voor God.

God verlangt naar mij, vóór Hij iets verlangt van mij. Hoe vaak draai ik dat niet om en denk ik dat God iets van mij vraagt. Dat het erom gaat dat ik iets doe en in beweging kom en ga ik voorbij aan Zijn verlangen naar mij. Naar mijn aandacht, tijd, luisterende oren en open hart. Het zijn bij Hem, vrede en vreugde proeven, alles van mijn schouders

laten glijden, verblijven in Gods tegenwoordigheid. Die plek kennen en een grotere plaats in mijn leven geven.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'De woorden die je net geschreven hebt, mag je diep binnen laten komen in je hart. Naar jou verlang Ik, naar wat je bezighoudt en je raakt, wat je moeilijk vindt en waar je tegenop ziet. Ik wil deel zijn van jouw leven en van alles wat jou vult. In de stilte bij Mij mag je alles aan Mijn voeten leggen. Ik neem het van je over en voorzie jou met wat je nodig hebt. Elke dag is mijn heerlijk geurende brood er voor je. Neem het, proef het en eet het op. Het is voeding voor je hele zijn, voor je geest, ziel en lichaam. Je hebt het nodig om verder te trekken.'

De tijd is je vriend

In de vakantie is de tijd je vriend, je hoeft niets en mag van alles. Kostbaar om dat te ontdekken en deze instelling mee te nemen in het leven van alle dag. Me niet laten leiden door de tijd, maar in ontspannenheid leven.

We brengen vandaag tijd door in het zwembad. Eerst sportief bezig en flink wat baantjes trekken en daarna plezier maken in de wildwaterbaan en bruisbaden.

In het zwembad heb ik een bijzondere ontmoeting. Ik zie een vrouw aan de kant zitten en iets in haar raakt mij. De gedachte komt in mij om tegen haar te zeggen dat God van haar houdt. Als ik bij haar in de buurt ben, durf ik het niet en laat de kans voorbij gaan. Tegen mijzelf zeg ik: 'Als ik haar weer zie, dan zeg ik het'. Kom ik weer terug van een baantje zwemmen, dan is ze er wel maar in gesprek met vriendinnen. Nou denk ik, dan hoeft het toch niet. Na een tijdje ga ik naar de whirlpool. Als ik erin stap, zie ik dat deze vrouw er als enige in zit. Nu kan ik er niet om heen en ga het gesprek aan. Na contact te hebben gelegd, vertel ik haar dat God me op het hart heeft gelegd om tegen haar te zeggen dat Hij van haar houdt. Deze woorden raken haar en ze krijgt tranen in haar ogen. Ze bedankt me voor deze woorden. Daarna is het een tijdje stil en gaat ze er niet verder op in. We zitten een hele tijd samen in het bruisbad en hebben een leuk gesprek over ons leven en de omgeving.

Wat ben ik blij dat ik ben uitgestapt en gedaan heb wat God in mijn hart legde. Hierin wil ik verder groeien en anderen vertellen over de liefde van God.

Horen

Vandaag brengt het boek 'Richt je antenne omhoog' mij bij het thema 'Luisteren naar wat God zegt en dat ook doen'. Dit sluit zo mooi aan bij mijn ervaring van gisteren.

In Johannes 7:17 staat: 'Als iemand de wil heeft om Zijn wil te doen, zal hij van dit onderricht weten of het uit God is, of dat Ik vanuit Mijzelf spreek'.

Als ik ga doen wat God tot me spreekt, krijg ik de zekerheid of het woorden van God zijn.

Het is Gods verlangen om tot mij te spreken. Ik wil me ernaar uitstrekken om Gods stem beter te verstaan en dit door te geven aan de mensen om mij heen. Daarom ga ik door met schrijven en wil hierin investeren met alles wat ik heb. Ook wil ik me uitstrekken naar het profeteren en zo anderen bemoedigen.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'In het kennen en het luisteren naar Mijn stem ligt een schat voor je leven en voor anderen om door te geven. Je mag delen vanuit de intieme relatie die je met Mij hebt en woorden van waarheid vertellen. Deel wat Ik je laat zien en laat het aan de ander over wat die ermee doet. Je hoeft niemand te overtuigen en niet meer doen dan Ik je laat zien. Wees gehoorzaam en luister aandachtig naar Mij.'

Het is heerlijk weer deze dag, de zon schijnt en de lucht is helder blauw. Dat wordt genieten na al het regenweer. We gaan een fietstocht maken in een onbekend gebied, langs het riviertje de Ruiten Aa. Het is een prachtige tocht. Soms hebben we kleine fietspaden, vol plassen en glibberig en dan is het inspannend fietsen. Zo nu en dan hebben we tegenwind en even later de wind mee. Het is net als in het leven waarin je allerlei situaties tegenkomt. Dan gaat het erom dat je doorzet en niet te snel opgeeft. Met de ondersteuning van de elektrische fiets gaat het een stuk gemakkelijker om over moeilijke paden te gaan. Dat doet me zo denken aan de ondersteuning die de Heilige Geest je wil geven. Hij geeft woorden van kracht en bemoediging en helpt om de juiste weg te vinden in het leven. Nooit ben ik alleen, de Geest is er altijd en Hij is toegewijd om me te helpen op de weg die ik ga.

Op onze tocht komen we midden in het bos bij een leuk pand met de naam 'Kopje genieten'. Dat spreekt wel aan en we gaan naar binnen om het genieten te ontdekken. Het is een leuk pand, wat gezellig is ingericht en waar je uit heerlijke zelfgemaakte gerechten kunt kiezen en persoonlijke aandacht krijgt. Wij genieten van een heerlijke lunch, van elkaar en van een moment van rust. Voldaan en verzadigd stappen we weer op de fiets om onze tocht te vervolgen.

We komen wat later op een fietspad terecht met de waarschuwing 'gevaarlijk fietspad'. Dit houdt ons niet tegen, we hebben inmiddels wat ervaring met fietspaden. Maar het pad is erg hobbelig en je moet het stuur met twee handen vasthouden om op het goede spoor te blijven. Het pad is ook nog eens lang en saai, dus niet echt een pretje om er te fietsen. We zijn blij als er een einde aan dit pad komt en we verder kunnen op een asfaltweg. Dat fietst heel wat beter en zo komen we weer bij ons huisje.

Blik omhoog

De vakantie week vordert snel en het studieboekje wat ik lees, is bijna uit. Het laatste deel gaat over zien en over je antenne richten op de hemel. Als je je blik omhoog richt naar God, krijg je een ander perspectief. Je ziet dan de kracht en grootheid die in God is en de schatten die God voor je heeft klaar liggen. Het opent een leven in alle volheid. Maar je krijgt ook een ander perspectief op het aardse. Het tilt je op uit je situatie en helpt je om deze in Gods hand te leggen en te relativeren. Je blik omhoog richten met het verlangen om van God te ontvangen, om te zien vanuit Gods perspectief en Zijn stem te horen. Alles krijgt een andere waarde als je op de plek bij God bent. Je ziet meer dan voor ogen is en onbelangrijke dingen verdwijnen uit het zicht.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'Waar verlangen en openheid is, ga Ik Mijzelf openbaren. Ik spreek tot je als je tijd neemt om stil te zijn en te luisteren. Ik laat je woorden en beelden voor anderen zien als je daarvoor openstaat. In Mij is meer, veel meer. Strek je ernaar uit. Kom bij Mij in die hemelse positie en ontvang voor jezelf en om door te geven aan anderen.'

De laatste dagen laat de zon zich steeds meer zien en lokt het weer om naar buiten te gaan. We maken nog een paar prachtige fietstochten. Doen de tocht die we eerder in de regen gemaakt hebben nog een keer. Wat ziet alles er anders uit als de zon schijnt en de grauwheden verdwenen is. Kleuren

worden zichtbaar en je ziet hoe de ontluikende bladeren tevoorschijn komen. Het is echt een prachtig gebied, mooi om dit te ontdekken. Wonderlijk dat er dichtbij huis nog plekken zijn die je niet kent. Het is een gebied om zeker nog eens naar terug te gaan. Dat bewaren we voor de toekomst, nu trekken we weer op huis aan.

Tolplas

heerlijk aan het water
genieten van zon en wind
erop uit en relaxen
nieuwe inspiratie ontvangen

Huisje aan het water

Het is tijd om er een paar weken op uit te trekken en te genieten van een vakantie in Twente. We treffen het: er wordt heerlijk weer voorspeld en we hebben een huisje aan een waterplas. Ik heb er zin in om op vakantie te gaan.

Op de dag van vertrek is het spannend of we op tijd weg kunnen. De airconditioning van mijn auto is al een tijdje stuk en het is niet prettig zonder airco te rijden. Dan merk je pas hoe snel het warm wordt in de auto en als je het raam opendoet, tocht het weer. Nee, dat is geen doen, die airco moet gerepareerd worden. Bij de garage is het heel druk, maar gelukkig kan ik de week voor de vakantie nog terecht. Helaas loopt daarna van alles mis. Eerst wordt een verkeerde condensor geleverd die niet past. Bij de volgende bestelling zijn doos en condensor beschadigd en gaat de reparatie weer niet door.

Dan blijft er nog één ochtend over om het op te lossen, want we vertrekken 's middags op vakantie. Het is de vraag of alles goed komt en de auto op tijd klaar is. Ik ben er wonderwel rustig onder en verbaas me er zelf over. En dat voor mij, terwijl ik het liefst alles onder controle heb. Wat is het mooi om te zien dat ik aan het veranderen ben, dingen beter kan loslaten en flexibeler word. God is mij hierin aan het veranderen en geeft mij situaties om het verder te leren. Ik pas mijn plannen aan en doe de vakantieboodschappen op de fiets, wat prima lukt. En maandagochtend om tien uur krijg ik het telefoontje dat de auto klaar is en dat ik hem kan ophalen. Mooi zo, de vakantiepret kan beginnen.

Onderweg naar ons vakantieadres hebben we een stop in Ommen. Gezellig om even door de straatjes te lopen en leuke winkeltjes te bekijken. De vakantiestemming begint al te

komen, wat een heerlijk gevoel om niets te hoeven en te doen waar je zin in hebt. We strijken neer op een terrasje en nemen tijd om te delen wat in ons leven speelt. Een ontspannen begin van de vakantie, de omschakeling naar vrij zijn en samen op trekken.

Zeven keer overwinning

Deze vakantie lees ik het boek 'Zeven keer overwinning' van Yvonne von dem Bussche. Kortgeleden heb ik Yvonne persoonlijk ontmoet en gehoord over de bijzondere manier hoe zij tot het schrijven van dit boek is gekomen. Yvonne heeft op een conferentie een stap gedaan en God vertelt dat het haar verlangen is om vrouwen te bemoedigen. Een paar dagen later is ze onderweg en ziet op een stationstrap een boek liggen. Ze pakt het boek op en ziet dat het bewust is achter gelaten met een boodschap om in actie te komen. Dit boek zet haar aan tot schrijven van het boek 'Zeven keer overwinning'.

Het boek geeft zeven eyeopeners uit het leven van Jozef. Vandaag is het thema 'Overwin jaloezie'. Een citaat treft me: 'Jaloezie is met oogkleppen naar jezelf kijken'. Als ik gericht ben op de ander en wat die heeft, dan zie ik niet meer wie ik zelf ben en wat ik heb ontvangen. Ik herken jaloezie in mijn eigen leven. Het begint met mijzelf vergelijken met iemand anders en denken dat wil ik ook hebben. Vaak komt het heel geniepig mijn gedachten binnen en voor ik het door heb, reageer ik vanuit jaloezie.

Diep in mij is een verlangen naar aandacht en bevestiging. Ik vind het moeilijk om dit los te laten. Hoe meer ik beseft dat God me accepteert zoals ik ben, des te minder behoefte heb ik om mezelf te vergelijken met een ander. Wat mooi dat ik mag leren om mijzelf te zijn.

Omgaan met angst

Een prachtige dag ligt voor ons: de zon schijnt, een wolkeloze blauwe lucht, de vogels fluiten en we zitten buiten in de zon te ontbijten. Het uitzicht op het water blijft boeien: de rimpeling van het water, de verschillende kleuren door de zonnestand, de weerspiegeling, de watervogels en de mooie luchten en de zonsondergang.

Het is ook een mooie plek om tijd met God door te brengen. Het boek 'Zeven keer overwinning' gaat vandaag over overwinning over angst. Jozef is doodsbenauwd als hij in de put zit, maar merkt dat God bij hem is. Angst heeft in mijn leven een grote rol gespeeld en ik zie het ook terug in mijn familie. Mijn moeder had veel angst en heeft dit aan mij doorgegeven. Het leven met God heeft de angst bij mij weggenomen, in ieder geval de irreële angst. Het zijn bij God, Hem te kennen en te vertrouwen, geeft rust om met spannende situaties om te gaan. Het helpt me om niet in stress te reageren, maar te ontspannen en te gaan. Ik ben daarin op weg en mag leren om niet naar angst te luisteren, maar me openstellen voor wat God wil geven in een uitdagende situatie.

Wat later op de dag gaan we erop uit om de omgeving te verkennen. We maken een mooie fietstocht naar Rijssen. Langs allerlei paden: brede en geasfalteerde paden, kleine weggetjes met grind en spannende zanderige paadjes. Fietsen door landerijen en bos en langs waterstromen. In Rijssen hebben we een heerlijk lunch in de tuin van de Stadsboerderij. Heerlijk om mijzelf te verwennen met een uitsmijter.. Daar geniet ik extra van omdat ik normaal geen brood en eieren eet.

Hulp onderweg

Deze dag neem ik tijd voor Lectio Divina. Een tekst lezen en tijd nemen om erover na te denken. Wat doet de tekst met mij, wat raakt me, wat voel ik en wat wil God zeggen. De woorden van de tekst resoneren in mijn hart. Door Lectio Divina is de Bijbel dieper gaan spreken in mijn leven.

De tekst die ik lees, gaat over Jozef:

*Toen Jozef daar in het land ronddwaalde,
kwam hij iemand tegen die hem vroeg wie hij zocht.
Genesis 37:15*

Jozef zwerft rond en weet niet waar hij naar toe moet. Dan komt hij iemand tegen die ziet dat hij op zoek is en hem aanspreekt. Van deze man krijgt hij hulp om verder te trekken. Ik kan ook ronddwalen in mijn leven, niet wetend wat te doen of waar te gaan. Gemis van richting, van duidelijkheid over de koers. Wat mooi dat er dan hulp te vinden is. Voor mij is het moeilijk om te erkennen dat ik hulp nodig heb en deze te accepteren. Ik red me het liefst in mijn eentje. Maar zo heeft God het niet bedoeld, ook niet voor mij. Hij geeft mensen om mij heen die hulp willen geven. Voor mij een leerpunt om dit te ontdekken en hulp te vragen. Het heeft ermee te maken dat ik sterk wil zijn en mijzelf zwak vind als ik hulp vraag.

Naast de hulp van andere mensen, is God er om hulp te geven. Hij kan dat doen door mensen op mijn pad te brengen, maar ook door Zelf tot mij te spreken of me dingen te laten zien. God is er en Hij wil helpen. De Heilige Geest die in mij woont, is de Helper bij uitstek. Zijn hulp leer ik steeds meer te herkennen en te vragen. Hij leidt mij in elk opzicht. Wat ben ik Hem daar dankbaar voor.

Heuvel beklimmen

De temperatuur klimt elke dag iets hoger en het wordt heel warm, wat een genot om nu vakantie te hebben. Fietsen gaat nog prima omdat je dan een windje voelt, vooral als je flink hard doortrapt.

We maken een fietstocht naar Hellendoorn en hebben een Rustpunt uitgezocht om te bezoeken. Het is even van de route af en we moeten over een klinkerweg een flinke heuvel op. Met een elektrische fiets lukt de klim wel, maar kost toch de nodige kracht. Het zweet begint dan ook flink te stromen. Als we bij het Rustpunt aankomen, blijkt het gesloten te zijn. Wat een teleurstelling en dat na de inspanning die we hebben geleverd. Het is nog een geluk dat de plek er kaal en ongezellig uitziet en in de volle zon ligt. Dus niet getreurd, we stappen weer op de fiets en zoeven naar beneden, wat gaat dat heerlijk. We fietsen verder en komen in het dorp aan. Daar zien we een ijssalon en genieten op het terras van een dikke ijSCO.

Dan kunnen we er wel weer tegenaan en vervolgen onze tocht door de prachtige natuur over mooie paden, langs graanvelden met korenbloemen en klapprozen. Opnieuw hebben we een Rustpunt op onze route. Deze ligt prachtig in de natuur en ziet er gezellig uit met vintage artikelen. En ... deze is open, een heerlijke plek om iets te drinken en te ontspannen.

Teleurstelling

Mijn studieboek stipt vandaag een pittig punt aan: teleurstelling. Jozef had een bijzondere roeping en droomde als jongeman over een hoge positie. Ik kan me voorstellen dat hij na deze droom grote verwachtingen had en uitzag naar een verandering in zijn leven. Die ommekeer kwam, maar op een andere manier dan verwacht. Jozef kwam niet op een troon, maar in een put terecht. En alsof dat nog niet genoeg was, werd hij als slaaf verkocht en kwam in Egypte in het huis van een rijke man. Hier viel hij op door zijn manier van werken en klom omhoog in positie. Maar opnieuw sloeg het noodlot toe en werd hij onterecht beschuldigd van seksueel misbruik. Het gevolg was een plek in de gevangenis. Wat een teleurstelling zal dit gebracht hebben. Toch is het opvallend dat Jozef uitblonk op de plaats waar hij was. God was bij hem op lage plaatsen en gaf hem daar Zijn zegen. Jozef zat niet bij de pakken neer, maar pakte alles aan wat voor handen was. Zijn leven droeg vrucht ongeacht zijn omstandigheden. Dit alles vormde Jozef en maakte hem tot een man die krachtig en betrouwbaar was. God kon mensen aan hem toevertrouwen omdat hij gegroeid was in zijn karakter en geleerd had op God te vertrouwen.

Je kunt teleurgesteld raken, als je leven anders loopt dan je verwacht had. Zelf had ik als jong meisje het droombeeld om een groot gezin te hebben en in een gezellig huis met erkers te wonen. Dit ideaal plaatje is nooit uitgekomen. Ik ben alleengaande en nooit getrouwd geweest. Kinderen heb ik niet, sterker nog op jonge leeftijd kon ik door lichamelijke oorzaak geen kinderen meer krijgen. Dat bracht zeker teleurstelling, maar God was erbij en heeft voorzien in mijn leven. Hij heeft mij geleid door mooie en moeilijke momenten heen en met Hem heb ik verrassende avonturen beleefd.

Teleurstelling heeft zich niet in mij genesteld, maar ik heb me uitgestrekt naar de mogelijkheden die ik juist als alleengaande heb. God heeft mij niet losgelaten en is niet gestopt met het werk wat Hij in mij begonnen is.

Geduld

Een volgend thema in het studieboek is 'Overwinning over ongeduld'. Jozef moest twee jaar in de gevangenis wachten tot de schenker aan hem dacht. God leert Jozef in deze jaren om te dienen op de plaats waar hij is. Het is God die uiteindelijk de deur voor Jozef opent. Een tijd van wachten brengt je tot het punt om je eigen bedachte wegen los te laten en je over te geven aan God. Hij heeft de regie en je kunt Hem vertrouwen.

Geduld is een leerpunt voor mij. Wachten vind ik heel moeilijk, ik wil dingen snel en het liefst meteen. Wachten op een ander vind ik pittig en wachten op God lastig. Maar ik leer om me niet op te winden als ik sta te wachten en de rust te bewaren. Voor mij is het een uitdaging om op een goede manier te wachten en te zien hoe God een situatie gebruikt in mijn leven.

Ik lees in het boek dat geduld en zelfbeheersing met elkaar te maken hebben en dat begrijp ik goed. Ook op het gebied van zelfbeheersing ben ik aan het leren, dit speelt bij mij vooral bij eten en snoepen. Om de goede maat te houden en wel genieten.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'In het luisteren naar Mij en dichtbij Mij te blijven, geef Ik je rust in een tijd van wachten. Vreugde en vrede zal in je zijn, hoe je situatie ook is. Ik leer je en vorm je juist in een tijd van wachten. Mijn plan voor jou is het beste en daar mag je aan vasthouden. Ik houd onnoemelijk veel van je en leid jou op de weg vanuit de liefde die Ik voor je heb. Ontvang van Mij. Leer om een hele goede ontvanger te worden van Mijn liefde en vreugde.'

Een bijzondere ontmoeting

Vandaag begint de zomer en genieten we volop van de zon en de uitbundige natuur. We gaan er met de fiets op uit en zien onderweg een graanveld vol korenbloemen en klaprozen. Prachtig om te zien. Vooral klaprozen trekken mijn aandacht en wil ik altijd bewonderen. De klaproos, een prachtige bloem op een hele dunne stengel. Ze ziet er zo teer en kwetsbaar uit, maar schijnt bedriegt. De klaproos is juist krachtig en flexibel. Ze beweegt mee met de wind en komt na een regenbui altijd overeind. De kracht van de klaproos ligt in het wortelstelsel. Omdat ze goed geworteld is, kan ze een stootje verdragen.

We hebben een mooie route en fietsen door een onbekend gebied. Onderweg pauzeren we bij het Rustpunt 't Gint. Bij de ingang staat het bord: 'Kom verder, het is leuk hier.' Nou dat klopt, het is er gezellig. Maar een ontmoeting met een andere bezoeker maakt de tijd hier echt bijzonder. Deze man is aan het wandelen over het Pieterpad. We raken met hem in gesprek en hij vertelt dat hij wandelt om na te denken over de relatie met zijn vrouw.

Hij spreekt ons aan met de vraag: 'Julie zijn toch ook gelovig?' Opmerkelijk om zo het gesprek te beginnen. Maar wij beamen dat wij geloven en dat is voor hem het startpunt om zijn verhaal te vertellen. Op de eerste stop in Winsum kreeg hij van zijn gastvrouw een Bijbel. Bij een volgende stop bad de gastheer voor hem bij een maaltijd. Maar de laatste stop is echt bijzonder voor hem. Hij verblijft bij Joodse mensen die gelovig zijn. Een gedicht wat aan de wand hangt, spreekt hem aan. Als hij even later een cadeau ontvangt met dezelfde tekst, is hij verbaasd. Hoe weet de gastheer dit? Er hangen veel gedichten. De gastheer vertelt dat God hem leidt in zijn leven en dat dit tot uiting komt in de dingen die hij

doet. Het echtpaar deelt over het geloof en geeft hem een kaartje om zijn leven aan God toe te vertrouwen. Dit doet iets met deze man. Hij vertelt hoe hij net voor onze ontmoeting, op een heuveltje zijn leven aan God heeft gegeven. Hij is er vol van, wat er met hem gebeurd is. Wat is het geweldig dat wij met hem in gesprek zijn en hem kunnen bemoedigen en bevestigen in zijn keuze. Het raakt ons diep dat wij van dit wonder mogen horen en als hij weer op pad gaat, bidden we samen voor deze man.

Het is een onvergetelijke moment en vol energie vervolgen wij onze tocht. Wat is God goed en wat mooi dat we dit meemaken.

Navigatie

Het studieboek gaat verder met overwinning over wrok. Hoe Jozef een plan bedenkt als hij zijn broers ontmoet en hoe Gods Geest hem hierin leidt. Het doet mij denken aan de navigatie die ik op mijn fiets heb. Als ik van de geplande route afwijk, hoor ik: 'Klopt je route nog?'. En als ik weer terug ben op de route, klinkt het: 'Je bent er weer.' Net zo leidt de Heilige Geest mij, als ik luister en gehoorzaam. De fietsnavigatie stopt op een gegeven moment, als ik geen gehoor geef aan de meldingen en niet terugkeer naar mijn route. Dat gebeurt ook met de leiding van de Heilige Geest, als ik niet luister en mijn eigen gang blijf gaan, dan zwijgt Hij. Hoe meer ik gespist ben op de stem van de Geest, des te meer ontvang ik Zijn richting in mijn leven.

Dan word ik stil en luister naar de woorden die mijn hart binnenkomen als God tot me spreekt.

'Mijn meisje, Mijn hand is op je en Ik ben bij je. Hier op vakantie, maar ook in wat thuis voor je ligt. Ik ben je Inspirator en wil je vullen met Mijn gedachten en plannen. Ontdek waar Ik je wil leiden en ga de weg met Mij. Verwacht meer, droom meer en neem in bezit wat Ik voor je heb. Strek je uit naar hemelse schatten, verwonder je erover hoe Ik je leid. Ga en neem nieuwe stappen.'

Zo komt er een eind aan deze heerlijke vakantietijd. Een tijd van ontspanning en verfrissing en opladen voor de tijd die voor me ligt. Ik heb er zin in om naar huis te gaan en daar het leven weer op te pakken.

Arosa

langgekoesterde wens
gaat in vervulling
terug naar de bergen
genieten van toppen en dalen

Vakantie in Arosa

Eindelijk is het zover: na zeventien jaar gaan we weer op vakantie naar Arosa. Aan deze plek heb ik hele mooie herinneringen en jarenlang is het mijn verlangen geweest om deze plaats opnieuw te bezoeken. Nu gaat deze wens in vervulling. Wat zie ik uit naar de bergen in Zwitserland en wat ben ik dankbaar dat we erheen gaan.

De wekker gaat al vroeg, we reizen per trein in één dag naar Arosa. De reis is goed gepland en om zeven uur stappen we in Heerenveen op de trein. Het eerste deel van de reis verloopt goed en we genieten ervan om ontspannen in een luxe eerste klas coupé te zitten. Er is volop te zien en de tijd vliegt voorbij. Maar dan loopt het anders. In Duitsland krijgt de trein vertraging en zullen we de aansluiting op de volgende trein missen. In de trein wordt omgeroepen dat reizigers naar Zürich – en dat zijn wij – beter kunnen overstappen op het volgende station. In het Duits krijgen we aanvullende info over de treinen. Dan wordt het spannend. We pakken snel onze bagage en stappen uit, we hebben geen idee waar we zijn en welke trein we moeten nemen. Gelukkig kan ik hulp vragen aan een Nederlandse vrouw, die dezelfde richting uit moet en bereisder is. Bij haar is eerst ook verwarring. We lopen rond en gaan van het ene naar het andere perron. Dat is pittig, trappen op en af en dat met alle bagage. Dan ontdekken we dat we in Keulen Messe zijn en zien we welke trein we moeten nemen. Met haar hulp komen we net op tijd in de trein terecht. Zelf heb ik geen idee hoe de treinreis nu verloopt omdat ik treinroutes in Duitsland niet ken, maar zij geeft mij info zodat de route duidelijk wordt.

Heerlijk, we zitten goed en kunnen verder reizen, dat brengt ontspanning. De rest van de reis verloopt prima, we gaan trein uit en in.

Na Basel wordt de omgeving steeds gevarieerder en zien we prachtige meren en de eerste bergen. Na zeven verschillende treinen komen we 's avonds om acht uur in Arosa aan. Het is gelukt, wij zijn in één dag op onze bestemming aangekomen.

Wel moeten we nog een eindje lopen naar ons appartement. Dit valt niet mee, want we moeten meteen klimmen en dat zijn we niet gewend. We doen rustig aan en genieten onderweg van het mooie uitzicht over de bergen. Het is een feest van herkenning om alles weer te zien. Dat is ook zo als we in het appartement aankomen, hier zijn we eerder geweest en het is zo leuk om er opnieuw te verblijven. Dan is het tijd voor koffie en relaxen.

Acclimatiseren

Het eerste dagje doen we rustig aan, we doen boodschappen en gaan wat rondkijken in het stadje.

Tot rust komen zijn voor mij ook de woorden voor deze vakantie. God sprak de volgende woorden tot mij:

Stil worden, tot rust komen.

Stil zijn, in de rust blijven.

In de vakantie mag ik alle bezigheden van me afschudden en in de rust komen die God wil geven. Een rust in mij, die mij vrede geeft om te zijn en van daaruit in beweging komen. In het boek wat ik deze dag lees, gaat het over rust. God gaat voor me uit en zal me nooit alleen laten. Rust betekent je neergeven, stil worden, zekerheid hebben en vrede in je laten wonen. God kan situaties brengen om tot die plaats van rust te komen. Een plaats van veiligheid en rust die Jezus van binnenuit geeft omdat Hij in mij woont.

In het stadje is het ook rustig en is niet zoveel te beleven. Al wandelend komen we bij de kabelbanen terecht en we kiezen ervoor om meteen een tochtje omhoog te maken. We hebben een Arosa gastenkaart en kunnen daarmee gratis met de kabelbaan, bus en trein. Daar maken we meteen gebruik van. We stappen uit bij het Midden station en genieten van het uitzicht wat we hebben. Ook zien we beren die in het reservaat een goed plekje hebben gevonden na een traumatisch leven. Via een avontuurlijk pad over hangbruggen kun je dit reservaat beter bekijken, wat we later in de vakantie ook doen. Nu gaan we iets drinken in een restaurant met ramen rondom. Prachtig om zo uit te kijken over de bergen en plannen te maken voor de wandelingen die we gaan maken.

Met elkaar – voor elkaar

De dag straalt ons tegemoet: blauwe lucht en zonneschijn. Wij zijn er vroeg bij omdat we een kerkdienst gaan bezoeken in een andere plaats. De kerken van de regio houden een gezamenlijke kerkdienst en nodigen gasten uit hierbij aanwezig te zijn. Dit trekt ons en we hebben ons hiervoor opgegeven. We lopen naar een bushalte om met de Arosa taxi te gaan. We zijn de enige passagiers en maken een rit van 25 minuten naar Castiel. Vanuit de verte zien we de kerk al op een hoog punt liggen en van alle kanten komen de mensen aangewandeld, een deel is zelfs in klederdracht. Wij sluiten ons hierbij aan en worden bij de deur verwelkomd door de voorganger. Dan stappen we een mooie oude kerk binnen.

Het thema van de dienst is: Met elkaar – voor elkaar. Deze rode lijn loopt door de dienst heen en helpt ons om alles te volgen. De voorgangers uit alle regiokerken doen een onderdeel in de dienst, sommigen spreken in het Zwitsers Duits en anderen in Hoog Duits. Het Zwitsers Duits is voor ons nauwelijks te verstaan en het is inspannend om te luisteren en woorden op te pikken. Gelukkig is het een gevarieerde dienst met veel zingen en korte toespraakjes. Enthousiast zingt een gemeenschappelijk koor een aantal liederen en laten kinderen met slingers de veelkleurigheid van de regenboog. Opvallend is het orgelspel aan het begin en eind van de dienst waar iedereen vol aandacht naar luistert.

Na de dienst is het tijd voor ontmoeting. Met elkaar lopen we van de kerk naar een zonnig terras. Hier staan tafels vol heerlijke salades, broodjes en braadworsten klaar. Wat een weldaad om hiervan te genieten, vooral de braadworsten zijn overheerlijk. Ze zijn lekker gekruid en komen zo van de barbecue.

We hebben een goede tijd met een Zwitsers stel en vuren heel wat vragen op hen af over het leven in Zwitserland. Ook ontmoeten we de voorgangster uit Arosa en hebben een leuk contact met haar. Het is prachtig weer, maar op het terras loopt de temperatuur wel op. Na een paar uren nemen we afscheid en arriveert de taxi om ons terug te brengen naar Arosa. Mooi om zo iets te proeven van het leven van de christenen in deze omgeving en de eenheid met hen te beleven ondanks verscheidenheid in taal en cultuur.

Eerste wandeling

Vandaag gaan we de bergen in en maken onze eerste wandeling. Maar eerst ontbijten en tijd met God. Ik lees een toepasselijke stukje: 'Let op de aanwijzingen onderweg'. In Jesaja 30:21 staat dat je oren een woord achter je horen die zegt: 'Dit is de weg die je moet volgen. Hier moet je rechts. Ga daar naar links.' Bij het wandelen letten we op de richtingsbordjes om te weten waar we heen moeten. Zonder die bordjes is het lastig om de weg te vinden. In mijn leven mag ik Gods stem horen op de weg die ik ga. God zal me duidelijk maken waar ik langs moet gaan en wat ik mag oppakken. Het stukje besluit met de woorden: 'Mijn kinderen missen de beste plannen die Ik voor hen heb omdat ze niet letten op de aanwijzingen die Ik geef. Leer om je te richten op Mijn gezicht en luister naar Mijn woorden.' Dit raakt me en geeft mij het verlangen om aandacht te geven aan wat God spreekt en Hem te volgen op mijn weg.

Dan gaan de wandelschoenen aan en gaan we met de kabelbaan de berg op. Bij het Midden station stappen we uit en gaan lopend verder. Ik heb mijn wandelstokken mee en zo'n steuntje helpt enorm bij het lopen. Wat is het prachtig om hier te lopen: frisse lucht, blauwe hemel, zonneschijn, groene weiden met bloeiende bloemen en op de achtergrond bergtoppen met sneeuw. Overal staan bankjes en na een tijd wandelen strijken we hierop neer om ons eerste broodje op te eten en te genieten van het uitzicht.

Het lopen gaat heel goed en we wijzigen onze plannen en besluiten een langere tocht te maken. Dan moeten we wel klimmen en dat is pittiger, maar door geconcentreerd te lopen en op mijn ademhaling te letten lukt het. Dan is het tijd voor ons tweede broodje op weer een mooie plek. Stilzitten en rondkijken is echt genieten, zo kan ik wel een hele tijd

blijven zitten. Dan vervolgen we onze wandeling en krijgen een avontuurlijk pad. Ik blijf onderweg plaatjes schieten, al kan een foto nooit weergeven wat ik om me heen zie.

Bij een boerderij raken we het pad kwijt, een pittige vergissing want we moeten extra klimmen en dalen. Weer op het juiste pad gaan we sterk dalend naar beneden, dat voel je goed in je knieën. Na een flinke tocht komen we aan bij bewoond gebied en een kaasmakerij. Hier kunnen we iets drinken en neem ik een frambozen milkshake. Dat geeft energie om verder te gaan, al valt het niet mee. We zijn moe en moeten omhoog over een gewone weg, dat boeit minder en is pittig. Als we daarna het bos induiken gaat het beter. Aan het eind nemen we nog een spannend, steil grindpad om Arosa te bereiken. Thuis lekker nagenieten, top dat we het hebben gehaald.

Bergtop De Weisshorn

Een nieuwe dag om erop uit te trekken. We gaan met twee kabelbanen omhoog naar de top van de berg de Weisshorn, die 2653m hoog is. Het is magnifiek om hier te zijn. Voor het eerst zijn we in de sneeuw, terwijl de zon schijnt en het helemaal niet koud is. Mooi om rond te lopen en te genieten van het uitzicht. Maar ook om even in een ligstoel te liggen zonnen.

De lucht is strak blauw en vanaf dit punt kijk je neer op de toppen van de besneeuwde bergen. Het is adembenemend mooi en geeft mij een hemels gevoel. Dat weidse uitzicht rondom me, geeft me een andere kijk op de aarde. Het maakt me stil en ik proef iets van Gods majesteit. Wat een Schepper is Hij en wat is het mooi om hiervan te genieten.

Bovenop de berg staat een panoramarestaurant waarbij je rondom uitzicht hebt op de besneeuwde bergen. Op deze unieke plek verwennen we onszelf met koffie en een taartpunt. Dubbel genieten!

Met de kabelbaan gaan we één sectie naar beneden om vanaf het Midden station lopend naar beneden te gaan. De omgeving is nu weer anders: groene weiden en dalen met kleurrijke bloemen en opkijken naar de bergen. Het lopen gaat heel goed, ik ben er zelf verbaasd over en zo dankbaar. Vaak heb ik last van mijn knieën bij het wandelen, maar nu totaal niet en ik heb zelfs geen spierpijn in de kuiten. Voor mij is het een wonder van God die het voor mij mogelijk maakt om in Arosa te zijn en in de bergen te wandelen.

Na een flinke wandeling zien we een bergrestaurant voor ons. Dat lokt en op het terras genieten we van apfelschorle en het uitzicht. Dan gaat de tocht verder over een sterk dalend

bergpad. Ik vind het al heel wat dat dit lukt, maar het kan nog pittiger. We komen bij een richtingsbordje naar de Arosa bus maar er zit een draad voor het pad. Er komt een vrouw met een hondje aan en zij zegt dat we er wel langs kunnen. Lenig stapt ze over de draad en loopt naar beneden. Wij er achteraan maar ze is ons al snel vooruit. Het is een sterk dalend grindpad en moeilijk te belopen. We zijn dan ook blij als we weer op de weg belanden en de Arosa bus zien staan. Het laatste stuk laten we ons lekker rijden.

Dagje naar Chur

Midden in de vakantie gaan we een dagje cultuur happen in Chur. Dit is de oudste stad van Zwitserland en heeft een mooie historische kern. Met de trein dalen we van Arosa (1775m) naar Chur (592m). Het is een prachtige tocht: met een rode trein rijden we al slingerend langs de bergwand, langs mooie stationnetjes, door veel tunnels en over een spectaculaire spoorbrug. Indrukwekkend deze spoorlijn! Onvoorstelbaar dat deze al in het begin van de 19^e eeuw is aangelegd.

Na een uur komen we in Chur aan, we zijn bijna 1200m gedaald en de temperatuur is met 10⁰ gestegen. Gelukkig heb ik dit op tijd gezien en de juiste kleren aangetrokken. Bij het station gaan we meteen op het eerste terras af. Binnen zie ik vitrines vol lekkere zoetigheden, dit is niet te weerstaan en wordt genieten. Dan maken we een rondwandeling door Chur. Wat een mooie stad met prachtige oude panden, straatjes en pleinen. We bekijken de Evangelische Kirche en de Kathedral. Zo mooi om in de laatste kerk te zien dat de deuren openstaan en mensen binnenkomen voor een tijd van rust en bezinning. Het laat zo zien hoe mensen welkom zijn bij God.

Dan is het wel tijd voor de lunch. Er is volop keus en we kiezen een restaurantje. We hebben een leuke plek op een veranda met zicht op de straat. Dat is vakantie: een heerlijk broodje, een kop kruidenthee, wat kletsen en kijken naar al de verschillende mensen die voorbij lopen.

In de middag vervolgen we onze wandeling en bekijken wat winkels. Eentje springt er uit: een heerlijk geurende winkel met zeeproducten in zoveel variaties van producten, kleuren en geuren als ik nog nooit eerder heb gezien.

Dan zoeken we de trein weer op. Zo bijzonder, in Chur rijdt deze trein gewoon op straat en moeten we aan de buitenkant van het station op de trein wachten. Na een mooie rit komen we weer in Arosa aan en dat voelt als thuiskomen. Heerlijk dat we nog een vakantie week voor de boeg hebben.

Wandeling vanaf De Weisshorn

De wandelschoenen gaan 's ochtends meteen aan, we hebben zin in ons avontuur. Met de kabelbaan gaan we met twee verschillende gondels omhoog naar de top van de Weisshorn (2653m). Hier aangekomen gaan we meteen op pad om de tocht naar beneden te maken. Dit is een uitdaging, zelfs nog groter dan gedacht. Op de top ligt nog best veel sneeuw en is het moeilijk te zien waar het pad loopt. Maar de sneeuw is niet het enige probleem, het pad is smal, loopt steil naar beneden en is soms moeilijk begaanbaar door stenen en steengruis wat erop ligt. Gelukkig heb ik twee stokken waar ik houvast aan heb.

Op een gegeven moment zie ik een grote steen met het wit/rode teken voor wandelpad. Ik denk dat we omlaag moeten, maar als we een tijd gelopen hebben blijkt dit niet goed te zijn en kunnen we niet verder. Dan maar weer omhoog klimmen en het pad zoeken. We komen op een pad met veel sneeuw terecht. Mijn vriendin zoekt haar weg aan de zijkant van de berg, maar ik kies ervoor om door de sneeuw te lopen. Een tijdlang gaat dit prachtig en loop ik met veel plezier. Maar dan zak ik opeens tot boven mijn knie in de sneeuw, dat is schrikken. Mijn stokken zakken ook diep in de sneeuw en het kost me veel moeite om eruit te komen. Hoe voorzichtig ik ook loop, dit gebeurt verschillende keren en ik vind de sneeuw niet meer zo leuk. Ik ben dan ook blij als ik weer vaste grond onder mijn voeten heb. Dat geeft me ook gelegenheid om rond te kijken en te genieten van de vergezichten, al blijft het opletten geblazen.

Na een uur zien we een bankje staan en eten hier ons broodje op. Het is een mooie plek en ik verwonder me dat op deze hoogte bloemen bloeien. Op deze tocht zien we een grote variëteit aan bloemen, echt prachtig.

Na deze rustpauze gaan we verder. Soms zien we andere mensen lopen, het geeft een gerust gevoel dat we niet de enige wandelaars zijn. Ook zien we mountainbikers die met een reuzenvaart naar beneden rijden.

De weg is eigenlijk te moeilijk voor ons. Soms is het pad erg steil, vol steengruis en smal en is het pittig om naar beneden te gaan. Eén keer verlies ik bijna mijn evenwicht en sta op één been te balanceren, maar kan staande blijven. Het is maar goed dat ik niet weet wat ik onderweg ga tegenkomen, want dan kan ik me er ook niet druk om maken. Ik hoef alleen maar te kijken naar het pad voor me en dat bewandelen.

Het is heerlijk weer om te wandelen, een blauwe lucht met zonneschijn en een fris windje. Onderweg hebben we nog een paar regendruppen, maar de regen stopt snel.

Als we lager komen, verandert de vegetatie en zien we veel struikjes en bloeiende bloemen. Ook komen we door een bos en helpen de wortels ons om over het steile pad naar beneden te lopen. Op andere plekken zijn er met stenen trap treden gemaakt en kunnen we zo afdalen. De tocht is prachtig en indrukwekkend, maar wel heel inspannend!

Inmiddels zien we ons doel: het Midden station. Hier aangekomen zakken we neer op een bank en genieten van een kop koffie. Met de kabelbaan gaan we het laatste stuk naar beneden. Heerlijk om thuis te komen en bij te komen van deze intensieve tocht. Ik had het niet willen missen, maar ga deze vakantie niet weer een wandeling vanaf de top maken.

Deze dag hebben we verschillende paden belopen: breed, smal, steil, vlak, grindachtig, met sneeuw, moeilijk begaanbaar en makkelijk te lopen. Op al die paden is God

voor ons uitgegaan. Hij was nabij en leidde ons op alle wegen. Onderweg leren we, paden die we in het begin moeilijk vinden, nemen we later met gemak. Mooi om dit door te trekken naar mijn leven en te weten dat God bij me is en mij leidt.

Terugreis

Dan breekt de laatste vakantiedag aan en moeten we afscheid nemen van Arosa. We pakken alles in en lopen met de bagage naar het station. Dat verloopt beter dan ik had verwacht en we zijn al vroeg op het station. We hebben besloten om één uur eerder te vertrekken dan gepland, zodat we onze aansluitingen niet missen. Maar in de rit naar Basel ontdek ik tot mijn schrik dat we niet één maar twee uur eerder zijn vertrokken. In Basel neem ik contact op met de NS om te bekijken of we onze reserveringen kunnen aanpassen. Dat lukt en we kunnen al snel instappen in een volgende trein. Het is lekker ontspannen om met de trein te reizen en onderweg van alles te zien. We hebben de restauratiewagen naast ons, krijgen koffie op onze plaats geserveerd en hebben het toilet om de hoek. In de trein is ook ruimte om te bewegen. Als we een coupé voor onszelf hebben, doen we zelfs gymnastiek in de trein.

Naast de ontspannen ritten, hebben we actieve en spannende tijden op de stations. Op het station in Frankfurt kunnen we de juiste wagon niet vinden en raken elkaar bijna kwijt in de drukte als we elk een andere kant op lopen. Maar de overstap in Düsseldorf is wel het toppunt. We staan op het perron op de trein te wachten tot we horen dat we naar een ander perron moeten. Wij meteen in actie, trappen af en op naar het volgende perron. Als we daar staan, klinkt de stem op het station dat we toch op een ander perron moeten zijn. Dit gebeurt daarna nog twee keer. Gelukkig hebben we ontdekt dat er liften zijn en rennen hier met een groepje naar toe. Zo komen we net op tijd op het juiste perron om in te stappen en ploffen op onze stoel neer.

Zo maak je onderweg van alles mee. Deze reis duurt langer, omdat treinen op bepaalde gedeelten minder hard rijden. Zo

raken we onze voorsprong van twee uur kwijt. Dan wordt de reis nog langer als we in Arnhem net te laat aankomen om de trein naar Zwolle te pakken. Daar zitten we midden in de nacht op het station te wachten. Gelukkig kunnen we onze reis wel vervolgen, er gaat nog een late trein naar Heerenveen omdat het weekend is. Zo komen we om half twee 's nachts in Heerenveen aan en zien onze ophalers al staan. Het is een warm welkom en een prettige laatste etappe per auto naar huis. Wat een droomvakantie hebben wij gehad!

Nieuw gebied ontdekken

Met mij ben je aangekomen bij het laatste hoofdstuk van dit boek. De vakantie naar Arosa ligt net achter mij en ik ben nu druk bezig om dit boek af te ronden. Een boek wat een lappendeken met verschillende verhalen is. Soms is het vooral een reisverslag van een vakantie, op ander momenten deel ik meer over de lessen die God me leert en de woorden die Hij spreekt. Zelf houd ik van quilten en combineer lapjes stof om een mooi werkstuk te creëren. Zo is dit boek een combinatie van verhalen om te lezen en woorden om over na te denken.

In je leven ben je ook op reis. Je bent onderweg en bent nooit alleen. God reist met je mee. Hij is er en leidt je door je avonturen heen. God is niet beperkt in plaats en tijd. Hij kent de toekomst en is al geweest waar jij nog komen gaat. God overbrugt de kloof tussen het nu en de toekomst en Hij wil je vormen zodat je klaar bent voor wat komen gaat. Wat is het bijzonder dat je een reisgenoot als Gids hebt, die de weg kent en je leidt.

In de verhalen over de vakanties heb je iets mogen proeven van wie ik ben en waar ik van houd. Door de verhalen heen heb ik verteld hoe God me leidt. Voor mij is dat belangrijk, te weten dat God er is en dat Hij voor me uitgaat. Hij daagt me uit om niet op mijn stoel te blijven zitten, maar in beweging te komen.

Om nieuwe gebieden te ontdekken hoef je niet op reis te gaan, maar het vraagt wel om het vertrouwde los te laten en je open te stellen voor iets nieuws. Wat spreekt God tot jou en waarin wil Hij jou uitdagen? Durf je een stap te zetten en het onbekende tegemoet gaan?

Een gedichtje van een onbekende schrijver, laat zien hoe je mag reizen.

*Ik zei tot de man, die stond
bij de ingang van het jaar:
'Geef mij een licht,
opdat ik veilig het onbekende
tegemoet kan treden.'*

*En hij antwoordde:
'Ga de duisternis in en
leg je hand in de hand van God.
Dat is beter voor je
dan licht en veiliger
dan een bekende weg.'*

Is dat niet mooi? Je hand in Gods hand leggen en in vertrouwen het onbekende tegemoet treden. God die er is en je nooit alleen laat. Als jij uitroept, gaat Hij antwoorden.

In dit boek kun je ontdekken dat Gods liefde stroomt en jou wil aanraken. Met Hem kun je het leven aan en nieuwe stappen zetten. Ik wens je een goede reis!

Bijlagen

Info organisaties

1. Samenwerkvakanties

Samenwerkvakanties organiseert vakanties in het buitenland waarbij je meer van de wereld ziet en de kans krijgt om veel voor de medemens te betekenen.

Ze doen dit door een mix van vrijwilligerswerk en toeristische uitstapjes te organiseren, waarbij je de lokale bevolking helpt in uiteenlopende projecten.

Samenwerkvakanties richt zich op Afrika en specifiek op Ghana. Afrika is het armste werelddeel wat veel hulp kan gebruiken op verschillende gebieden. De helft van de 800 miljoen inwoners van Afrika leeft van slechts € 1,- of minder per dag. Het is het enige werelddeel dat in de afgelopen 25 jaar armer is geworden, ondanks de vooruitgang in kennis, technologie en handel in andere regio's.

Ghana is het land van de lach en de gastvrijheid, van religie en verdraagzaamheid. Het land dat je direct het gevoel geeft welkom te zijn, een land met een befaamde cultuur en een roemrijk verleden en een oase van rust op een woelig continent. Dit alles heeft Ghana te danken aan haar bevolking. Ghanezen zijn vriendelijk, gastvrij, openhartig, vrolijk en sociaal. Ze houden van lachen, feesten en nemen de dag zoals hij komt. Ghana, het land van de lach en de gastvrijheid, heeft deze naam te danken aan haar bevolking.

Een reis met Samenwerkvakanties is een unieke belevenis die de moeite waard is!

website: www.samenwerkvakanties.nl

2. Aglow

Aglow is een wereldwijde, interkerkelijke organisatie bestaande uit vrouwen en mannen met één enkel doel: te zien dat Gods wil wordt gedaan op aarde net als in de hemel.

Het is één van de netwerken die God op de aarde heeft gebouwd om Zijn doelen in de eindtijd te bereiken. De grote kracht van dit netwerk is de breedte ervan - het tonen van Gods macht, heerschappij en autoriteit in 170 landen. Opstaan in deze veranderende tijd en Gods waarheid proclameren en zo de aarde verbinden met de hemelse plannen. Dat is de kracht van Aglow.

Het uitdelen van Gods liefde en het brengen van hoop kenmerkt Aglow. Christenen zijn geroepen om te vertellen dat God leeft en echte vrijheid geeft, maar het is de kracht van de Heilige Geest die mensen raakt en levens verandert.

website: www.aglow.nl

3. Compassion

Compassion is een internationale kindsponsororganisatie. Wereldwijd worden er 2,2 miljoen kinderen opgenomen in zogenaamde Compassion-projecten. Compassion werkt altijd samen met de lokale kerk en uitsluitend met lokale medewerkers.

Compassion is een christelijke organisatie. De slogan van Compassion luidt: 'Bevrijdt kinderen van armoede in Jezus' naam'.

Geloof is echter geen voorwaarde voor een kind om opgenomen te worden in een project. Een kind dat deelneemt aan een Compassion-project, wordt gekoppeld aan een sponsor. Een sponsor is betrokken via giften, brieven en gebed.

Volgens Compassion zijn kinderen die opgroeien in extreme armoede extra kwetsbaar. Zij zijn vatbaar voor allerlei vormen van misbruik, uitbuiting en geweld. Als deze kinderen al naar school gaan, hebben ze vaak te maken met leeronderbrekingen, met een leerachterstand tot gevolg. Gebrek aan onderwijs heeft een negatief effect op het verdienvermogen in de toekomst. Zonder goede scholing wordt het erg moeilijk om aan extreme armoede te ontkomen.

website: www.compassion.nl

Boekenlijst

Brené Brown, *De kracht van kwetsbaarheid*
Amsterdam: A.W. Bruna Uitgevers

Graham Cooke, *The language of promise*

Allison Bown, *The Image*

Joke Tan, *Richt je antenne omhoog*
Zwolle: Scholten Uitgeverij

Yvonne von dem Bussche, *Zeven keer overwinning*
Zwolle: Scholten Uitgeverij

